

Sri stuti

(Composed by SvAmi DeSikan)

Tamil Commentaries and Explanatory notes in English by
"Sri DeSika darSana durantara"
PudukkOTTai U.Ve.Sri A.SrInivAsarAghavAchAr svAmi

Sincere Thanks To:

1) 'SrI nrsimha sevA rasikan' Oppiliappan Koil SrI VaradAchAri SaThakopan svAmi,
(the Editor-in-Chief, www.sadagopan.org)

for kindly hosting this title in his eBooks series

2) SrI Kausik Sarathy, anudinam.org, divyadesamyatra.blogspot.com and Neduntheru SrI
Mukund Srinivasan for the images included in this eBook

3) SrI HayagrIva likhita kaimkarya goshTi for eBook assembly

SrI:

FOREWORD TO THE ONLINE EDITION

by

'SRI NRSIMHA SEVA RASIKAN'

OPPILIAPPAN KOIL SRI VARADACHARI SADAGOPAN

(Editor-in-Chief, www.sadgopan.org)

SrI Sthuthi is a divine sthuthram created by Swami NigamAntha Maha Desikan in front of SrI Perumdevi Thayar, the divine consort of Lord Varadarajan of Kanchi. Once a poor Brahmachari approached Swami Desikan at Kanchi and sought his blessings to enter grahasthasram after overcoming his crippling poverty. Swami Desikan took the despondent Brahmachari to Perumdevi Thayar Sannidhi and prayed for the Jagan Matha's intervention through 25 slokam-s that celebrate Lakshmi Thatthvam. At the end of the recital of this SrI Sukthi, there was a shower of gold coins in front of Swami Desikan and the Brahmachari gratefully took those coins home, got married due to the successful intercession of Swami Desikan with Perumdevi Thayar.

Each of the 25 slokam-s of SrI Sthuthi have powerful Manthra siddhi outlined in the first ebook of Sundara Simham ebook series (<http://www.sadagopan.org>). Swami Desikan was inspired by his purvacharyas like Swami Alavanthar, Acharya Ramanuja, Swami Kuresar and SrI Parasara Bhattar who have paid their own tributes to Maha Lakshmi through their SrI Sukthi-s of Chathusloki, Saranagathi Gadhyam, SrI Sthavam and Guna Rathna Kosam. These have been covered as different ebooks in the Sundarasimham, Ahobilavalli and SrIhayagrivan series at www.sadagopan.org:

SrI Suktam:

http://www.sadagopan.org/index.php/categories/doc_details/432-av073-sri-suktam

Chathu Sloki:

http://www.sadagopan.org/index.php/categories/doc_details/803-sh007-chatusloki

http://www.sadagopan.org/index.php/categories/doc_details/480-av095-chatusloki

Saranagathi Gadhyam:

http://www.sadagopan.org/index.php/categories/doc_details/855-sh030-saranagati-gadyam

SrI Sthavam:

http://www.sadagopan.org/index.php/categories/doc_details/95-ss053-sri-stavam

Guna Rathna Kosam:

http://www.sadagopan.org/index.php/categories/doc_details/82-ss038-guna-ratna-kosam

The great poet from Arasanippalai, SrI Venkatadhvari Kavi was blessed to offer his Samarpanam

www.sadagopan.org

of SrI Lakshmi Sahasram to celebrate the anantha kalyana gunam-s of Maha Lakshmi in 25 chapters modeled after the 25 slokam-s of the SrI Sthuthi of Swami Desikan. The complete Lakshmi Sahsram is covered under the Alamelumanga series at www.sadagopan.org. Also SrI Lakshmi Ashtottharam, SrI Lakshmi Sahasra Namam etc pay their own tributes to our Jaganmatha.

The purvacharyas and Swami Desikan drew deep from the upadesams on the unique vaibhavam of Maha Lakshmi as Akara Thraya Sampannai (*Upayathvam, Upeyathvam and Purushakarathvam*) from the Veda Manthram-s, Samhitha Vakyam-s, SrI Lakshmi Tanthram, Sathvika Puranam passages. Sruthis eulogize Maha Lakshmi/SrI Devi as "*Vishnu patni agora*" and "*asyesana jagato vishnu patni*". The Veda Bhagams elaborating SrI Devi's vaibhavam are found in SrI, Bhu, Pruthvi, Vagambruni, Medha, Vag, aditi and Sraddha Sukthams. These Veda manthram-s indicate that both SrI Devi and Her Lord perform Jagath Srushti, Sthithi and Samharam together and display thus eka seshithva yogam.

The power of SrI Devi's auspicious glances to confer sarva mangalam-s on the recipient is summed up by Vishnu Purana slokam (1.9.131): "*sa slagyaH suguni dhanyaH, sa kulinaH sa buddhiman, sa suraH sa cha vikranthaH yam tve devi nirikshase*". The fortunate one who is blessed to receive such glances of SrI Devi is recognized as One to be born in a noble kulam, endowed with auspicious guNam-s and intellect and celebrated by all for their accomplishments.

Svayambhuva samhithai salutes SrI Devi as the One who takes us past the desert sands of Samsaram to Her and Her Lord's Parama Padham (*samsararnava tharani*). Ahirbudhnya samhithai points out that She is recognized by all siddhanthams as the divine power behind Her Lord SrIman Narayanan (*sakthir-narayani dhivya sarva-siddhantha sammatha*). Lakshmi Tantram echoes these thoughts and eulogizes SrI Devi as "*nayika sarva-sakthinam sarvaloka maheswari*". Lakshmi Sahasranamam salutes Her in this context as "*SrI Vasudeva Mahishi pumspradhAnesvareswari*". She is visualized as sitting together as Jagath Karana Parabrahmam with Her Lord equal in stature with the six guNam-s of Bhagavan (*silā rupa guna vilasadhibhiH Atmanurupaya sriya saha asinam*) and is addressed as "*bhagavthim sriyam devim*" by AchArya RaamAnuja.

Vaikunta Vasi SrIman Pudukkottai Vidhvan, SrI Desika Darsana Durantara U.Ve. SrI A. Srinivasaraghavan Swami's contribution to the grantha nirmanam of purvacharya sthothrams and rahasya granthams in Tamil, English and Hindi are legendary. Born in the Vaidhika gramam of Sarukkai in Cauveri delta area of Chozha Nadu, He showed enormous interest early on in SrI Vaishnava SrI Sukthis in Tamil, Manipravalam and Sanskrit. He trained under two great SrI Vaishnava Acharyas, HH SrImath 42nd Pattam Injimedu Azhagiya Singar and U.Ve. Goshtipuram SrI SowmyanarayanacchAr Swami and attended kalakshepam-s on Grantha chathushtyam-s. At the age of 86, His contributions to Sanskrit language and literature were recognized by the Union Government of India through the Janadhipathi award. Some of the greatest kaimkaryams performed by Pudukkottai Swami are (1) The English translation of Swami Parasara Bhattar's Bhagavad Guna Darpanam, the commentary on SrI Vishnu Sahasra Namam-s and (2) Translation of Nalayira dhivya prabhandham into Hindi. We are indebted to SrI Pudukkottai Swami for his many outstanding contributions about the doctrines of SrI Visishtadhvaitham to reach out to the future generations through his superb translations and commentaries on many granthams of our revered Purvacharyas into English and Tamil.

His dear Putran and Poutran SrIman Rajagopalan Swami and SrI Raghuvir Rajagopalan Swami have been instrumental in bringing out many manuscripts into ebooks in our series. We are grateful to this family for these invaluable kaimkaryam-s to the Asthika Community and enriching our ebook series.

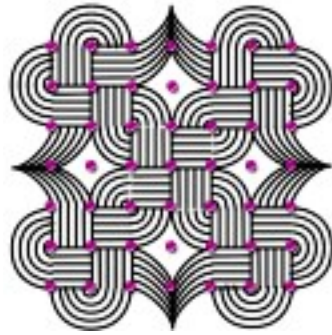
It is with great pleasure adiyen releases the SrI Sthuthi book of Vaikuntavasi Desika Darsana Durrantara Pudukkottai Srinivasaraghavacchar Swami.

namo SrI Nrusimhaya

dAsan,

Oppiliappan Koil Varadachari Sadagopan

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸ் து தி

(ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்தது)

புதுக்கோட்டை ஸ்ரீ உப. வே.

ஸ்ரீ நிவாஸராகவாசாரிய ஸ்வாமியின்

86-வது திருநகூத்தரத்தன்று வெளியிடப்பட்டது.

ஸ்ரீ:

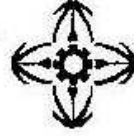

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ ஸ் து தி

(ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகள் அருளிச் செய்தது)

ஸ்ரீ தேசிகதர்சன - துரந்தர புதுக்கோட்டை

ஸ்ரீ உ.ப. வே. A. ஸ்ரீ நிவாஸராகவாசாரிய ஸ்வாமி

எழுதிய தமிழ் விளக்கவுரை மற்றும் ஆங்கில மொழிப்

பெயர்ப்புடன் கூடிய இந்நூல் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின்

86-வது திருநகைத்திரத்தன்று

(ஆங்கீரஸ - சித்திரை - ரேவதி - 1-5-1992)

சிஷ்யர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

முதற் பதிப்பு : மே, 1992

பிரதிகள் : 1000

உரிமை : ஆசிரியருக்கே

கிடைக்குமிடம் :

“பத்மா நிகேதன்”

3, சுந்தரம் காலனி, இரண்டாவது தெரு,
தாம்பரம் ஸானடோரியம்,

சென்னை - 600 047.

தொலைபேசி - 405288

விலை ரூ. 25-00

அச்சிட்போர் :

இளங்கோ அச்சுக்கூடம்,

166, R. H. ரோடு,

மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

தொலைபேசி : 74121

ஸ்ரீ:

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1 பரனார் மஹாத்மா ஸ்ரீ கிருஷ்ணப்ரேமியின் மதிப்புரை	i
2 முன்னுரை	vii
3 ஸ்ரீ லக்ஷ்மீயஷ்டோத்தரம்	xiii
4 முகவுரை	1
5 ஸ்ரீ பத்மாவதித் தாயார் தியானம்	7
6 ஸ்ரீஸ்துதி	9

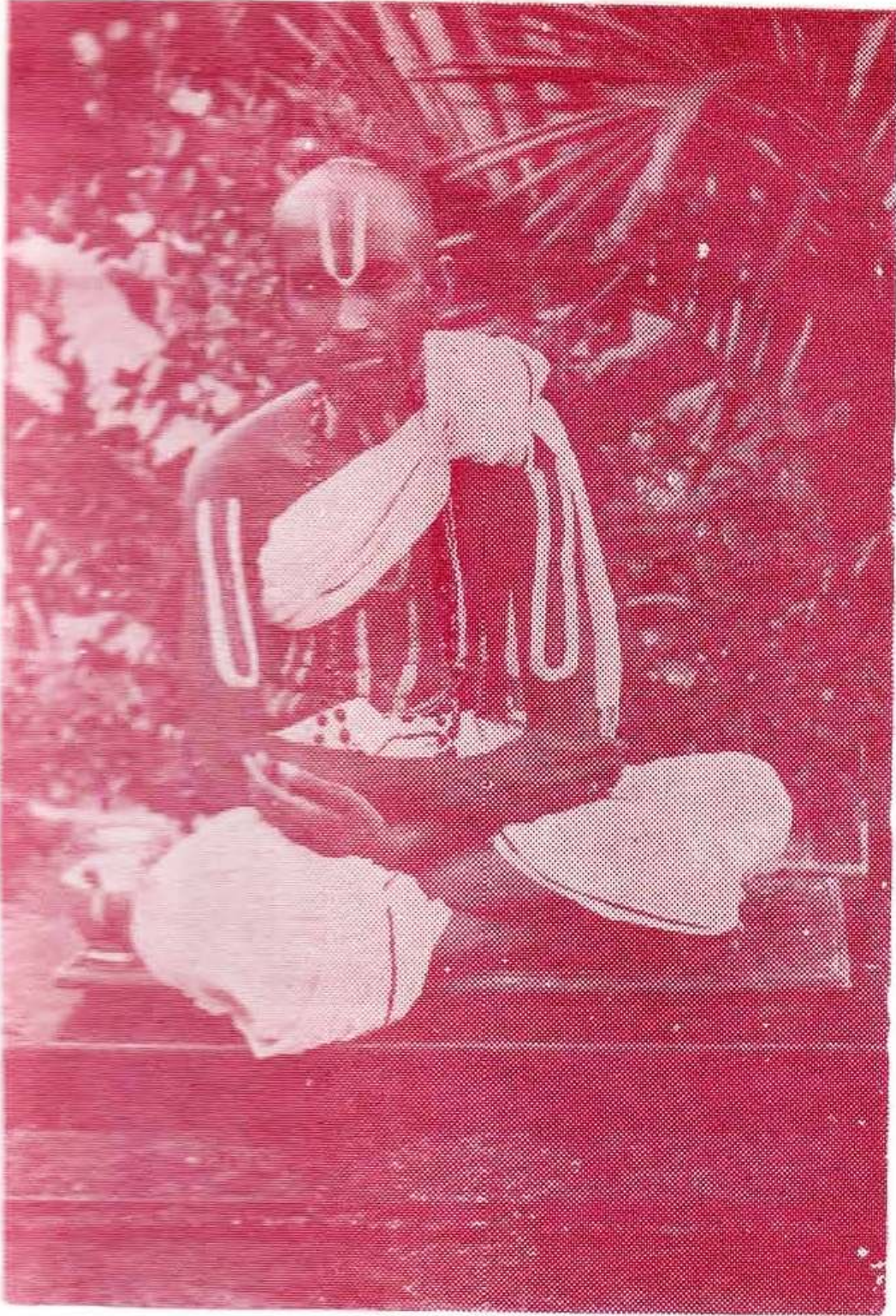
ஸ்ரீரங்கநாயகித் தாயார்
ஸ்ரீரங்கம்

ஸ்ரீ:

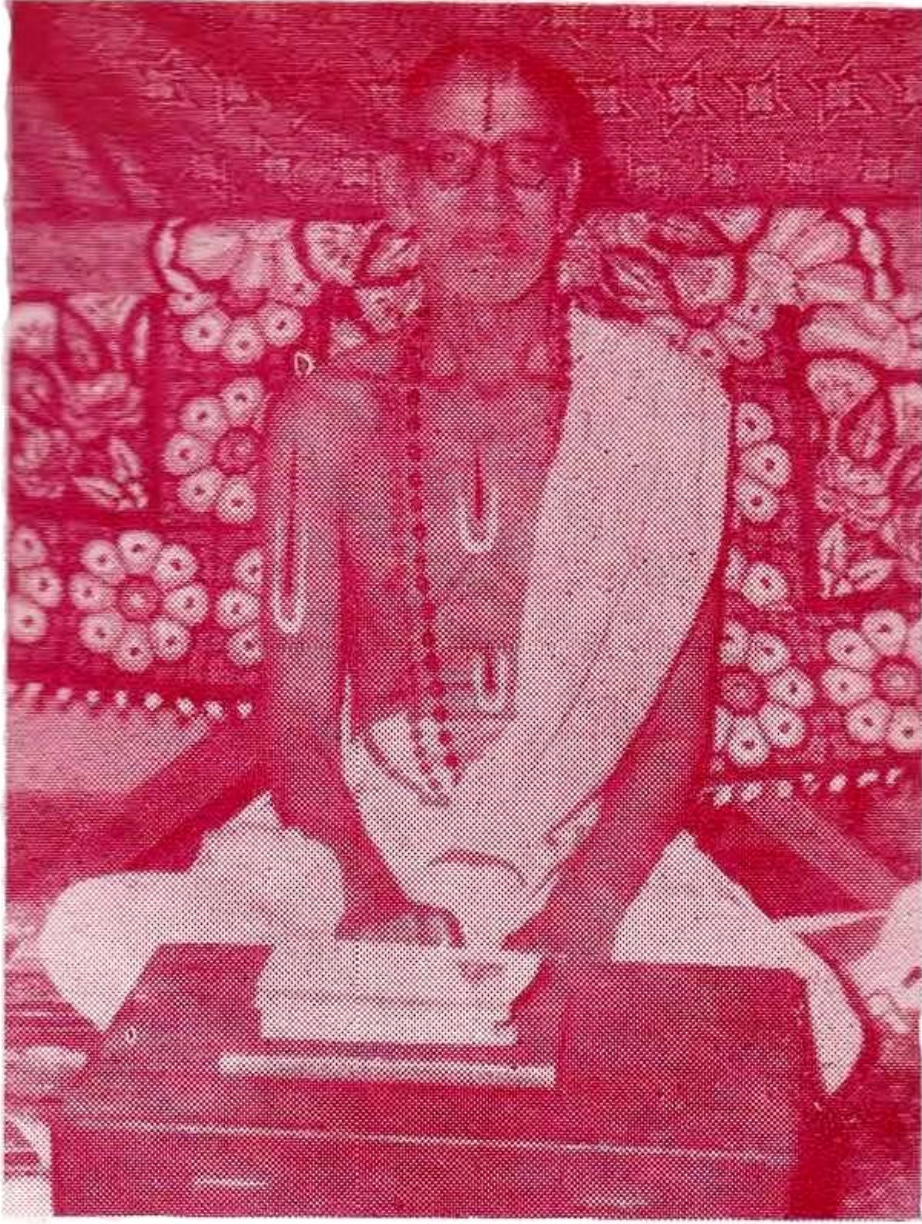
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண்சடகோப
ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கசடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்
இஞ்சிமேட்டு ஸ்ரீமதழகியசிங்கர்—42-ம் பட்டம்

ஸ்ரீ:

திருக்கோட்டியூர் ஸ்ரீ ஸௌம்யநாராயணசாரிய ஸ்வாமி
(கார்த்திகை - ரோஹிணி)

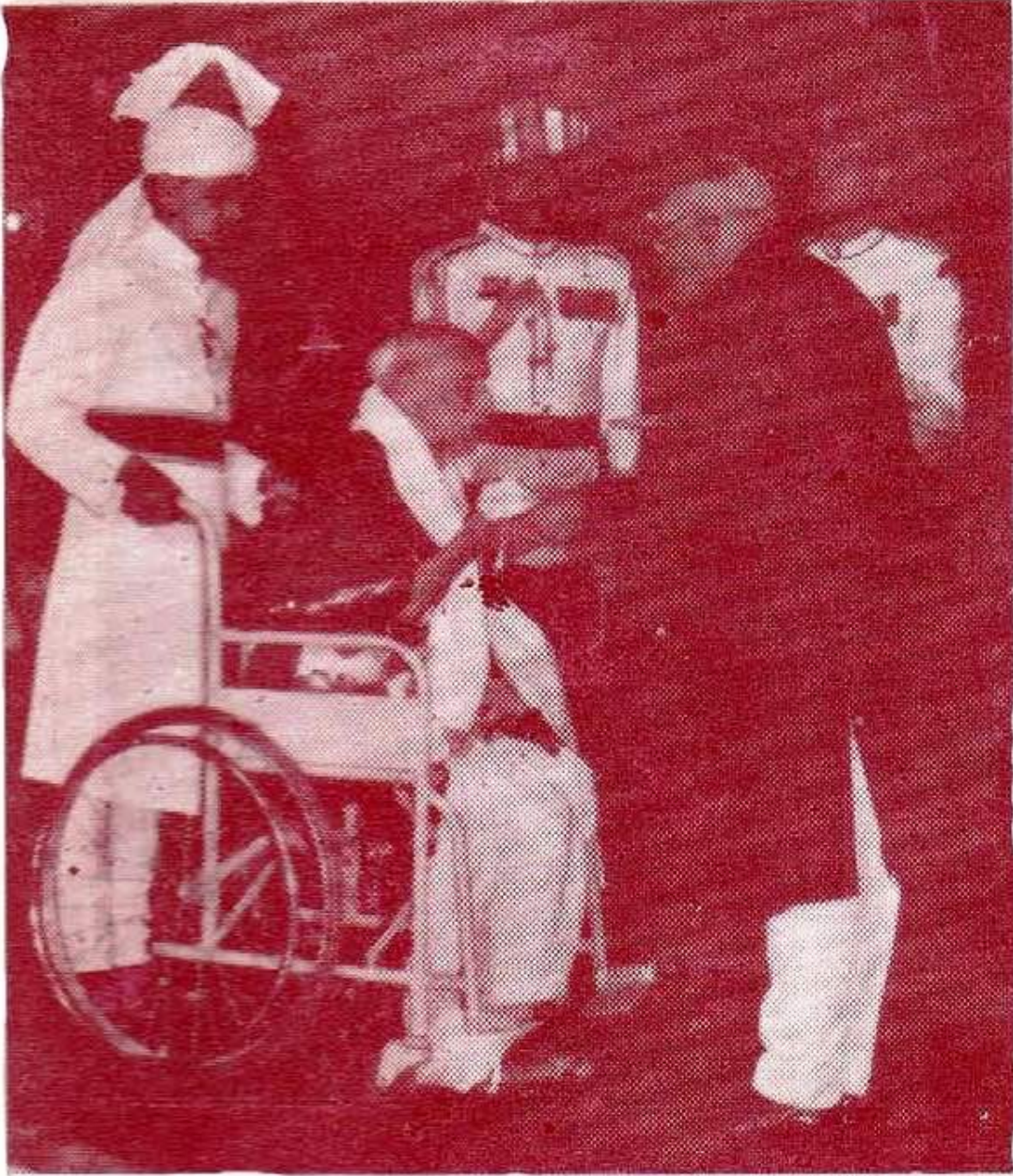
ஸ்ரீ:

1-5-92 அன்று 86-வது திருநகூத்ரம் கண்டருளும்
நமது ஆசாரியர் ஸ்ரீ தேசிக தர்சன துரந்தர
புதுக்கோட்டை வித்வான்
Prof. A. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரிய ஸ்வாமி

(சித்திரை - ரேவதி)

ஸ்ரீ:

நமது ஆசாரியர் 28-3-92 அன்று புதுடில்லியில்
இந்திய ஜனாதிபதியிடமிருந்து விருதைப்
பெற்றுக்கொள்கிறார்.

மதிப்புரை

பெரிய பிராட்டியாரான மஹாலக்ஷ்மி ஸர்வமங்களத்
தையும்தரக்கூடிய தேவி என்பது ஸாமான்ய ஜனங்களுக்கு
குக்கூடத் தெரியும். ப்ரமாணத்தைக் கொண்டே அத்ருஷ்
டத்தை நம்பக்கூடிய ப்ராமாணிகர்களுக்கு முக்ய ப்ரமாண
மாக வேதத்திலும் 'அஸ்யேசானா ஜகதோ விஷ்ணுபத்னீ'
என்றது முதலான வாக்கியங்கள் பிராட்டியைத் தெரிவிக்க
கின்றன. இந்த வேத வாக்கியத்தின்படி விஷ்ணுபத்னியாக
இருப்பதாலேயே ஜகத்திற்கு ஈசுவரீ என்று ஏற்படுகிறது.
ஐகதீச்வரனின் பத்னீ ஜகதீச்வரி தானே! ஜகதீச்வரனுக்கு
வேதம் சூட்டிய புசுழ்ப் பெயர் புருஷன் என்பதாகும்.
'ஹ்ரீச் சீர்ஷா புருஷ:' என்றும் 'தத் புருஷஸ்ய புருஷ
த்வம்' என்றும், 'புரீ சேதே' என்றும், 'புரிசயம் புருஷம்'
என்றும் பல இடங்களிலும் வேதமும் வேதாந்தமும் புருஷ
சப்தத்தாலேயே பரமாத்மாவையே தெரிவிக்கின்றன.
அந்த புருஷ சப்தத்தை தேவதாந்தர பக்தர்கள் திருடிக்க
ண்டு போகப் பார்த்தார்கள். களவு போய்விட்டால்
ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு ஸர்வேச்வரன் என்கின்ற
பிரஸித்தி போய்விடும். வேதத்தில் சொன்ன அந்த
புருஷன் தேவதாந்தரமா? விஷ்ணுவா? என்றதை 'ஹ்ரீச்
ச தே லக்ஷ்மீ: ச பதன்யௌ' என்றபடி லக்ஷ்மீபதியே
ஈர்வேச்வரனான புருஷன் என்று சொல்லவேண்டும்.
முதலில் சொன்னபடி விஷ்ணுபத்னியாக இருப்பதால்
அவள் ஜகதீச்வரி என்றும், லக்ஷ்மீபதியாக இருப்பதால்
இவள் ஜகதீச்வரன் என்றும் வேதத்தினால் நிலை நாட்டப்
படுகிறது. இரண்டு ஜகதீச்வரர்கள் இருக்கமுடியாது.
ஈசுவரால் ஒருவர் ஜகதீச்வரர் என்றதால் பரஸ்பரம்
ஸ்ரீயும் - ஸ்ரீய:பதியும் இரண்டு பேருமே ஜகதீச்வரர்கள்
என்றாலும் அன்யோன்யாச்ரயதோஷம் வரும். எனவே
ஸ்ரீ என்றும், ஸ்ரீய:பதி என்றும், இரண்டு தத்வமில்லை
இரண்டும் சேர்ந்தே ப்ரும்மஸ்வரூபம் என்றும், ஸ்ரீதேசிக
இடைய ஸித்தாந்தம். ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச் செய்த

‘ஸ்ரீஸ்துதி’ என்கிற இந்த ப்ரபந்தத்தை பதவுரையுடனும் பொழிப்புரையுடனும், ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்புடனும், வ்யாக்யானத்துடனும் மிகவும் அழகாக வெளியிட்டிருப்பது வைஷ்ணவ ஸமுஹத்திற்கும் மற்ற பக்தர்களுக்கும் வெகு உபகாரமாக இருக்கும். இதைத் தமிழில் வ்யாக்யானம் எழுதியிருக்கும் ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்ரீமான் ஸ்ரீநிவாஸராகவா சார்ய ஸ்வாமிகள் மிகவும் எளிய முறையில் சாஸ்த்ரம், ஸம்பிரதாயம் இதற்கனுகுணமான அனுபவத்துடன் அருளி இருக்கிறார். சது:சலோகீ வ்யாக்யானம் முதலிய இடங்களில் தேசிகன் ஸாதித்தபடியே பிராட்டியின் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி, இந்திரா முதலிய திருநாமங்களுக்கு நிர்வசனமும் செய்து மிகவும் ரஸமாகக் ‘காண்பித்திருக்கிறார். அநபாயினீ முதலிய குண ப்ரதானமான விசேஷணங்களை ‘ப்ரம்மம் ரஸமாக இருப்பது இவள் கலந்திருப்பதால்’ என்று மிகவும் ரஸித்து கூறியிருக்கிறார். ஸ்வாமியினுடைய எண்பத்தாரும் திருநக்ஷத்ரத்தை முன்னிட்டு இந்நூல் ஸ்வாமியினுடைய திருக்குமாரரான ஸ்ரீ S. ராஜகோபாலன் மூலமாகவும் ஸ்வாமிகளின் சிஷ்யர்கள் மூலமாகவும் வெளியிடப்படுகிறது. இந்த வ்யாக்யானத்தைப் பல தடவை படித்து அனுபவிக்கவேண்டும்.

பரனார்

13-4-92

—ஸ்ரீ கிருஷ்ணப்ரேமி.

முன்னுரை

சீரிய: பதியான ஸ்ரீமந் நாராயணனே எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவன் என்று உலகுக்கெல்லாம் பறை சாற்றிய வேதம் காலத்தால் அளவிட முடியாதது. மிகப் பழமையானது. ஒருவராலும் எழுதப்படாதது. அந்த வேதமே பற்றுசாகக் கொண்டது நமது ஹிந்து மதம். அதன் ஒரு பாகமான விசிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாயம் நமக்கு ஸ்ரீமந் நாராயணனின் திருவடிகளைக் காட்டுகிறது. தவறு செய்த குழந்தையைத் தகப்பனார் தண்டிக்க முற்படும்போது தாய் அதை மன்னித்து தந்தையிடம் சிபாரிசு செய்வதைப்போல மஹாலக்ஷ்மி நம்மை அந்த நாராயணனிடம் சேர்ப்பிக்கிறாள். அந்த ஸ்ரீமந் நாராயணனே நமக்கு முதல் ஆசார்யன். அதிலிருந்து தொடர்ச்சியாக ஆசார்யர்கள் அவதரித்து நம்மை உய்விக்க வருகிறார்கள். மஹாலக்ஷ்மி, விஷ்ணுவக்ஷேனார், நம்மாழ்வார், நாதமுனிகள், ஸ்ரீராமானுஜர், ஆளவந்தார், வேதாந்ததேசிகன், பெரிய வாச்சான்பிள்ளை என்று பல ஆசாரியர்கள் அவதரித்து நமக்கு அரும்பெரும் பொக்கிஷங்களை அளித்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். அந்த செப்பிலிட்ட மாணிக்கங்களை நமக்குப் பயன்படும்படியாக பொன்னிலே பதித்த ஆபரணங்கள் போலே நம் கையில் கொடுக்க மஹான்கள் அவதரித்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அந்த வரிசையில் நமது ஆசாரியர் ஸ்ரீ தேசிகதர்சன துரந்தர புதுக்கோட்டை ஸ்ரீ உப. வே. A. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்ய ஸ்வாமியும் ஒருவர் எனலாம்.

ஆங்கிரஸ ஆண்டு சித்திரை மாதம் 19-ந் தேதி (1-5-92) வெள்ளிக்கிழமை 86-வது திருநகூத்ரத்தைக் கண்டருளும் இந்த ஸ்வாமி பராபவ ஆண்டு சித்திரை மீ ரேவதி நகூத்ரத்தில் (22-4-1906) அவதரித்தார். தஞ்சை ஜில்லாவில் குடமுருட்டிக்கும் காவிரிக்கும் நடுவில் அமைந்துள்ள செழிப்பான சருக்கை இவரது பூர்விக கிராமம். புகழ்பெற்ற பலரை நாட்டுக்குப் பெற்றுத் தந்தது இந்த

சருக்கை. இவருக்கு சிறு வயதிலேயே ஸ்தோத்ரங்கள், ஸ்ரீமத் ராமாயணம் ஆகியவற்றைக் கற்பித்து இவருடைய பிற்கால வளர்ச்சிக்குக் காரணமானவர் இவருடைய அம்மானின் புத்ரரான வழுத்தூர் ஸ்ரீரங்கநாத தீக்ஷிதர். நம் ஆசாரியர் 1930ல் தனது (ஸம்ஸ்கிருத) M.A. பட்டத்தைப் பெற்றார். இவருடைய திறமைகளுக்கு ஒளி யூட்டியவர் திருக்கோட்டியூர் ஸ்வாமி என்று அழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீ உப.வே. ஸௌம்யநாராயணசாரியர் ஸ்வாமி. அன்னருடைய ஞானமும், ஸௌலப்யமும், தன்னடக்கமும், எளிமையும் நம்முடைய ஆசாரியருக்கு பூரணமாக அனுக்ரஹிக்கப்பட்டன. நமது ஆசாரியர் அவரிடம் கற்று, கேட்டு, கண்டு அறிந்ததை நம் ஸம்பந்தாய பரிசயம் இல்லாதவர்களும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் ஆங்கிலம், தமிழ் ஹிந்தி போன்ற மொழிகளில் அவ்வப்போது வ்யாக்யான வடிவிலும் கட்டுரை உருவிலும் புத்தகங்களாக வெளிக் கொணர்ந்து வருகிறார். திருக்கோட்டியூர் ஸ்வாமியின் அடியையொட்டி கிரந்த சதுஷ்டயங்களையும் சில்லரை ரஹஸ்யங்களையும் இன்றளவும் காலக்ஷேபமாக சாதித்து வருகிறார். இவருடைய திறமைக்குப் பொன் மகுடம் சூட்டினார் போல் ஸ்ரீ அஹோபில மடம் 42-வது பட்டம் இஞ்சிமேட்டு அழகியசிங்கர் என்று அழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்க சடகோப யதீந்திர மஹாதேசிகனின் பூர்ண அனுக்ரஹம் கிட்டி அவரிடம் பரஸமர்ப்பணம் ஆயிற்று.

நமது ஆசாரியர் 30 வருடகாலம் ஸம்ஸ்கிருத பேராசிரியராக புதுக்கோட்டை மஹாராஜா கல்லூரியிலும், மதுரை தியாகராஜர் கல்லூரியிலும் பணியாற்றினார். மாலை வேளைகளில் மஹாத்மா காந்தியின் போதனைப்படி இலவசமாக ஹிந்தி கற்பித்து வந்தார். இவருடைய ம்ருது ஸ்வபாவத்தைப் பற்றி மதுரை ஸ்ரீ N. R. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் "He is Complimentary and not Contradictory" என்று குறிப்பிடுவார்.

குடத்திலிட்ட விளக்காய் இருந்த இவரைக் குன்றின்மேல் வைத்த தீபமாய் ஆக்க கண்டாவதாரரான ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகள் ஸங்கல்பித்தார். அந்தத் தூப்புல் வேங்கட நாதனுடைய எழுநூறாவது ஆண்டு அவதார தினத்தைக் கொண்டாட, ஒரு கண்டாரூபமாக அவதரிப்பித்து, நமது ஆசாரியர் அந்தக் கண்டையை (திரு மணியை) மதுரை கூடல் அழகர், கள்ளழகர், திருமோகூர், ஆழ்வார் திருநகரி முதலிய நவதிருப்பதிகள், திருவாட்டாறு, திருவநந்தபுரம் குருவாயூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், திருப்புல்லாணி, பூனா, பம்பாய், அலஹாபாத், மதுரா, ராஜஸ்தான், குஜராத் மாநிலங்கள் ஹரித்வார், பதரி, புஷ்கரம், கல்கத்தா, சாந்திநிகேதனம், மீராவின் அவதாரஸ்தலம், பூரி, மற்றும் ஆந்திரப்பிரதேசம் முதலான பல திவ்யதேசங்களுக்கும், புண்யசுஷேத்ரங்களுக்கும் எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு சென்று அங்கெல்லாம் ஸ்ரீ தேசிகனுடைய பெருமைகளைப் பறைசாற்றினார். அந்த கண்டை தற்போது சென்னை மைலாப்பூரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு உள்ளது. இவருடன், மதுரை TVSல் பணிபுரியும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஸ்ரீமத் ரங்கம் ஸ்ரீ N ராமஸ்வாமி ஐயங்காரும், மத்திய அரசாங்க ஹிந்தி ஆசிரியரான T. E. ரங்கநாதாசாரியரும் கூடச் செல்லும் பேறு பெற்றனர். இவருடைய பிரயாணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்த T. V. S நிறுவனத்தினரையும், நண்பர்களையும் இன்றளவும் நினைவு கூர்கிறார். நம் ஆசாரியருடைய அர்ச்சாவதார அனுபவம் திண்டுக்கல் ஸ்ரீ ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் V. V. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், மதுரை கம்ப ராமாயணப் புகழ் ஸ்ரீ N. R. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், பரனூர் மஹாத்மா ஸ்ரீகிருஷ்ணப்ரேமி ஆகியவர்களுடன் கிடைக்கும் போது நமக்கு அது தெவிட்டாத காட்சி. அதே மாதிரி உடல் கரைந்து, கண்களில் நீர் சோர அனுபவிக்க வேண்டும் என்கிற ஆவல் நமக்கும் பிறக்கும்.

இவருடைய மிகச் சிறந்த சேவையானது திராவிட வேதம் என்றும், ஐந்தாவது வேதம் என்றும் கூறப்படுகிற

ஆழ்வார்களின் நாலாயிரம் பாசுரங்களையும் ரத்தினச் சுருக்கமாக கல்கத்தா அருகிலுள்ள புகழ்பெற்ற ரவீந்த்ரநாத் தாகூரின் சாந்தி நிகேதனின் ரம்யமான சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டு ஹிந்தியில் மொழி பெயர்த்தது. இதை அங்குள்ள ஹஸல்வாடியா டிரஸ்டு என்ற நிறுவனம் எட்டு பாகங்களில் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளது. இதன் முதல் பாகம் 1980ல் அப்போதைய பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. இவருடைய மற்றுமொரு சிறந்த சேவை மிகக்கடினமான ப்ருஹதாரண்யக உபநிஷத்தின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு. இதை கர்நாடக மாநில மேல் கோட்டையிலுள்ள ஸம்ஸ்க்ருத ஆராய்ச்சி அகாடமி வெளியிடுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறது.

ஸ்ரீ ராமானுஜரின் ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு உரை எழுதியவர்கள் பலபேராகும். அவைகளில் ஒன்றான “ச்ருதப்ரதீபிகா” ஸ்ரீ ஸுதர்சந ஸூரியால் எழுதப்பட்டது. இது தஞ்சை சரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தில் ஒலைச் சுவடி வடிவில் உள்ளது. இதை நமது ஆசாரியர் மிகவும் பரிசீரமை எடுத்துக் கொண்டு புத்தக வடிவாக்கினார். இவருடைய சேவைகளில் இன்னுமொரு முக்கிய மைல்கல் ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்திற்கு ஸ்ரீ பராசர பட்டர் எழுதிய பாஷ்யமான “பகவத்குணதர்ப்பணம்” என்ற நூலுக்கு ஆங்கில விளக்க உரை. இதை விசிஷ்டாத்வைத ப்ரசாரினி ஸபா வெளியிட்டுள்ளது. அதன் தமிழ் வடிவம் தற்சமயம் ஸ்ரீ அஹோபிலமட மாதப் பத்திரிகையான ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியாவில் வெளி வந்து கொண்டிருக்கிறது. நமது ஸம்ப்ரதாயத்தை அழகாக ஆங்கிலத்தில் விளக்கும் இவரது “விசிஷ்டாத்வைதம்” என்னும் நூலை திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் வெளியிட்டது. பரனூர் மஹாத்மா ஸ்ரீ கிருஷ்ண ப்ரேமி அவர்களின் “ஸ்ரீ கிருஷ்ண பக்தி ரஸோதயம்” என்ற நூலுக்கு ஆங்கில வடிவு கொடுத்தார் நம் ஆசாரியர். ஸ்ரீ தேசிகனுடைய வாழ்க்கையும், அவருடைய அருளிச்செயல்களைப் பற்றிய சிறு குறிப்புமாக

ஆங்கிலத்தில் ஒரு நூலை எழுதி, அதை திரு ராமசேஷன் அவர்கள் புத்தகமாக வெளியிட்டார். நமது ஸம்பந்தாயம் மட்டுமின்றி மற்றவர்களுக்கும் தன்னுடைய திறமைகளை செயலாக்கி உபகரித்தார். இவர் ஸௌராஷ்டிர ஆசாரியர்களில் ஒருவரான ஸ்ரீ நடன கோபால நாயகி ஸ்வாமிகளின் ஸௌராஷ்டிர கீதங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார். திருத்தக்கதேவர் தமிழில் எழுதிய சீவக சிந்தாமணியை சில ஜனத் துறவிகளின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி ஹிந்தியில் மொழி பெயர்த்தார். இதைப்போல பர்த்ருஹரியின் நீதி சதகம், வைராக்கிய சதகம் மற்றும் ச்ருங்கார சதகம் ஆகிய முன்னூறு ச்லோகங்களை ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் மொழி பெயர்த்துள்ளார். இவருடைய பெருமைகளைக் கேள்விப்பட்டு அஹமதாபாதிலுள்ள 'ஸ்வாமிநாராயண்' என்கிற ஸம்பந்தாயத்தினர் அவர்களது ஆசாரியர்களில் ஒருவரான ஸ்ரீகுணாதாநந்தர் அவர்களின் இருநூறுவது பிறந்த நாள் விழாவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட சகல மதத்தினரும் கலந்து கொண்ட ஒரு (Seminar) ஆராய்ச்சி அரங்குக்கு இவரை தலைமை தாங்கச் சொன்னார்கள். நல்ல முறையில் நடத்திக் கொடுத்த நம் ஆசாரியரை பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் குழுமிய அந்தக் கூட்டத்தில் மிக விமர்சையாக கௌரவித்தார்கள். இவருடைய கைவண்ணத்தைக் காணாத ஸ்ரீ தேசிக கிரந்தங்களோ, ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களோ, கூரத்தாழ்வான் போன்ற ஆசாரியர்களின் அருளிச் செயல்களோ இல்லை எனலாம். இவருடைய சேவை நமக்காகக் கிட்டத்தட்ட 55 வருடங்களாக தொடர்கிறது. இவருடைய சேவையை உ. பி, பீஹார் மாநில அரசுகளும் பாராட்டி கௌரவித்திருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு ஸம்ஸ்கிருதத்திற்காக ஜனாதிபதியின் விருதும் இவருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இத்துடன் நில்லாமல் இந்தத் தள்ளாத வயதிலும், இவர் தனது உறவினர் ஸ்ரீ K. ஸந்தானம் அவர்கள் குரோம்பேட்டையில் நடத்தும் ஸ்ரீமதி ஸுந்தரவல்லி நினைவுப்பள்ளியில் டிரஸ்டியாய் இருந்து கொண்டு அதன் முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய அறிவுரைகளையும், உதவிகளையும்

யும் அளித்து வருகிறார். இவர் நம் ஸம்பந்தாயம் ஸம்பந்தமாக அவ்வப்போது வெளியிடப்படும் மலர்களில் எழுதிய கட்டுரைகளே ஒருபெரிய நூலாகிவிடும். இப்படி எழுத எழுத ஓயாமல் வந்து கொண்டிருக்கும் பெருமைகளைக் கொண்டுள்ள நமது ஆசாரியருக்கு நம்முடைய க்ருதக்ருதையைக் காட்டும் முறை அவருடைய வழியில் சென்று அவருடைய க்ருதங்களைப் படித்துத் தெளிவதுதான்.

அதினுடைய ஒருபடியாகத்தான், ஸ்ரீ தேசிகனின் ஸ்ரீஸ்துதிக்கு நம் ஆசாரியர் எழுதிய தமிழ் வ்யாக்யானத்தையும், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பையும், நமது ஆசாரியரின் 86-வது திருநகூத்ரத்தன்று வெளியிட அடியேனுக்கு ஆவல் பிறந்தது. இதற்கு ஊக்கம் அளித்து ஆரம்பித்து வைத்தவர்களில் முன்னால் நிற்பவர்கள் திரு. ஸந்தானம் (Principal & Correspondent, S.S.M. School, Chromepet) ஸ்ரீ ரங்கராஜன் (Chief Executive, Nirlon Ltd, Thane) திரு M. N. ஸ்ரீ நிவாஸன் ஆகியோர்கள். இவர்களைத் தவிர இந்நூலை வெளிக் கொணர உதவிய உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்களுக்கும், அடியேனுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மிகச் சிறந்த முறையில் குறித்த காலத்தில் இதை அச்சிட்டுக் கொடுத்த இளங்கோ அச்சுக்கூடம் உரிமையாளர் திரு. M. S. மணியவன் அவர்களுக்கும், ஸ்ரீ ரங்கநாயகித்தாயார் கலர் போட்டோ அச்சிட்டுக் கொடுத்த ஸ்ரீ மார்ட்டின் லேஸர் பிரிண்டர்ஸ் திரு. ஸ்ரீ தரனுக்கும் ஸ்ரீ தேசிகனின் பிளாக்கைக் கொடுத்து உதவிய ஸ்ரீ ஸேவா ஸ்வாமிக்கும், ஆண்டாள் ரங்கமன்னார் பிளாக் கொடுத்து உதவிய திரு. M. N. ஸ்ரீ நிவாஸனுக்கும் அடியேனுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியின் கடாசூத்தினால் நமது ஆசாரியர் இன்னுமொரு நூற்றாண்டிருந்து ஸம்பந்தாயத்திற்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுத்து கொண்டே இருந்து நம்மையெல்லாம் உய்விக்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீ மந் நாராயணனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

சென்னை-47

13-4-92

தாஸன்

ராஜகோபாலன்

ஸ்ரீ:

முகவுரை

சீரிய மாணிக்கத்தைச் சேமித்து வைப்பது போல சீரிய: பதியான நாராயணனுடைய பெருமையைப் பரக்கப் பேசிய வேதங்கள் ஸ்ரீயினுடைய ஸ்வரூபாதிகளை மறைத்து வைத்து ஸ்ரீஸூக்தம் முதலான சில இடங்களிலே மட்டும் ஸங்க்ரஹமாகக் கூறியிருக்கின்றன. பகவத் சாஸ்த்ரங்களும் புராணங்களும் லக்ஷ்மீ தத்வத்தைப் பற்றி விவரமாகக் கூறியிருக்கின்றன. ஆழ்வார்களும் இப்படியே கூறினார்கள். பின் வந்த ஆசார்யர்கள், எல்லோரும் உஜ்ஜீவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக சீரிய:பதியான நாராயணனுடைய விஷ்ணு பத்தினியான லக்ஷ்மியின் மஹிமையையும் விஸ்தாரமாக அருளிச் செய்தார்கள். உதாரணமாக ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ர ரத்னத்தால் பகவானையும் சது:-சுலோகியால் பிராட்டியையும் துதித்து அருளினார். அவற்றை ஸூத்ரமாக வைத்துக் கொண்டு, அவற்றையே விவரிப்பது போல ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் கத்யத்ரயத்தால் பகவத் ஸ்வரூபத்தையும் அதன் ஆரம்பத்தில் உள்ள 'பகவந்நாராயணாபிமத' என்று தெர்டங்கும் இரண்டு சூர்ணிகைகளால் லக்ஷ்மீ ஸ்வரூபத்தையும் அருளிச் செய்தார். கூரத்தாழ்வான் நாலுஸ்தவங்களால் பகவானையும் ஸ்ரீஸ்தவத்தால் பிராட்டியையும் ஸ்தோத்ரம் செய்தார். பட்டரும் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தால் பகவத் தத்வத்தையும் ஸ்ரீகுணரத்ன - கோசத்தால் பிராட்டி தத்வத்தையும் விளக்கியருளினார்.

இவையெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளத்தில் கொண்டு ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் ஸர்வேச்வரனைப் பற்றி பல ஸ்தோத்ரங்கள் அருளிச் செய்தது போல பிராட்டிமார்களில் லக்ஷ்மியைப் பற்றி ஸ்ரீஸ்துதி, பூமிப் பிராட்டியைப் பற்றி பூஸ்துதி, ஆண்டானைப் பற்றி கோதாஸ்துதி என்று மூன்று ஸ்தோத்ரங்களை அருளிச் செய்தார்.

அவற்றுள் 25 சுலோகங்கள் கொண்ட ஸ்ரீஸ்துதியால் பெரிய பிராட்டியார் எனப்படும் லக்ஷ்மீ எல்லா பிரகாரத்தாலும் நாராயணனுக்கு ஏற்றவைகளும் ஒத்தவைகளுமான குணங்களையுடையவள் என்றும்; பகவானைப் போலவே பிராட்டியும் ஜகத்காரணம். நான்கு வித புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கிறவள்; முக்தர்களால் அடையப்படுகிறவள் என்றும் கூறி, இவற்றால் இந்த திவ்ய தம்பதிகளே பரதத்வம்; உபாயமாகவும், உபேயமாகவும் இருப்பவர்கள் என்றும் தத்வார்த்தங்களை வெளியிட்டருளுகிறார். பகவானுக்கு இல்லாத புருஷகாரத்வம் என்கிற ஒரு குணம் பிராட்டியிடம் அதிகமாக இருக்கிறது.

ஆக உபாயத்வம் உபேயத்வம் புருஷகாரத்வம் என்று மூன்று ஆகாரங்கள் பிராட்டிக்கு உள்ளன என்று தெயு கிறது. காருண்யமே பிராட்டியின் ஸ்வரூபமாதலால், ஆச்ரிதர்களுடைய குற்றங்களைத் தான் பார்க்காதது மட்டு மன்றிக்கே அவர்களைக் கூழித்தருளும்படி பகவானிடம் நமக்காக மன்றாடி கூழிப்பித்துப் பிறகு தானும் அவனு மாக இருந்து அவர்கள் அனுஷ்டிக்கும் உபாயத்தை ஏற்றுப் பலத்தையும் கொடுத்து அவர்களை ஆட்கொள்ளுகிறார். இதுவே நம் ஸித்தாந்தம்.

இனி ஸ்ரீஸ்துதியின் விஷயஸங்க்ரஹம் பின் வருமாறு:

1-3 பிராட்டியைச் சரணமடைந்து அவளைத் துதிக்கும் சக்தியை அருளுமாறு வேண்டுகிறார்.

4-9 பெருமாள் பிராட்டி இருவரும் சேர்ந்தே ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரம் இவற்றைச் செய்கிறார்கள். ஆகையால் ஜகத்காரணமான பரப்ரஹ்மம் இருவருமே.

10-12 பிராட்டியின் பல்வேறு ரூபங்கள்.

13 பிராட்டியின் பட்டாபிஷேகத்தை வர்ணிக்கிறார்.

14-19 ஐச்வர்யம் கைவல்யம் - மோக்ஷம் என்ற மூவகைப் புருஷார்த்தங்களையும் பிராட்டியும் வழங்குகிறாள்.

20-22 பிராட்டியிடம் ஸ்வாமியின் பிரார்த்தனை.

23-24 பிராட்டி ஸ்வாமி தேசிகளை அனுக்ரமித்தப் பிரகாரம்.

25 பல சுருதி.

INTRODUCTION

[Sri Stuti is one of the many stotras of Sri Vedanta Desika also called Venkatanatha (1268 A. D.—1369 A. D.) He is perhaps the greatest of the Acaryas among the followers of the Visishtadvaita School of Philosophy by the wealth of his qualities, intellect and accomplishments. He was a true 'Sarva-tantra-svatantra' (Master of all and Arts Sciences) and 'Kavitarika-simha' (easily the greatest of the poets and controversialists). His works, in prose and verse, and in Sanskrit and Tamil, are many and varied, and range from the simplest and sweetest poems to the most difficult works on abstruse metaphysical subjects. His command of language is marvellous. The greatness of his works can be well imagined by the tribute paid to him by Appaya Dikshita, the veteran scholar and polemic of the Advaita School, who wrote a commentary upon Yadavabhyudaya of our author and another, it is said, on his Paduka-sahasra.

Sri Desika was an equally great scholar of Tamil and the author of many poems in chaste and sweet Tamil overflowing with devotion to the Lord. His Rahasya works in the Manipravala style (Sanskrit and Tamil mixed)—beginning with the most elementary 'Tattvapadavi' and Rahasyapadavi' and going up to the 'Para-madta-bhanga' and Rahasya Traya Sara', are like a series of text-books on the principles of the Visishtadvaita Philosophy and on the meaning of the Three Mantras. These form a

complete and extensive literature on the Docttine of Prapatti (Self-surrender); and that is the greatest service he has done to humanity in greneral and Visishtadvaitins in particular.

In all he has left 116 works in prose and verse, many original and a few commentaries on the works of previous Acaryas and some on his own. For want of space, I shall just give an analysis of his works according to their different topics and not a complete catalogue.

There are : 9 works on Vedanta; 6 on logic and Metaphysics; 34 Rahasyas; 5 Kavyas; one Drama; 4 of a polemic nature; 18 poems in Tamil; 29 Stotras; 3 on rituals; and 7 on diverse subjects like geography and sculpture. Of these 15 are missing completely and 4 partially, and one, they say, is in manuscript and yet to see the light of print.*

The twenty-nine Stotras are devoted to Vishnu, His incarnations, His consorts, His weapons and His attendants. Sri Stuti which is given below, is one of them and is in praise of Goddess Lakshmi in 25 verses; and the following is an analysis of the contents of the poem :

1—3 Introductory-Invocation to Lakshmi to bless the poet with power to praise Her.

* The above classification is based on 'Sri Desika—His Life and Works' of Setlur Sri Narasimhacharya in Tamil and I am indebted to him for it.

- 4—9 Greatness of Lakshmi; She and Her Consort are jointly the originators, saviours and masters of the Universe.**
- 10—12 The diverse manifestations of Lakshmi.**
- 13 The Coronation of Lakshmi.**
- 14—18 Munificence of Lakshmi in granting the wishes of those who desire for wealth, for the realisation of the soul or for the attainment of God.**
- 20—22 The poet as the supplicant for Her favour.**
- 23—24 The poet narrates how he was blessed by Lakshmi.**
- 25 Conclusion]**

ईशानां जगतोऽस्य वेङ्कटपतेः विष्णोः परी प्रेयसीं
 तद्वक्षस्थलनित्यवासारसिकां तत्क्षान्तिसंवर्धनीम् ।
 पद्मालंकृतपाणिपल्लवयुगां पद्मासनस्थां श्रियं
 वात्सल्यादिगुणोज्वलां भगवतीं वन्दे जगन्मातरम् ॥

* ஈசானாம் ஜகதோஃஸ்ய வேங்கடபதே:

விஷ்ணோ: பராம் ப்ரேயஸீம்

தத்வக்ஷஸ்ஸ்தலநித்யவாஸரஸிகாம்

தத்க்ஷாந்திஸம்வர்த்தநீம் ।

பத்மாலங்க்ருதபாணிபல்லவயுகாம்

பத்மாஸநஸ்தாம் ச்ரியம்

வாத்ஸல்யாதிகுணோஜ்வலாம்

பகவதீம் வந்தே ஜகந்மாதரம் ॥

ஜகத: - ஜகத்துக்கு, ஈசானாம் - ஈசுவரியாயும்,
 விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவான, அஸ்ய - இந்த,
 வேங்கடபதே: - திருவேங்கடம் உடையானுக்கு,
 பராம் - சிறந்த, ப்ரேயஸீம் - பிரியநாயகியாயும்,
 தத்வக்ஷஸ்ஸ்தல நித்யவாஸரஸிகாம் - அவ
 ருடைய திருமார்பில் எப்போதும் வஸிப்பதில்
 ஆசையுள்ளவளும், தத்க்ஷாந்தி ஸம்வர்த்தநீம் -

*இது ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன் அருளிச்செய்ததில்லை என்று
 தெரிகிறது. ஆகிலும் சில ஸ்ரீ கோசங்களில் காணப்
 படுகிறது.

அவனுடைய தயாகுணத்தை வளரச் செய்பவளும், பத்மாலங்கருதபாணிபல்லவயுகாம் - தாமரையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இரண்டு அழகிய திருக்கரங்களையுடையவளும், பத்மாஸநஸ்தாம் - கமலமலரில் வீற்றிருப்பவளும், வாத்தஸல்யாதிசூனோஜ்வலாம் - வாத்தஸல்யம் முதலிய குணங்களோடு பிரகாசிக்கின்றவளும், ஜகந்மாதரம் - ஸர்வலோகத்துக்கும் தாயாக இருப்பவளும், பகவதீம் சரியம் - ஸ்ரீ லக்ஷ்மி தேவியை, வந்தே - வணங்குகிறேன்.

Lakshmi Devi is the goddess who controls this universe. She is the great object of love of the Lord of Venkata Mountain, She has the supreme taste in resting on the broad chest of that hord She enhances his quality of Mercy. She has the two upper arms adorned by Lotus flowers. She is Sri Devi who is seated on the Lotus as a throne. She is shining with the qualities of love and affection for all beings in the world. I prostrate before that Supreme Goddess. Sridevi who Shines with the qualities of love and affection for all beings and protects them.

श्रीः

॥ श्रीस्तुतिः ॥

श्रीमान्वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।

वेदान्तचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

मानातीतप्रथितविभवां मङ्गलं मङ्गलानां

वक्षःपीठीं मधुविजयिनो भूषयन्तीं स्वकान्त्या ।

प्रत्यक्षानुभविकमहिमप्राथिनीनां प्रजानां

श्रेयोमूर्ति श्रियमशरणः त्वां शरण्यां प्रपद्ये ॥ १ ॥

மானாதீதப்ரதிதவிபவாம்

மங்களம் மங்களானாம்

வக்சு:பீடம் மதுவிஜயினோ

பூஷயந்தீம் ஸ்வகாந்த்யா ।

ப்ரத்யக்ஷா நுச்ரவிக-மஹிம-

ப்ரார்த்திநீ நாம் ப்ரஜானாம்

ச்ரேயோமூர்த்திம்ச்ரியம் அசுரண :

த்வாம் சரணயாம் ப்ரபத்யே ॥

1

முதல் சுலோகம் மங்களச் சுலோகமாகவும் ஸ்தோத்ரத்தில் கூறப்படப் போகும் விஷயங்களுக்கு ஸுத்திரம்

”பூஷயந்தீம் ஸ்வகாந்த்யா!” - ஸ்ரீ பெருந்தேவி தாயார், காஞ்சீபுரம்

போல் ஸங்க்ரஹமாகவும் இருக்கிறது. 'பகவந்நாராயண, அபிமத-ஸ்வரூப-ரூப-குண-விபவ-ஐச்வர்ய-சீலாத்யநவதிகா திசய-அஸங்க்யேய கல்யாண குணகணம்' என்ற சூர்ணிகையில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் அருளிச் செய்த பிராட்டியின் ஸ்வரூபம், ரூபம், குணம், விபவம், ஐச்வர்யம் எல்லாம் இதில் கூறப்படுகின்றன.

மாநாதீதப்ரதிதவிபவா - எல்லாபிரமாணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டதும் பிரஸித்தமானதுமான ஐச்வர்யத்தையுடையவளும்

மங்களாதாம் - மங்களவஸ்துக்களுக்கெல்லாம்

மங்களம் - மங்களத்தைக் கொடுக்கின்றவளும்

மதுஸூயிந: - மது என்ற அஸுரனை ஐயித்து மதுஸூதனன் என்று பெயர் பெற்ற நாராயணனுடைய

வக்ஷ:பீடம் - திருமார்பாகிற ஆஸநத்தை

ஸ்வகாந்த்யா - தன் காந்தியினால்

பூஷயந்தீம் - அழகுபெறச் செய்கின்றவளும்

ப்ரத்யக்ஷ - இந்திரியங்களாலும்

ஆநுச்ரவிக - வேதங்களாலும் அறியப்படும்

மஹிம - பெருமையை

ப்ரார்த்திதீநாம் - பெறவிரும்புகின்ற

ப்ரஜாதாம் - எல்லாப்ரஜைகளுக்கும்

ச்ரேயோஹூர்த்தீம் - ஹிதமே உருவெடுத்து வந்ததுபோல் இருப்பவளும்,

சரண்யாம் - (எல்லோரையும்) ரக்ஷிப்பவளும்

ச்ரியம் த்வாம் - ஸ்ரீ என்ற பெயரையுடையவளுமான

அசரண: - வேறு ரக்ஷகனில்லாத நான் [உன்னை

ப்ரபத்யே - (சரணமாக) அடைகிறேன்.

முதலில் அவளுடைய ஸ்வரூபம் எல்லாப் பிரமாணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டது என்கிறார்.

மாநாதீத - ப்ரதித - விபவாம்:—ஸர்வ ஜகதீச்
 வரண நாராயணனுடைய ஆநந்தம் என்னும்
 ஒரு குணத்தைக் கூற முற்பட்ட வேதம் நெடுந்
 தூரம் சென்று, 'வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டா
 தது பகவானுடைய ஆநந்தம்' என்று கூறி
 மீண்டது. அது ஸர்வ ஜகத்துக்கும் ஈச்வரியான
 பிராட்டி-விஷயத்திலும் உண்மை என்று ஸ்தோத்
 ரத்தின் ஆரம்பத்திலேயே ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகன்
 கூறி விடுகிறார். ஆளவந்தாரும் 'ஸர்வஜ்ஞான
 பகவானும் உன் பெருமையை யளவிட்டுக் கூற
 முடியாது' என்று "யஸ்யாஸ்தே மஹிமாநம்
 ஆத்மந: இவ த்வத்வல்லபோ அபி ப்ரபு நாலம்
 மாதும் இயத்தயா' என்று சது:ச்லோகியில்
 அருளிச் செய்தார்.

பிராட்டியின் பெருமையை யளவிட்டுக் கூற
 முடியாவிட்டாலும் தெரிந்தவரையில் கூறலாமே
 எனில் 'ப்ரதித=பிரஸித்தமான ஒரு அம்சத்தை
 மேலே கூறுகிறார்.

மங்களம் மங்களாநாம்:—மங்களங்களுக்கெல்
 லாம் மங்களமாக இருப்பவள். பகவானுக்கு
 'ஸ்ரீமான்' என்று கூறப்படும் ஏற்றமும் ஸ்ரீயினால்
 ஏற்பட்டது அல்லவா! பிராட்டியின் கடாசுங்
 கள் அதிகமாக எதன் பேரில் விழுந்தனவோ அது
 பரப்ரஹ்மம் ஆயிற்று; இரண்டொரு கடாசுங்
 களுக்குப் பாத்திரமானவர்கள் இந்திரன் பிரம்மா
 என்று பெருமை பெற்றார்கள்—

“அபாங்கா பூயாம்ஸோய துபரி
பரம் ப்ரஹ்ம தத் அபூத் ।

அமீ யத்ர த்வித்ரா: ஸ ச சதமகாதி:”

என்று பட்டர் ஸ்ரீகுணரத்ன-கோசத்தில் அருளிச் செய்தார். ‘மங்களாநாம் ச மங்களம்’ என்று எல்லோருக்கும் பகவான் மங்களத்தை உண்டு பண்ணுகிறான் என்றால், அவனுக்கும் மங்களத்தைக் கொடுப்பவள் பிராட்டி என்று அவளுடைய சுபத்வம் கூறப்படுகிறது.

இப்படிப்பட்ட மங்கள ஸ்வபாவமுள்ள பிராட்டியின் ரூபத்தை வர்ணிக்கிறார் மேல்—

வக்ஷ: பீடம் மதுவிஜயந: பூஷயந்தீம்: — மது ஸுதனன் எனப்படும் பகவானுடைய திருமார்பைத் தன் காந்தியால் அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். பிராட்டி, எம்பெருமான் திருமார்பில் எழுந்தருளியிருப்பதால், மின் அணைந்த நீல மேகம்போல் எம்பெருமான் அழகு பெற்று விளங்குகிறான். அவனுடைய விஜயத்துக்குக் காரணமும் ஜயலக்ஷ்மியான இவள் அருகிலிருப்பதுதான்.

ப்ரத்யக்ஷ ஆநுச்ரவிக மஹிம ப்ரார்த்திநீநாம் ப்ரஜாநாம் ச்ரேயோ மூர்த்திம்: — இவ்வுலகில் ஐச்வர்யம், ஸ்வர்க்காதிபோகம், மோக்ஷம் இவைகளை விரும்புகிறவர்களுக்கெல்லாம் நன்மையைச் செய்பவள் பிராட்டியே என்கிறார். ‘ப்ரஜாநாம்’—

குழந்தைகளுக்கு; பிராட்டி ஸர்வ ஜகந்மாதாவாதலால், எல்லோரும் அவளுடைய குழந்தைகள். தாய் தன் குழந்தைகளுக்குப் பிரியத்தைச் செய்வது போலவே இவளும் செய்கிறாள். அதற்கு மேற்பட்டு ஹிதத்தையும் க்ரமேண செய்கிறாள். இத்தால் ப்ரஹ்ம லக்ஷணமான ஜகத்காரணத்வமும் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பது என்கிற குணமும் பிராட்டிக்குமுண்டு என்று ஏற்படுகிறது. அவளும் பகவானும் சேர்ந்த திவ்ய தம்பதிகளே உபநிஷத்துக்களால் கூறப்படும் பரப்ரஹ்மம் என்று ஸூசிப்பிக்கிறார். இதையே மேல் “தம்பதீதைவதம் ந:” என்று அருளிச் செய்யப் போகிறார்.

சரியம் த்வாம்:—‘ஸ்ரீ’ என்கிற திருநாமத்தை யுடைய உன்னை. ‘ஸ்ரீ’ என்கிற திருநாமம் பிராட்டியின் பெருமைகளை யெல்லாம் கூறவல்லது என்பதை ‘ஸ்ரீ: இத்யேவச நாமதே’ என்று ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் அருளிச்செய்கிறார்.

அஹிர்யுத்ந்யஸம்ஹிதை முதலான பகவச்சாஸ்த்ரங்களில் ஸ்ரீசப்தத்துக்கு ஆறு வ்யுத்தபத்திகளைக் கூறி லக்ஷ்மியின் வைபவம் விஸ்தாரமாக வர்ணித்தப்பட்டிருக்கிறது.

1. ‘ச்ருணாதி நிகிலாந் தோஷான்’—“வேரி மாருதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கும்” என்கிற படியே அஜ்ஞானம் முதலிய எல்லா தோஷங்களையும் கழிக்கிறாள்.

2. “புநீனாதி ச குணை: ஜகத்”—தன் குணங்களால் கைங்கர்யபர்யந்தமான ஜ்ஞானம் முதலான குணங்களைக் கொடுத்து ஜகத்தைப் பரிபக்குவமாக்குகிறாள்.

3. “புநீயதே ச அகிலை: நித்யம்”—எல்லோராலும் தங்கள் உஜ்ஜீவனத்துக்காக ஆச்ரயிக்கப்படுகிறாள்.

4. “ச்ரயதே ச பரம்பதம்”—இவர்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகத் தான் ஈசுவரனை ஆச்ரயித்திருக்கிறாள்.

5. “ச்ருனேதி”—ஜந்துக்களுடைய கஷ்டத்தைத் தான் கேட்கிறாள்.

6. “ச்ராவயதி”—அவர்கள் துக்கத்தைப் போக்கி ஸர்வேச்வரன் அவர்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்று அவனைக் கேட்பிக்கிறாள்.

“வினைவிடுத்து, வியன்குணத்தால் எம்மையாக்கி, வெருவுரைகேட்டு, அவைகேட்க விளம்பி, நாளும் தனையனைத்தும் அடைந்திடத் தான் அடைந்துநின்ற தன் திருமாதூடன் இறையும் தனியாநாதன்”

என்று ஸ்வாமி தேசிகன் இவ்வாறர்த்தங்களையும் ஸங்க்ரஹித்தருளினார்.

அசரண:—புகலொன்றில்லாவடியேன்.

சரண்யாம் த்வாம்: — ரக்ஷிக்கின்றவளான உன்னை. நிர்க்கதியாக இருக்கும் என் குறையைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய ரக்ஷகத்வம் உன் னிடம் பூர்ணமாக இருக்கிறது என்கிறார்.

ப்ரபத்யே—சரணமாக அடைகிறேன்.

“புகலொன்றில்லா வடியேன்
உன்னடிக் கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே”.

ஆக இந்தச் சுலோகத்தால் பிராட்டியி னுடைய ஸ்வரூபம், ரூபம், குணம், விபவம் ஐச்வர்யம் இவையெல்லாம் கிரமமாகக் கூறப்படு கின்றன. இவற்றை யறிந்ததற்குப் பயன் தன் வெறுமையை முன்னிட்டுக் கொண்டு அவள் திரு வடிகளில் சரணம் புகுவது என்பதையும் ஸ்வா நுஷ்டானத்தால் ஸ்வாமி தேசிகன் காட்டியருளு கிறார். 1

Sri (or Lakshmi)! You are the auspicious of the auspicious and adorn the throne-like chest of (Vishnu) the Conqueror of Madhu with Your lustre. Your greatness transcends measure and is well-renowned You are the good incarnate of all the subjects that pray for a greatness cognisable by perception and scriptures. I seek refuge in You, destitute as I am. 1

சரணமடைந்தவர் பிராட்டியின் ஸௌலப்யம் 111 த்வம் என்கிற பெருமைகளைக் கூறத்தொடங்கி அறியாத பிள்ளைகளான நாங்கள் குறை ஒன்று மில்லாத உன்னை எப்படித் துதிக்கமுடியும் என்று யுண் அசக்தியை வெளியிடுகிறார்.

आविर्भावः कलशजलधौ अध्वरे वाऽपि यस्याः

स्थानं यस्याः सरसिजवनं विष्णुवक्षःस्थलं वा ।

भूमा यस्या भुवनमखिलं देवि! दिव्यं पदं वा

स्तोकप्रज्ञैरनवधिगुणा स्तूयसे सा कथं त्वम् ॥ २ ॥

ஆவிர்பாவ: கலசஜலதௌ

அத்வரே வா அபி யஸ்யா:

ஸ்தாநம் யஸ்யா: ஸரஸிஜவநம்

விஷ்ணுவக்ஷ:ஸ்தலம் வா ।

பூமா யஸ்யா புவநம் அகிலம்

தேவி! திவ்யம் பதம் வா

ஸ்தோகப்ரஜ்ஞை: அநவதிகுண

ஸ்தூயஸே ஸா கதம் த்வம் ॥

2

தேவி! - (லக்ஷ்மி) தேவியே!

யஸ்யா: - எவளுடைய

ஆவிர்பாவ: - அவதாரம் (தோற்றம்)

கலசஜலதௌ - பாற்கடலிலும்

அத்வரே வா அபி - யாகபூமியிலும் (இருந்ததோ)

யஸ்யா: - எவளுக்கு

ஸ்தாநம் - வஸிக்குமிடம்

ஸரஸிஜவநம் - தாமரைக்காடும்

விஷ்ணுவக்ஷ: ஸ்தலம் வா - விஷ்ணுவின் திருமார்புமாக

யஸ்யா: - எவருடைய

[(இருக்கிறதோ)

பூமா - ஐச்வர்யம்

அகிலம் - எல்லா

புவநம் - உலகங்களும்

சிவ்யம் பதம் வா - ஒளிமிக்க பரமபதமுமாக

(இருக்கிறதோ)

அநவநிகுண - எல்லையற்ற கல்யாணகுணங்களை

யுடையவளான

ஸா த்வம் - அப்பேர்ப்பட்ட நீ

ஸ்தோகப்ரஜ்ஞை: - குறைந்த அறிவையுடையவர்களால்

சுதம் - எப்படி

ஸ்தூயஸே - ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்படுகிறாய்?

முதலில் பிராட்டியின் அவதாரஸௌலப்
யாத்தைக் கூறுகிறார்.

ஆவிர்பாவ: கலசஜலதௌ யஸ்யா: — எவ
ளுடைய அவதாரம் க்ஷீரஸமுத்ரத்திலேயும்; அம்ரு
தத்தை அடைவதற்குத் தேவர்களும் அஸுரர்
களும் மந்தரத்தை மத்தாகவும் வாஸுகியைக்
கயிறுகவும் கொண்டு பாற்கடலைக் கடைய முற்
பட்டார்கள். அப்போது பல பொருள்கள் வெளி
வந்தன. கடைசியில் அம்ருதமும் அமுதில் வரும்
பெண்ணமுதும் வெளி வந்தன.

அத்வரே வா அபி யஸ்யா: — யாகத்திலும்
அவதாரம் ஏற்பட்டதோ, ஜனகமஹாராஜன்
பரிசுத்தமான யாகபூமியைக் கலப்பையால் உழுத்
தொடங்கியபோது, அந்த பூமியிலிருந்து ஸீதை
அவதரித்தாள்.

ஸ்தாநம் யஸ்யா: ஸரஸிஜநம்: — எவளுக்கு
தாமரைக்காடு வாஸஸ்தானமாக இருக்கிறதோ,
மென்மை குளிர்ச்சி நாற்றம் இவைகளால்

லக்ஷ்மியின் திருமேனிக்கு ஒப்பான தாமரை அவளுக்கு வாஸஸ்தானமாக இருக்கிறது.!

விஷ்ணுவக்ஷ: ஸ்தலம் வா: — விஷ்ணுவின் பரமபவித்ரமான விசாலமான திருமார்புப் பிரதேசமும் எவளுக்கு இருப்பிடமாக இருக்கிறதோ.

யஸ்யா: பூமா—எவளுடைய ஐச்வர்யம்.

புவநம் அகிலம் திவ்யம் பதம் வா — ஸகல லோகங்களும் பரமபதமும். லீலா விபூதி, நித்ய விபூதி, இரண்டும் எவளுடையதாக இருக்கின்றனவோ.

ஸ்தோகட்ரஜ்ஞை:—சிறிய ஞானத்தவர்களான என்போன்ற மனிதர்களால்; எங்களுடைய ஞானமோ மிகக் குறைவு. நீயோ—

அநவதிசுண த்வம்:—எல்லையற்ற குணங்களை உடையவள் நீ.

கதம் ஸ்தூயஸே—எப்படி ஸ்தோத்ரம் செய்யப் படுவாய்? ஸர்வவஜ்ஞர்களான உன்னாலும் ஹரியினாலும் கூட உன் குணங்களின் பெருமையறியமுடியாதது என்று இருக்கும்போது, மிகச் சிறிய ஞானமுள்ள நாங்கள் உன் பெருமையை எவ்வாறு அறிய முடியும்? ஒருவாறு அறிந்தால் அதைக் கூறித் துதிக்கத்தான் முடியுமா? “தேவி! த்வந்மஹிமாவதி: ந ஹரிணா நாபி த்வயா ஜ்ஞாயதே” என்றார் கூரத்தாழ்வானும். 2

Goddess ! (Once) You rose from the Milky Ocean and (later) from the (Hall of) sacrifice (of Janaka); the cluster of lotuses and the broad chest of Vishnu are Your halls of residence. The entire Universe coupled with the Divine Cosmic Space (Nitya Vibhuti) is Your great wealth. You are great in every way and endowed with endless qualities; and (so) how can the shallow-minded (like myself) praise You? 2

தன் சக்தியைக் கொண்டு பிராட்டியை ஸ்தோத்ரம் செய்யப் புகுந்தால் அது முடியாது என்கிறார். ஆனால் பிராட்டியின் கருணை நிரம்பிய கடாசுஷம் இருக்குமாகில் ஒருவன் துதிக்கிறான் என்பது மட்டுமல்ல, பிறரால் போற்றப்படும் பெருமையையும் அடைகிறான் என்கிறார்.

स्तोतव्यत्वं दिशति भवती देहिभिः स्तूयमाना

तामेव त्वामनितरगतिः स्तोतुमाशंसमानः ।

सिद्धारंभः सकलभुवनश्लाघनीयो भवेयं

सेवापेक्षा तव चरणयोः श्रेयसे कस्य न स्यात्? ॥३॥

ஸ்தோதவ்யத்வம் திசதி பவதீ

தேஹிபி: ஸ்தூயமானா

தாம் ஏவ த்வாம் அநிதரகதி:

ஸ்தோதும் ஆசம்ஸமான: ।

ஸித்தாரம்ப: ஸகலபுவந-

சலாகநீயோ பவேயம்

ஸேவாபேக்ஷா தவ சரணயோ:

ச்ரேயஸே கஸ்ய ந ஸ்யாத்? ॥

தேஹிபி: - சரீரம் படைத்த மனிதர்களால்

ஸ்தூயமாநா - துதிக்கப்படுகின்றவளான

பவதீ - நீ

ஸ்தோதவ்யத்வம் - (பிறரால்) துதிக்கப்படும் தன்மையை

திசதி - (அவர்களுக்கு) அளிக்கிறாய்

தாம் - அப்படிப்பட்ட பெருமையையுடைய

த்வாம் ஏவ - உன்னையே

ஸ்தோதும் - துதிப்பதற்கு

ஆசம்ஸமாந: - ஆசைப்படுகின்றவனும்

அநிதரகதி: - வேறு புகலற்றவனுமான நான்

ஸித்தாரம்ப: - நிறைவேறியதான ஸ்தோத்ரம் என்ற

செயலையுடையவனும் (அதனால்)

ஸகலபுவந்ச்லாகநீய: - உலகத்தாரெல்லாராலும் புகழப்

பவேயம் - ஆவேன்.

[படுகிறவனுமாக

தவ - உன்னுடைய

சரணயோ; - திருவடிகளில்

ஸேவாபேக்ஷா - கைங்கர்யம் செய்யவேண்டும் என்கிற

கஸ்ய - யாருக்குத்தான்

[ஆசை

ச்ரேயஸே - நன்மையைக் கொடுப்பதாக

ந ஸ்யாத் - ஆகாது?

தேஹிபி: ஸ்தூயமாநா:—சரீரம் படைத்தவர்களால் துதிக்கப்படுகின்றவளுமான நீ. சரீரம் பெற்றது பிராட்டியைத் துதிக்கவே என்பதைப் பதங்களின் சேர்க்கை காட்டுகிறது. “பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதி ஸம்யுதா” ஈசுவரனுக்கு அர்ப்பணம் செய்வதற்காகவே சரீரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறியிருப்பது போல.

பவதீ ஸ்தோதவ்யத்வம் திசதி — உன்னைத் துதிப்பவனுக்குத் துதிக்கப்படும் தன்மையைக்

ஸ்தாயமாநா பவதீ - ஸ்ரீ பெருந்தேவி தாயார், காஞ்சீபுரம்

கொடுக்கிறாய். உன்னைத் துதிப்பவனை எல்லோரும் போற்றுகிறார்கள்.

தாம் ஏவ த்வாம்:—அப்பேர்ப்பட்ட ஒளதார்யத்தையுடைய உன்னை.

அநிதரகதி:—உன்னைத் தவிர வேறுகதியற்றவனான நான்.

ஸ்கோதும் ஆசம்ஸமாந:-ஸ்தோத்ரம் பண்ணவிரும்புகின்றவனான நான் செய்வது இவ்வளவு நான். உன்னைத் துதிக்கலாமா என்ற எண்ணம் மட்டுமே.

ஆனால் அதனால் கிடைக்கும் பலனே வெனில்—

ஸித்தாரம்ப: - நிறைவேறிப்போன கார்யத்தை உடைவனாக ஆகிறேன்.

ஸகலபுவந்ச்லாகநீய: பவேயம்: — எல்லா உலகோராலும் புகழப்பட்டவனாக ஆகிவிடுவேன். 'நசுவரன் உதவிய இந்திரியங்களையும் காரணங்களையும் ப்ராப்த விஷயத்தில் உபயோகிக்கும் படியான இவனுடைய பாக்கியமே பாக்கியம். என்ன அழகான ஸ்தோத்ரம்! என்ன ஆச்சர்யமான பக்தி! சொற்களின் சேர்க்கையும் பொருள்களின் அமைப்பும் எவ்வளவு நேர்மையுடன் இருக்கின்றன!' என்று எல்லோரும் போற்றும்படியான பெருமையை உன் துதியில் இழிந்த எனக்குக் கொடுக்கிறாய்.

ஸேவாபேக்ஷா துவ சரணயோ: கஸ்ய ச்ரே
யஸே ந ஸ்யாத்:—உன் திருவடிகளில் கைங்
கர்யம் செய்யவேண்டும் என்ற ஆசை எவனுக்கு
தான் எல்லாவித நன்மையையும் கொடுக்காது!

“வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப்
போயபிழையும் புகுதருவா நின்றனவும்
தீயினில் தூசாகும்”

என்று ஆண்டாள் கூறியபடியே அவன் ஸகல
மங்களங்களுக்கும் கொள்கலமாக ஆகிறான். 3

If the (bodied) men praise you, they yimmediately
become praiseworthy (in turn). When I, Who am helpless,
wish to sing Your praise, my task becomes (by Your
favour) an accomplished fact already and I shall also be
extolled by all the world. (Tell me) who is there that will
not be benefited even by a wish to serve at Your feet ? 3

இப்படிப் பிராட்டியின் திருவருளுக்கு இலக்
காக ஆனதால் துதிக்க வேண்டிய விஷயமும்
அதன் முறையும் மனதில் தெளிவாகத் தோன்
றவே, ஸ்தோத்ரத்தில் இறங்குகிறார். ஆரம்பத்தி
லுள்ள ஆறு சுலோகங்களால் பிராட்டியின்
பெருமையைக் கூறுகிறார். அவற்றுள் முதல்
சுலோகத்தால் சுருதிகளால் பிரதிபாதிக்கப்படுகிற
பரதத்துவம் எது என்று நிர்ணயம் செய்வதற்கும்
உன்னுடைய உதவியல்லவா அவசியமாகிறது
என்கிறார்.

यत्सङ्कल्पात् भवति कमले ! यत्र देहिन्यमीषां

जन्मस्थेमप्रलयरचना जङ्गमाजङ्गमानाम् ।

तत् कल्याणं किमपि यमिनामेकलक्ष्यं समाधौ

पूर्णं तेजः स्फुरति भवतीपादलाक्षारसाङ्कम् ॥ ४ ॥

யத்ஸங்கல்பாத் பவதி கமலே !

யத்ர தேஹிந்யமீஷாம்

ஜந்மஸ்தேமப்ரளயரசநா

ஜங்கமாஜங்கமானாம் ।

தத் கல்யாணம் கிமபி யமிநாம்

ஏகலக்ஷ்யம் ஸமாதௌ

பூர்ணம் தேஜ: ஸ்புரதி

பவதீபாதலாக்ஷாரஸாங்கம் ॥

4

கமலே ! - லக்ஷ்மியே !

அம்ஷாம் - இந்த

ஜங்கமாஜங்கமானாம் - ஜங்கமம் ஸ்தாவரம் என்ற எல்லா
வஸ்துக்களுடைய

ஜந்ம ஸ்தேம ப்ரளய ரசநா - உத்பத்தி, ஸ்திதி, நாசம்

என்ற காரியம்

யத்ர தேஹிநி - எல்லாவற்றையும் தனக்கு சரீரமாக

உடைய எந்தப் பரமாத்மாவினிடத்தில்

யத் ஸங்கல்பாத் - எந்தப் பரமாத்மானுடைய

ஸங்கல்பத்தாலேயே

பவதி - உண்டாகிறதோ

கல்யாணம் - மங்களமானது

யமிநாம் - (இந்த்ரியங்களை அடக்கின) யோகிகளுடைய

ஸமாதெள - தியானத்தில்

ஏகலக்ஷ்யம் - ஒரே லக்ஷ்யமாக இருப்பதும்

பூர்ணம் - பரிபூர்ணமாயிருப்பதும்

கிமபி - இன்னதென்று வர்ணிக்கமுடியாததுமான

தத் - அந்த

தேஜ: - தேஜஸ்

பவதீ பாத லாக்ஷா ரஸாங்கம் - உன்னுடைய திருவடிகளின்
செம்பஞ்சக்குழம்பை அடையாளமாக உடையதாக
ஸ்புரதி - ப்ரகாசிக்கிறது.

இந்த சுலோகம் சுருதிகளின் ஸாரமான அர்த்தங்களை யெல்லாம் திரட்டி பரதத்வ நிர்ணயம் செய்து கொடுக்கிறது. ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகன் தம் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் என்ற கிரந்தத்தில் தத்வத்ரயாதிகாரம் பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகாரம் என்ற இரண்டு அதிகாரங்களிலும் இதைப் பற்றி விஸ்தாரமாக அருளிச் செய்திருக்கிறார்.

உயர்ந்த புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தை அடைவதற்குக் காரண வஸ்துவைத் தியானம் செய்ய வேண்டும் என்று சுருதிகள் ஒதின. காரண வஸ்து எது எனில், சில சுருதிகள் அதை 'ஸத்' என்றும், சில 'ப்ரஹ்மம்' என்றும், வேறு சில 'ஆத்மா' என்றும் கூறியிருக்கின்றன. 'ஸத்' என்றால் இருப்பது; 'ப்ரஹ்மம்' என்றால் பெரியது 'ஆத்மா' என்றால் எல்லாவற்றையும் வியாபித்திருப்பது என்று பொருள். இவை பொதுவான சொற்களாதலால், இவற்றைக் கொண்டு எது காரணமான பரதத்வம் என்று நிச்சயிக்க முடியவில்லை. சில சுருதிகள் 'பரமசிவன்'

‘இந்திரன்’ முதலிய சொற்களால் காரண வஸ்து வைக் கூறுகின்றன. அவைகளும் குழப்பத்தையே உண்டு பண்ணுகின்றன.

இந்த நிலைமையில் காரணவஸ்து எது என்று நிர்ணயம் செய்வதற்கு லக்ஷ்மிதான் உதவி செய்கிறாள். அது எவ்வாறு எனில், எல்லா வேதங்களாலும் ஓதப்படுகின்ற புருஷஸூக்தம் ‘ஸஹஸ்ரசீர்ஷ’ என்று ஆரம்பித்து சேதனாசேதனாத்மகமாக இருக்கும் ஜகத்தையெல்லாம் ஸ்ருஷ்டித்தவன் புருஷன் என்று கூறுகிறது. அந்தப் புருஷன் யார் என்னில், ‘எவனுக்கு லக்ஷ்மீ பத்னியாக இருக்கின்றாளோ அவன்’ என்று மேல் அனுவாகம் கூறுகிறது. இதிலிருந்து லக்ஷ்மீபதியே ஜகத்காரணமான பரதத்வம் என்று ஏற்படுகிறபடியால், அவனே ‘ஸத்’ ‘ப்ரஹ்ம’ ‘ஆத்மா’ முதலான பொதுவான சொற்களால் சொல்லப்படுகிறான். ருத்ரன் தேவேந்த்ரன் முதலானோர் ஜகத்காரணம் அல்லர். ஜகத்காரணம் சிவன் முதலான சப்தங்களால் கூறப்படும்போது, ‘சிவன்’ என்ற சொல்லுக்கு ‘ஸகலமங்களஸ்வரூபி’ என்றும், ‘இந்திரன்’ என்பதற்கு ‘ஸர்வைச்வர்யத்தையும் உடையவன்’ என்றும் பொருள் கொள்ளவேண்டும். அதுபோல ‘ஸத்’ ப்ரஹ்மாதிசப்தங்களாலும் நாராயணசப்தத்தாலும் சரிய:பதியே பரதத்வம் என்று கூறப்படுகிறான். இவ்வர்த்தத்தைச் சுருக்கமாக வரதராஜ பஞ்சாசத்தில் ஒரு சுலோகத்தால் ஸ்வாமி அருளிச் செய்கிறார்.

“ஸாமாந்யபுத்திஜநகா: ச ஸதாதிசப்தா:
 தத்வாந்தரப்ரமக்ருத: ச சிவாதிவாச: |
 நாராயணே த்வயி கரீச! வஹந்த்யநந்யம்
 அந்வர்த்தவ்ருத்திபரிகவ்பிதம்
 ஜககண்ட்யம்” || 15

யத்ஸங்கல்பாத் பவதி.....ஜந்மஸ்தேமப்ரளய
 ரசநா ஜங்கமாஜங்கமாநாம்: — சேதனா சேதனங்
 களுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்கள் எவ
 னுடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே ஏற்படுகின்ற
 னவோ, ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைச் செய்வ
 தற்கு ஸங்கல்பத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றும்
 தேவையில்லை என்பதால் அவன் நிமித்தகாரண
 மும் ஸஹகாரி காரணமுமாக இருக்கிறான் என்பது
 தெரிகிறது. இந்த இரண்டு விசேஷணங்களாலும்
 வேதங்களில் ஜகத்காரணங்களைக் கூறும் வாക്யங்
 களின் பொருள் சொல்லப்பட்டது.

யத்ர சேஹிநி—எல்லாவற்றையும் தனக்கு
 உடலாகக் கொண்ட எந்தப் பரமனிடத்தில்.
 இத்தால் உபாதானகாரணமும் பகவான் என்பது
 ஏற்படுகிறது. சேதனங்களுக்கும் அசேதனங்
 களுக்கும் அவன் ஆத்மாவாக இருக்கிறான்; அவை
 அவனுக்குச் சரீரமாக இருக்கின்றன. இது
 சரீராத்ம - பாவத்தைச் சொல்லும் கடக - ச்ருதி
 களின் அர்த்தம்.

தத் கல்யாணம்—அந்த மங்களஸ்வரூபனான.
 இதனால் அசேதனத்தையும் சேதனத்தையும்

உடலாகக் கொண்டு அவற்றுள் நிற்பதால், ஸர்வேச்வரனுக்கு ஒருவித தோஷமும் ஏற்படுவதில்லை என்பது காட்டப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்ல, பிறருக்கும் தோஷத்தைப்போக்கி மங்களங்களைக் கொடுப்பவன் என்று ஏற்படுகிறது. “மங்களம் மங்களானாம்” என்று கூறப்பட்ட பிராட்டிக்குத் தக்க பர்த்தா என்றதாயிற்று.

கிரபி யமிநாம் ஏகலக்ஷ்யம் ஸமாதௌ— இந்திரியங்களை அடக்கி யோகத்தைச் செய்கின்ற யோகிகளின் தியானத்தில் ஒரே லக்ஷ்யமாக நிற்பவன் இவனே. முழுக்ஷுக்களால் மோக்ஷத்துக்கு உபாயமாக உபாஸிக்கப்படுகிறவனும் இவன் தான் என்னப்பட்டது.

பூர்ணம் தேஜ: ஸ்புரதி—எல்லாவிதத்திலும் பூர்ணமாய் எங்கும் வியாபித்து தேஜோரூபமாயிருக்கும் தத்துவம் பிரகாசிக்கிறது.

இப்படிக் குறைவின்றி நிறைவு பெற்று இந்தத் தேஜஸ் எதனால் விளங்குகிறது என்னில்,

பவதீபாசலாக்ஷாரஸாங்கம்—உன் திருவடிகளின் செம்பஞ்சுக் குழம்பினால் உண்டான அடையாளத்தை உடையதாக இருப்பதால் என்கிறார். அகன்ற திருமார்பையுடைய பச்சை மாமலை போன்ற திருமேனியில் குங்கும வர்ணமுள்ள உன் திருவடியின் செம்பஞ்சுக்குழம்பு ஒரு ஆபரணம் இட்டாற்போல் அழகை அடைகிறது.

சீரிய:பதியான தேவனே ஜகத்காரணம் என்று பரதத்வநிர்ணயமும் செய்து கொடுக்கிறது. 'எது ஜகத்காரணம்?' என்று ஆராய்ப்புக்க வேதங்கள் மற்ற அடையாளங்களால் நிச்சயிக்க முடியாமற் போக பிராட்டியின் திருவடியின் சுவடுகள் பட்டிருக்கும் திருமார்பையுடைய முராரியான பகவான் சீரிய:பதியே பரதத்வம் என்ற தீர்மானத்துக்கு வருகின்றன.

“வேதாந்தா: தத்வசிந்தாம் முரபி துரஸி
யத் - பாதசிஹ்ரை: தரந்தி” 4
என்று பட்டர் இவ்விஷயத்தை அழகாக ஸ்ரீகுணரத்ன-கோசத்தில் அருளிச் செய்திருக்கிறார்.

ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தில் நான்கு அத்யாயங்களால் ப்ரஹ்மத்துக்குக் கூறப்பட்ட காரணத்வம் அபாத்யத்வம் உபாயத்வம் உபேயத்வம் என்னும் நான்கு குணங்களையும் 'ஜந்மஸ்தேமப்ரளயரசநா' 'கல்யாணம்' 'ஏகலக்ஷ்யம் ஸமாநௌ யமிநாம்' 'பூர்ணம் தேஜ:' என்கிற நான்கு விசேஷணங்களால் குறிப்பிட்டு, சீரிய:பதிதான் ப்ரஹ்மஸூத்ர ப்ரதிபாத்யன் என்று ஸூசிப்பிக்கிறார். ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரும் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தின் மங்களசுலோகத்தில் “ப்ரஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே” என்று ஸ்ரீநிவாஸனே பரப்ரஹ்மம் என்று அருளிச் செய்தார். 4

Kamala! There is an auspicious and all-pervasive Glory which is the one object on which all the Yogins

concentrate their minds, and in which (i. e., Paramatma who has all things as His body and who is the soul of all), by its own volition, the origination, sustentation and reabsorption of the moving and non-moving (objects) take place That Glory shines marked by the lac on Your feet. 4

திவ்யதம்பதிகளான ச்ரிய:பதியும் விஷ்ணு
பத்நியுமே பரதத்வம், என்பதே ப்ரமேயம். சுருதி
ப்ரமாணமும் அதையே கூறுகின்றது என்று
அருளிச் செய்கிறார்.

निष्प्रत्यूहप्रणयघटितं देवि! नित्यानपायं

विष्णुस्त्वं चेत्यनवधिगुणं द्वन्द्वमन्योन्यलक्ष्यम् ।

शेषश्रितं विमलमनसां मौलयश्च श्रुतीनां

संपद्यन्ते विहरणविधौ यस्य शय्याविशेषाः ॥ ५ ॥

நிஷ்ப்ர த்யூஹப்ரணயகடிதம்

தேவி ! நித்யாநபாயம்

விஷ்ணுஸ்த்வம் சே த்யநவதிகுணம்

த்வந்த்வம் அந்யோந்ய-லக்ஷ்யம் ।

சேஷ: சித்தம் விமலமநஸாம்

மௌளய: ச ச்ருதீநாம்

ஸம்பத்யந்தே விஹரணவிதௌ

யஸ்ய சய்யாவிசேஷா: ॥

தேவி! - தேவியே!

நிஷ்ப்ரத்யூஹ ப்ரணய கடிதம் - ஒரு விக்னமும் இல்லாத
அன்பினால் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதும்

நித்யாநபாயம் - ஒரு காலத்திலும் பிரிவில்லாததும்

அநவதிகுணம் - அளவற்ற (கல்யாண) குணங்களை

விஷ்ணு: - பகவான்

[யுடையனுமான

த்வம் ச - நீ என்கிற

த்வந்த்வம் - (தம்பதிகளாகிற) இரட்டை

அந்யோந்யலக்ஷ்யம் - ஒன்றையிட்டு ஒன்று நிரூபிக்கத்தக்

யஸ்ய - எந்த மிதுனத்துக்கு

[தக்கதாக இருக்கிறது

சேஷ: - ஆதிசேஷனும்

விமலமநஸாம் - அழுக்கற்ற மனதையுடைய

சேத: - மனமும்

[யோகிகளுடைய

ச்ருதீநாம் - சுருதிகளுடைய

மௌலய: ச - தலைகளும் (அதாவது உபநிஷத்துக்களும்)

விஹரணவிதௌ - விளையாடுகிற காரியத்தில்

சய்யாவிசேஷா: - சிறந்த படுக்கைகளாக

ஸம்பத்யந்தே - ஆகின்றனவோ

நிஷ்ப்ரத்யூஹப்ரணயகடிதம்:—ஒரு இடையூறு மில்லாத பிரீதியினால் இத்தம்பதிகள் பரஸ்பரம் சேர்ந்திருப்பவர்கள், தாயும் தந்தையும் குழந்தைகளின் ரக்ஷணத்திலேயே ஈடுபட்டு அதில் அபிப்ராயபேதமில்லாது இருப்பது போலவே, ஜகந்மாதா பிதாவான பெருமானும் பிராட்டியும் ஜகத்ரக்ஷணத்தில் ஒரு அபிப்ராயபேதமில்லாமல் அந்யோந்யம் பிரீதியுடன் சேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

நித்யாநபாயம்:—ஒருபோதும் பிரிவில்லாதவர்கள். இருவரும் ஒருவரையொருவர் விட்டு எக்காலத்திலும் பிரியாதவர்கள். சூரியனும் அத

ஹுடைய ஒளியும் எப்படிப் பிரிவில்லாமல் இருக்கின்றனவோ அவ்விதமே இத்தேவனும் தேவியும்.

விஷ்ணு:--ஸகலசராசரங்களிலும் வியாபித்து நிற்கின்றவன். அதனால் 'விஷ்ணு' என்ற திருநாமத்தையுடைய பகவானும்.

த்வம் ச:—அவனுக்கு ஏற்றவளான நீயும். "உனக்கு ஏற்கும் கோலமலர்ப் பாவைக்கு அன்பாகிய என் அன்பேயோ."

அநவதிசுணம்:—அளவற்ற கல்யாண குணங்களையுடையவர்கள்.

த்வந்த்வம்:—பதியும் பத்னியுமாகத் திகழும் இருவரும்.

அந்யோந்யலக்ஷயம்: — ஒருவரையிட்டு ஒருவரை நிரூபிக்கவேண்டும்படி இருக்கிறவர்கள் இத்தம்பதிகள். 'சரிய:பதி' என்று அவனைக் கூறினால், 'விஷ்ணுபத்நீ' என்று பிராட்டியைக் கூறவேண்டும். பட்டரும், பரதத்வமான திவ்ய தம்பதிகளின் பெருமையை 'லக்ஷமீ கல்யாணம்' என்ற தம் நாடகத்தின் மங்கள சுலோகத்தில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

'இத்தம்பதிகளின் மங்களஸ்வபாவம் பிறருக்கு அதீனமில்லாதது. ஆனால் இவர்கள் மற்ற எல்லோருக்கும் மங்களங்களைச் செய்பவர்கள். ஜகத்துக்குக் காரணமாயிருப்பவர்கள்.

நித்யாநபாயிநி - ஸ்ரீபெருந்தேவி தாயார், காஞ்சீபுரம்

இவ்வாறு ஒப்பற்ற இத்தம்பதிகளை வணங்கு கிறோம்.

“அநந்யாதீந கல்யாணம்
அந்ய-மங்கள காரகம் |
ஐகந்நிதாநம் அத்வந்த்வம்
த்வந்த்வம்வந்தாமஹே வயம் ||”

இனி இவர்களைக்காணும் இடங்கள் எவை என்னில்—

சேஷ: — ஆதிசேஷன். பகவான் போலவே ஆதிசேஷனைத் தனக்கு ஆஸநமாகவும் படுக்கை யாகவும் உடையவள் லக்ஷ்மீ, “போகீந்த்ரசயநா ஸநா” என்று லக்ஷ்மீ ஸஹஸ்ரநாமத்தில் பிராட்டி யின் திருநாமம்.

விமலமநஸாம் சித்தம்: - பரிசுத்தமான மனதை யுடைய யோகிகளுடைய ஹ்ருதயம் இவர்களுக்கு ஸ்தாநம்.

ச்ருதீநாம் மௌலய:ச:—வேதங்களின் முடி கள், அதாவது முடிவு; வேதாந்தங்கள்.

ஸம்பத்யந்தே விஹரணவிதௌ யஸ்ய சய்யா விசேஷா: — விளையாடுவதற்கு இந்த தம்பதி களுக்கு இவை ஸ்தானங்களாகின்றன. இதனால் பகவானுக்குப் போல பிராட்டிக்கும் சேஷசயநத் வம், யோகித்யேயத்வம், வேதாந்த ப்ரதிபாத்யத் வம் என்ற குணங்கள் உண்டு. அவனும் ஸர்வேச் வரன்; இவளும் ஸர்வேச்வரீ.

ஆனால் இதனால் இரண்டு ஈசுவரர்கள் ஏற்பட்டு விடுமோ என்று நினைக்கவேண்டாம். யாகத்தில் பத்நியோடு கூடிய எஜமானனுக்கே அதிகாரம். ஆனால் யஜமானன் ஒருவனே. அது போலவே ஜகத்ரக்ஷணம் என்கிற யஜ்ஞத்தில் பகவான் தீக்ஷிதரூபிருக்கிறான். அவனுக்குப் பத்நியாகப் பிராட்டிக்கும் அதில் பூர்ண உரிமை உண்டு. ஆக திவ்ய தம்பதிகளே ஜகத்துக்குக் காரணம், உபாயம் உபேயம் என்று கூறிய தாயிற்று.

Goddess ! Vishnu and Yourself form a pair united together by an unhindered love and ever inseparable. Both (of You) are endowed with endless qualities and are cognizable, one by the other, by Your mutually defining nature. The Sesha (Serpent), the spotless minds (of Yogins) and the Upanishads (forming the head of the Vedas) serve as excellent resorts (lit. couches) for You in the course of Your Sports. (5)

இத் திவ்யதம்பதிகளே ஜகத்தைத் தம் உடைமையாகக் கொண்டு அதனால் 'சேஷி' என்றும் கூறப்படுகிறார்கள் என்கிறார்.

उद्देश्यत्वं जननि! भजतोरुज्झतोपाधिगन्धं

प्रत्यग्रूपे हविषि युवयोरेकशेषित्वयोगात् ।

पद्मे! पत्युस्तव च निगमैर्नित्यमन्विष्यमाणः

नावच्छेदं भजति महिमा नतयन् मानसं नः ॥

உத்யேச்யத்வம் ஜநநி! பஜதோ:
 உஜ்ஜிதோபாதிகந்தம்
 ப்ரத்யக்ரூபே ஹவிஷி யுவயோ:
 ஏகசேஷித்வயோகாத் ।
 பத்மே! பத்யுஸ்தவ ச நிகமை:
 நித்யம் அந்விஷ்யமாண:
 நாவச்சேதம் பஜதி மஹிமா
 நர்த்தயந் மாநஸம் ந: ॥

(6)

ஜநநி - தாயே !

பத்மே! - அலர்மேல்மங்கையே!

ப்ரத்யக்ரூபே - ப்ரத்யக் எனப்படும் ஆத்மாவாகிற

ஹவிஷி - 'ஹவிஸ்' விஷயத்தில்

உஜ்ஜித-உபாதி-கந்தம் - நடுவில் ஒரு காரணத்தின்

ஸம்பந்தமுமின்றி

உத்தேச்யத்வம் - உத்தேச்யமாக இருக்கும் தன்மையை

பஜதோ: - அடைகின்றவர்களான

யுவயோ: - உங்கள் இருவருக்கும்

ஏகசேஷித்வயோகாத் - ஒரே சேஷித்வத்தின் ஸம்பந்தம்

பத்யு: - பர்த்தாவினுடையவும் [இருக்கிறதாகையால்

தவ ச - பத்நியுமான உன்னுடையவும்

மஹிமா - மஹிமை

வேதை: - வேதங்களால்

நித்யம் - எப்போதும்

அந்விஷ்யமாண: - தேடப்படுகிறதாய்க் கொண்டு

ந: - எங்களுடைய

மாநஸம் - மனதை

நர்த்தயந் - மகிழ்ச்சியால் கூத்தாடும்படி செய்து கொண்டு

அவச்சேதம் - அளவிடப்படும் தன்மையை

ந பஜதி - அடைகிறதில்லை.

உத்தேச்யத்வம் பஜஜோ: - உத்தேச்யத்வத்தை அடைகிறவர்களான (உங்கள் இருவர்களுடைய). வேதங்களில் தேவதைகளை ஆராதிப்பதற்காக யாகங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. யாகத்தில் தேவதைகளுக்காக ஹோமம் செய்யப்படும் வஸ்துவுக்கு 'ஹவிஸ்' என்று பெயர். எந்த தேவன் அல்லது தேவர்கள் இந்த ஹவிஸ்சைப் பெறுகிறார்களோ, (எவரை உத்தேசித்து இந்த ஹவிஸ் கொடுக்கப்படுகிறதோ) அவர்கள் உத்தேச்யர் எனப்படுகிறார்கள். சில யாகங்களில் ஹவிஸ்சைப் பெறுகிறவர்கள் இரண்டு தேவர்களாக இருப்பார்கள் (அக்னி ஸோமன்போல). அவர்கள் இருவராயினும் அவர்கள் இருவருக்கும் உத்தேச்யத்வம் ஒன்று என்று சாஸ்திரங்கள் கூறும்.

இதுபோலவே ஆத்மாவை பகவானிடம் ஸமர்ப்பிக்கும்படியாக உபநிஷத் கூறுகிறது. இந்த ஸமர்ப்பணமாகிற யாகத்தில் ஆத்மாவே ஹவிஸ். அந்த ஹவிஸ்ஸுக்கு உத்தேச்யமாக இருப்பவர்கள் யார் என்னில் பெருமானும் பிராட்டியுமே. இருவரும் சேர்ந்தே உத்தேச்யராக இருப்பதால், அவர்களிடத்தில் இருக்கும் உத்தேச்யத்வம் என்கிற தர்மம் ஒன்றுதான். ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் என்னும் யாகத்தில் இந்த ஹவிஸ்சைப் பெருமானும் பிராட்டியும் சேர்ந்தே பெறுகிறார்கள்; அவர்கள் இருவரும் அந்தப் பலனை

யடைகிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் 'சேஷி' எனப்படுகிறார்கள்.

உஜ்ஜிதோபாதிகந்தம்—வேறொரு வஸ்துவை இடையிடாமல் (நேராகவே ஹவிஸ்ஸை ஏற்பது) எல்லா யஜ்ஞங்களாலும் பகவானே ஆராதிக்கப்படுகிறான் என்பது சாஸ்த்ரங்களின் துணிவு. சில யாகங்களில் இந்திரன் அக்னி முதலானவர்களுக்கு ஹவிஸ் கொடுக்கப்படுகிறதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அங்கும் இந்திரன் அல்லது அக்னியைச் சரீரமாகக் கொண்ட பகவான் அந்த ஹவிஸ்ஸை ஏற்கிறான். ஆனால் இந்த ஆத்ம ஹவிஸ்ஸைக் கொடுக்கும் யாகத்தில் நடுவில் ஒரு தேவதையை வைக்காமல் தானே நேராக அந்த ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான். ஆகையால் இங்கு நடுவில் இந்திரன் அக்னி என்கிற ஏதாவதொரு உபாதியின் சிறிதளவு ஸம்பந்தம் கூட இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஏனெனில் இந்த ஆத்மவஸ்துவுக்கு உடையவன் (சேஷி) பரமாத்மாதான்.

ப்ரத்யக்ருபே ஹவிஷி — ப்ரத்யக் என்னும் ஹவிஸ்ஸில். இங்கு ஹோமம் செய்யப்படும் பொருள் ஆத்மா. மற்றொன்றின் உதவியை வேண்டாது தனக்காகத்தானே தோன்றுகிறது என்பதால் ஆத்மாவை 'ப்ரத்யக்' என்பார்கள். அப்படியே தான் தனக்காய்த் தோன்றும் ஸ்வயம் ப்ரகாசமான ஆத்மா என்கிற ஹவிஸ் விஷயத்திலும்.

யுவயோ: ஏகசேஷித்வயோகாத் — உங்களிருவருக்கும் சேஷித்வம் என்ற தர்மம் ஒன்றே என்று இருப்பதால். இந்த ஆத்மஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறவர்கள் பெருமானும் பிராட்டியும். ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரியாமல் இருவரும் சேர்ந்தேதான் இதைப் பெறுகிறார்கள். அதனால் பெற்றுக்கொள்பவர்கள் இருவராக இருந்தாலும், அவர்களிடம் இருக்கும் சேஷித்வம் ஒன்றே என்று கூறப்படுகிறது. (அக்நீஷோமீயயாகத்தில் அக்னி ஸோமன் இருவரும் சேர்ந்து ஹவிஸுக்கு உத்தேச்யமாக இருப்பதுபோல.)

பத்மே! - தாமரையில் இருக்கும் லக்ஷ்மியே!

பத்யு: தவ ச மஹிமா — உன் பதியான நாராயணனுடையவும் உன்னுடையவும் மஹிமை.

நிகமை: நித்யம் அந்விஷ்யமாண:-வேதாந்தங்களால் எப்போதும் தேடிக்கொண்டே இருக்கப்படுகிறது உங்கள் மஹிமை. பகவானுடைய ஆநந்தம் என்னும் ஒரு குணத்தைக் கூறப்படுக்க வேதம் வெகுதூரம் வர்ணித்துக் கடைசியில் வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டாது என்று கூறிக் கைவாங்கி நின்றது. ஆகையால் உங்கள் இருவருடைய மஹிமையையும் வேதபுருஷன் தேடப்படுக்கால் எப்போதும் தேடிக்கொண்டே இருக்க வேண்டியதுதான்.

ந அவச்சேகம் பஐதி—தேடுகின்ற வேதங்கள் மஹிமை இவ்வளவுதான் என்று அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாமலிருக்கின்றன.

ந: மாநஸம் நர்த்தயந்—உன் மஹிமை எல்லை யற்றது என்பதைக் கேட்க எங்கள் மனது மகிழ்ச்சியடைந்து ஆச்சர்யத்தாலும் ஆனந்தத் தாலும் கூத்தாடுகிறது.

ஆக இந்த சுலோகத்தால் கூறப்பட்டது என்னவென்றால்:- திவ்யதம்பதிகளே ஆத்மவஸ்து வுக்கு சேஷி. ஆத்மாவாகிற ஹவிஸ்ஸை ஸமர்ப்பிக்கிறது என்கிற யாகத்தில் பெருமாள் பிராட்டி இருவரும் சேர்ந்தே ஹவிஸ்ஸை ஏற்கின்றார்கள். ஆகையால் இருவரும் உத்தேச்யர். இருவரிடம் இருக்கும் உத்தேச்யத்வம் ஒன்று என்று கூறப்படுகிறது. 'த்வௌ ச ஸதைகசேஷீ' 'உபயாதிஷ்டாநம் ச ஏகம் சேஷித்வம்' என்றும் இதுவே கூறப்படுகிறது. (6)

Mother Padma! (In the Nyasa yagna,) the soul is offered as an oblation to You and Your Consort, and You are the deities that should receive it directly (without an intermediary); for You are jointly the Masters. This greatness of Your Lord and Yourself, taught by the Vedas incessantly, never comes within their concept and it makes our hearts dance with joy. (6)

ஸர்வசேஷியான திவ்யதம்பதிகள் தம் லீலைக்
காகவே ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைச் செய்கிறார்கள்
என்று அருளிச்செய்கிறார்.

पश्यन्तीषु श्रुतिषु परितः सूरिवृन्देन साधं

मध्येकृत्य त्रिगुणफलकं निर्मितस्थानभेदम् ।

विश्वाधीशप्रणयिनि सदा विभ्रमद्यूतवृत्तौ

ब्रह्मेशाद्या दधति युवयोरक्षशारप्रचारम् ॥ ७ ॥

பச்யந்தீஷு ச்ருதிஷு பரித:

ஸுரிப்ருந்தேந ஸார்த்தம்

மத்யேக்ருத்ய த்ரிகுணபலகம்

நிர்மிதஸ்தாநபேதம் ।

விச்வாதீசப்ரணயிநி ஸதா

விப்ரமத்யூதவ்ருத்தௌ

ப்ரஹ்மேசாத்யா: தததி

யுவயோ: அக்ஷசாரப்ரசாரம் ॥

(7)

விச்வாதீச ப்ரணயிநி - ஸர்வஜகதீச்வரனான பரமாத்மா

வுக்கு ப்ரியமான தேவியே!

ச்ருதிஷு - வேதங்களாகிற பெண்கள்

ஸுரிப்ருந்தேந ஸார்த்தம் - நித்யஸுரிகளின் கூட்டங்

களோடு கூட

பரித: - சுற்றிலும் நின்று கொண்டு

பச்யந்தீஷு - பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது

நிர்மித ஸ்தாநபேதம் - ஏற்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு இடங்
களையுடையதான

த்ரிகுண - (ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்கிற (மூன்று குணங்
களையுடைய பிரகிருதி என்னும்

பலகம் - பலகையை

மத்யேக்ருத்ய - நடுவில் வைத்துக் கொண்டு

யுவயோ: - உங்கள் இருவர்களுடைய

ஸதா - எப்போதும்

விப்ரமத்யூதவ்ருத்தௌ - லீலையாகிற சூதாட்டத்தில்

ப்ரஹ்மேசாத்யா: - பிரம்மா சிவன் முதலானவர்கள்

அக்ஷசாரப்ரசாரம் - சூதாட்டக்காய்களின் நகரும்

தததி - அடைந்து நிற்கிறார்கள்.

[தன்மையை

அன்புள்ள தலைவனும் தலைவியும் எல்லாச்
செல்வமும் நிரம்பி ஒருவர்க்கொருவர் மகிழ்ச்சி
யுடன் வாழ்க்கை நடத்துங்கால், போதுபோக்குக்
காக சூது முதலான விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடு
வதைக் காணலாம். சூதாடும் இடம் அந்தப்புரம்;
அங்கு ஆண்கள் இருக்கமாட்டார்கள். பெண்கள்
சூழ்ந்து நின்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டி
ருப்பார்கள். நடுவில் சூதாட்டப் பலகையை
வைத்து, காதலர்கள் இருவரும் எதிராக அமர்ந்து
பகடைகளை உருட்டி அதற்கேற்றவாறு காய்களை
நகர்த்துவார்கள். இந்த அழகான சித்திரம் இந்த
சுலோகத்தில் திவ்யதம்பதிகள் விஷயமாக
தீட்டப்படுகிறது.

பச்யந்தீஷு ச்ருதிஷு பரித: — சுற்றிலும்
நின்று கொண்டு வேதங்கள் பார்த்துக் கொண்டி
ருக்கும் பொழுது, அரசனும் அரசியும் விளையாடு

கிறார்கள். தலால், தூதாட்டம் நடப்பது ஆண்கள் பிரவேசிக்கவொண்ணாத அந்த: புரத்தில். அங்கே பெண்களுக்கே செல்வாக்காதலால், 'சுருதி' என்னும் வேதங்களாகிற பெண்கள் சுற்றிலும் தூழ்ந்து நின்றுகொண்டு ஆட்டத்தை ரஸித்துக் கொண்டே பார்க்கிறார்கள். 'சுருதி' என்பது பெண்பால், ஆகையால் வேடிக்கை பார்க்கிறவர்கள் எல்லோரும் வேதங்கள் என்னும் பெண்கள்.

ஸூரிப்ருந்தேந ஸார்த்தம் — ஸூரிகளின் கூட்டத்தோடு கூட அந்த: புரத்தில் ஆண்களுக்குப் பிரவேசம் இல்லையெய்யொழிய, அலிகள் போகலாம். நித்யஸூரிகள் எனப்படும் அயர்வறும் அமரர்கள் அருகே இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த போதிலும் அவர்களை 'அலிகள்' போன்றவர்களாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பதைக் குறிக்க 'ப்ருந்தம்' என்கிற நபும்ஸகலிங்க முள்ள சொல்லை ஸ்வாமி உபயோகப்படுத்துகிறார்; 'ஸூரிகளோடுகூட' என்கிற மூன்றும்வேற்றுமை யால் ஸூரிகள் அங்கே நின்றாலும் அவர்களுக்கு முக்யத்வம் இல்லை. பெண்ணுலகாதலால் பெண்களுக்கே ப்ராதான்யம் என்பது இத்தால் காட்டப்படுகிறது.

மத்யேக்ருத்ய த்ரிகுணபலகம் — முக்குண முள்ள பலகையை நடுவில் வைத்து. தூதாட்டத்தில் ஆட்டக்காரர்கள் இருவருக்கும் நடுவே ஆட்டப் பலகை வைக்கப்பட்டிருப்பதுபோலவே இங்கும்

இருக்கிறது. பலகையில் வெளுப்பும் கறுப்பு மாகப் பல கட்டங்கள் இருக்கின்றன. அது போலவே இங்கும் ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்கிற மூன்று குணங்களையுடைய பிரகிருதி பலகை போல ஸர்வேச்வரனுக்கும் ஸர்வேச்வரிக்கும் நடுவில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸத்வத்தின் நிறம் வெளுப்பு; தமஸ்ஸின் நிறம் கறுப்பு; ரஜஸ்ஸின் நிறம் சிவப்பு. ரஜோகுணம் சேர்வதாலேயே மற்ற இரண்டும் செயலாற்றுகின்றன. ஆகையால் சூதாட்டப்பலகையில் போல பிரகிருதியிலும் இரண்டு வர்ணமுள்ள கட்டங்களே இருப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

நிர்மித ஸ்தான பேதம்—சூதுப்பலகையில் பல கட்டங்கள் இருப்பது போலவே இங்கும் ஸத்ய லோகம் இந்த்ரலோகம் முதலான ஈரேழு உலகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

விச்வாதீச ப்ரணயிநி! — ஸர்வஜகத்துக்கும் ஈச்வரனான பகவானுடைய அன்புக்கு இடமான பிராட்டியே! நீங்கள் இருவரும் லீலாஸத்தை அனுபவிக்க நினைத்தால் அந்த விளையாட்டும் உங்களுக்கு ஏற்றவாறல்லவா இருக்கவேண்டும்.

ஸதா விப்ரமத்யூதவ்ருத்தௌ:—எப்போதும் விளையாட்டுக்காகச் செய்யும் சதுரங்க ஆட்டத்தில். உலகஸ்ருஷ்டியும் ரக்ஷணமும் ஸங்கல்ப மாத்ரத்தால் நிறைவேறி விடும். மேல் செய்ய

வேண்டிய கார்யமில்லாமையால் இந்த திவ்ய தம்பதிகள் போது போக்குக்காக சதுரங்கம் விளையாடுவதில் இறங்குகிறார்கள். 'ஸதா'— எப்போதும். அதுவே எப்போதும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. படைக்கப்பட்ட உலகின் ரக்ஷணத்தை லீலையாகக்கொண்டு நடத்துகிறார்கள் அன்யோன்யம் ப்ரீதிபரவசப் பட்டவர்களான ஜகன்மாதாவும் பிதாவும். விளையாடுகிறவர்களோ ஸர்வேச்வரனும் ஸர்வேச்வரியும், அவர்களுக்கு ஆட்டப்பலகையாகக் கைக்கொள் எப்பட்டிருப்பதோ எல்லாவற்றுக்கும் காரணமான மூலப்ரகிருதி. பலகையின் கட்டங்கள் பிரம்மலோகம் முதலான ஈரேழு உலகங்கள்.

இனி அவர்கள் உருட்டும் பகடைகளும் நகர்த்தும் காய்களும் எவை என்பதைக் கூறுகிறார்.

ப்ரம்மேசாத்யா: தததி யுவயோ: அக்ஷசார ப்ரசாரம் — பிரம்மா சிவன் முதலானவர்கள் அவ்வோ கட்டங்களில் நகர்த்தப்படும் காய்களின் நன்மையை யடைந்து நிற்கிறார்கள். ஆட்டக் காரன் பகடையை உருட்டி அதனால் வரும் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்பக் காய்களைக் கட்டங்களில் நகர்த்துவதுபோல, இந்த திவ்யதம்பதிகளுடைய ஸங்கல்பத்தால் பிரம்மா சிவன் இந்திரன் முதலான தேவர்கள் அவ்வோ லோகங்களுக்கு

மாற்றப்படுகிறார்கள். அங்கங்கு அவர்கள் அடையும்த் அனுபவங்களைக் கண்டு இந்த தம்பதிகள் லீலாரஸத்தை அனுபவிக்கிறார்கள்.

‘அக்ஷம்’ என்றால் உருட்டப்படுகிற பாய்ச்சிகை. ‘சாரம்’ என்றால் கட்டங்களில் நகர்த்தப்படும் சூதாட்டக்காய்கள். ஆடுகிறவர்கள் பாய்ச்சிகையை உருட்டி அதில் வரும் எண்ணிக்கைகளைக் கணக்கிட்டு அதற்கேற்ப கட்டங்களில் காய்களை நகர்த்துவதுபோல, இங்கும் திவ்யதம்பதிகள் தங்கள் ஸங்கல்பமாகிற பாய்ச்சிகையை வீசி, காய்களாகிற பிரம்மா சிவன் இந்திரன் முதலான தேவர்கள் மனிதர்கள் முதலிய ஆத்மாக்களை அவரவர்களுடைய கர்மங்களுக்கு ஏற்றவாறு மேலும் கீழுமாகக் கட்டங்களாகிற பதினாலு லோகங்களிலும் கூட்டிவைக்கிறார்கள். இதனால் ஒரு அண்டத்துக்குட்பட்ட ஸகல ஆத்மாக்களுடையவும் பிரவிருத்தி நிவ்ருத்திகள் திவ்ய தம்பதிகளுடைய ஸங்கல்பாதீனம் என்றும், இவ்வாத்மாக்கள் அந்த தம்பதிகளின் லீலாரஸத்துக்குக் காரணமாக இருக்கிறார்கள் என்றும் ஏற்படுகிறது. (7)

The Beloved of the Paramount Sovereign of the Universe! When You and Your Consort are engaged eternally in a game of dice for Your sport, the Vedas (like ladies) together with the hosts of the Divine Angels stand around and observe. In it, the Prakriti composed of the three qualities (of Sattva, Rajas and Tamas) is

the chess-board kept in the centre, the different worlds (of Indra, Brahma and others) are the chequers, and Brahma, Siva and others act as the dice for You. (The creation of the world is Your sport and all the deities are but Your creatures) (7)

லீலாரஸத்தை அடைவதற்காக ஜகத்
ஸ்ருஷ்டி முதலான கார்யங்களைச் செய்வதுபோல
சேதனர்களுக்கு மோஷுத்தைக் கொடுத்து, போக
ரஸத்தையும் அனுபவிக்கிறாள் பிராட்டி என்று
அடுத்த சுலோகத்தால் அருளிச்செய்கிறார்.

मस्येशाना त्वमसि जगतः संश्रयन्ती मुकुन्दं

लक्ष्मीः पद्मा जलधितनया विष्णुपत्नीन्दरेति ।

वसामानि श्रुतिपरिपणान्येवमावर्तयन्तो

नावर्तन्ते दुरितपवनप्रेरिते जन्मचक्रे ॥ ८ ॥

அஸ்யேசானா த்வமஸி ஜகத:

ஸம்ச்ரயந்தீ முகுந்தம்

லக்ஷ்மீ: பத்மா ஜலதிதநயா

விஷ்ணுபத்நீந்திரேதி ।

யந்நாமாநி ச்ருதிபரிபணாநி

ஏவமாவர்த்தயந்தோ

நாவர்த்தந்தே துரிதபவந-

ப்ரேரிதே ஜந்மசக்ரே ॥

(8)

ச்ருதி - பரிபுணாதி - வேதத்துக்கு மூலதனமாக இருப்பவை
லக்ஷ்மீ: - லக்ஷ்மீ [களான

பத்மா - பத்மா

ஜலதிதநயா - கடலில் பிறந்த பெண்.

விஷ்ணுபத்நீ - விஷ்ணுபத்நீ

இந்திரா இதி - இந்திரா என்கிற

யந்நாமாநி - எந்த (உன்னுடைய) பெயர்களை

ஏவம்-இவ்வாறு

ஆவர்த்தயந்த:-திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகின்ற

மனிதர்கள்

துரித பவந ப்ரேரிதே - பாபங்களாகிற காரற்றினால் சுழற்றப்

ஜந்மசக்ரே - பிறவியாகிற சக்ரத்தில் [படுகிறதான

ந ஆவர்த்தந்தே - திரும்பி வராமலிருக்கிறார்களோ

த்வம் - (அப்பேர்ப்பட்ட) நீ

முகுந்தம் - பகவானை

ஸம்ச்ரயந்தீ - ஆச்ரயித்தவளாய்க்கொண்டு

அஸ்ய - இந்த

ஜகத: - ஜகத்துக்கு

ஈசாநா - ஈசுவரியாக

அஸி - இருக்கிறாய்,

அஸ்ய ஜகத:—இந்த ஜகத்துக்கு, சேதனம் அசேதனம் என்று இருவகைப்பட்டதாக இருப்பதும் கண்ணால் காணப்படுகிறதுமான இந்த ஜகத்துக்கு.

ஈசாநா அஸி த்வம்—நீ ஈசுவரியாக இருக்கிறாய். உன் ஸங்கல்பமாத்ரத்தால் இந்த உலகங்களை யெல்லாம் நியமித்துக்கொண்டு அவைகளுக்கு ஈசுவரியாகவும் ஆத்மாவாகவும் நீ இருக்கிறாய். “அஸ்யேசாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ”

'ஐலதிதநயா!' - ஸ்ரீபெருந்தேவி தாயார், காஞ்சீபுரம்

என்ற ச்ருதிவாக்யத்தை சற்றே மாற்றியமைத் திருக்கிறார் எல்லோரும் இந்த ஸ்தோத்ரத்தைப் படிக்கலாம் என்பதற்காக. பரமாத்மா 'ஈச்வர: ஸர்வபூதாநாம்' ஸர்வேசுரன் என்று கூறப்படுவது போலவே, பிராட்டியும் ஸர்வேசுவரியாக இருக்கிறாள். ஆகையால் இருவருமே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறவர்கள். அதனால் ஏற்படும் போகரஸம் இருவருக்குமே. ஜகத்தைப்பற்ற இருவரும் ஈசுவரர்களாக இருந்தாலும், தம் இஷ்டத்தால் அவகள் பதிபத்நீபாவத்தில் இருக்கிறார்கள் என்கிறார் மேல்.

ஸம்சரயந்தீ முகுந்தம் — முகுந்தன் என்னும் பகவானை ஆசிரயித்தவளாக ஆகி; 'மு' என்றால் மோக்ஷம், 'கு' என்றால் பிருத்வி. மோக்ஷம் ஐச்வர்யம் இரண்டையும் கொடுப்பதாலேயே பகவானுக்கு "முகுந்தன்" என்ற பெயர் உண்டாயிற்று, ஆக ஸர்வேசுவரன் இவ்வுலகிலுள்ள போகங்களையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கிறான் என்றதாயிற்று. ஸர்வஜகதீச்வரியான பிராட்டியும் இவ்விரண்டையும் அருளுகிறாள்.

இவ்வாறு மோக்ஷம் என்னும் உத்தம புருஷார்த்தத்தைப் பிராட்டியிடமிருந்து பெறுவதற்கு நாம் செய்யவேண்டிய உபாயம் என்ன என்பதைக் கூறுகிறார் சுலோகத்தின் பிற்பகுதியால், பிராட்டியின் நாமங்களைக் கூறுவதே மோக்ஷத்துக்கு உபாயமாகிறது. அவற்றுள் முக்யமான சில நாமங்களைக் கூறுகிறார்.

லக்ஷ்மீ:—லக்ஷ்மீ. 'ஹ்ரீ: ச தே லக்ஷ்மீ: ச பத்ந்யௌ' என்கிற சுருதியால் கூறப்படும் நாமம். பரதேவதை எது என்று நிர்ணயம் செய்வதற்கு ஹேதுவாக இருக்கும் திருநாமம் இது. லக்ஷ்மிக்குப் பதியாக இருப்பதை எம்பெருமானும் கௌரவமாக நினைக்கிறான். "தந்யம் மந்யதே ஈக்ஷணாத் தவ யத: ஸ்வாத்மாநம் ஆத்மேச்வர:"

பத்மா—தாமரையாள். மென்மை அழகு வாஸனை. இவற்றால் தாமரையைப் பிராட்டிக்கு ஒப்பிடுவதாலும் பிராட்டியின் பிரீதிக்குக் காரண மாயிருப்பதாலும் அடுத்தாற்போல் 'பத்மா' என்கிற திருநாமத்தை அருளிச்செய்கிறார். 'பத்ம ப்ரியே பத்மினி பத்மஹஸ்தே, பத்மாலயே பத்மதளாயதாக்ஷி |.....த்வத்பாதபத்மம் மயி ஸந்நிதத்ஸ்வ ||' 'பத்மகந்திநீ' என்ற நாமங்களுக்கெல்லாம் உதாஹரணமான திருநாமம் பத்மா என்பது.

ஜலதிதநயா — பாற்கடலில் பிறந்தவள். 'க்ஷீரோதஸம்பவா' என்று மஹரிஷிகளையும், "அமுதில் வரும் பெண்ணமுது" என்று ஆழ்வார்களையும் வாய்புலற்றப் பண்ணும் திருநாமம். கடலைக் கடைந்து தேவர்கள் அமிர்தத்தைக் கொண்டார்களாகில் அவ்வமிர்தத்தைக் கடைந்து அதில் அஸாரமான அம்சத்தைத் தள்ளி ஸாரமுள்ள அம்சமான பிராட்டியைப் பெற்றான் ஸர்வேச்வரன். 'தேவர்களெல்லாம் ஆச்சர்யத்துடன் பார்த்துக்கொண்டிருக்குபோதே பிராட்டி

எம்பெருமானின் திருமார்பையடைந்து வீற்றிருந்தாள்'. ('பச்யதாம் தேவதேவாநாம் யயௌ வக்ஷ:ஸ்தலம் ஹரே:') என்று விஷ்ணுபுராணம் கூறும் இந்தப் பிரகரணத்தில்.

விஷ்ணுபத்நீ:—விஷ்ணுவின் பத்னீ, 'ஸர்வேச்வரன்' என்கும் வியாபித்து இருப்பது போலவே பிராட்டியும் இருக்கிறாள். ('யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணு: ததைவ இயம் த்விலோத்தம') என்று அவனுக்கு எல்லாவிதத்திலும் ஒத்தவளான பார்யை என்பதைக் குறிக்கும் இந்தத் திருநாமம். ஒரு யாகத்தைச் செய்வதற்காக தீக்ஷை பெற்றிருக்கும் யஜமானனுடைய மனைவி 'பத்நீ' எனப்படுகிறாள் என்று வியாகரணசாஸ்திரம் கூறும். இங்கு ஜகத்ரக்ஷணம் என்கிற யஜ்ஞத்தில் பகவான் தீக்ஷை பெற்றிருக்கிறான். அந்த யாகத்தில் கூட இருந்து ஜகத்ரக்ஷணம் ஸரிவர நடக்கும்படி பிராட்டி செய்கிறாள். பதியும் பத்னியும் சேர்ந்திருப்பதாலேயே யாகம் நடைபெறுவது போலவே இந்த ஜகத்ரக்ஷணமும் இருவரும் சேர்ந்திருப்பதாலேயே நடத்தப்படுகிறது என்பதை 'விஷ்ணுபத்நீ' என்கிற நாமம் காட்டுகிறது. குற்றம் செய்யாதவனே உலகில் இருக்க மாட்டான்' 'ந க:சித் ந அபராத்த்யதி' என்றாள் பிராட்டி ஸ்ரீ ராமாயணத்தில். ஆகையால் குற்றத்தைக் கண்டு ரக்ஷிக்காமல் விடக்கூடாது என்று பிராட்டி மன்றாடிக் கூறுவாள் நமக்காக எம்பெருமானிடம், எம்பெருமானே

“தன்னடியார் திறத்தகத்துத் தாமரையாளா கிலும் சிதகுரைக்கு மேல், என்னடியார் அது செய்யார்; செய்தாரேல் நன்று செய்தார்” என்று நமக்குப் பரிந்து பேசுவான்களை விஷ்ணுவும் அவன் பத்னியும் உள்ளவரையில் நமக்கு ரக்ஷணம் ஸித்தம் என்று ஏற்படுகிறது இந்த நாமத்தால்.

இந்திரா — இந்திரா. பரமைச்வர்யத்தை உடையவள். உபயவிபூதிக்கும் நாதனான ஸர்வேச்வரனுக்கும் ‘ஸ்ரீமாந்’ என்ற பெயர் இவளாலேயே ஏற்படுகிறது. இவளில்லாவிட்டால் அவன் எப்படி ஸ்ரீமாந் ஆவான்? ஆகையால் ஸர்வேச்வரனுக்கும் ஸர்வ ஐச்வர்யத்தையும் தரவல்ல ஸர்வேச்வரி இவள்.

இதி யந்நாமாநி:—என்கிற உன்னுடைய திருநாமங்கள். நாமஸங்கீர்த்தனத்தில் ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகனுக்குள்ள கௌரவத்தை இங்கே காண்பது போலவே மற்ற ஸ்தோத்ரங்களிலும் காணலாம். உதாரணமாக

“ரமாதயித ! ரங்கபூ-ரமண ! க்ருஷ்ண ! விஷ்ணோ? ஹரே !
 த்ரிஸீக்ரம ! ஜநார்தந ! த்ரியுக-நாத ! நாராயண ! |
 இதீவ சுபதாநி ய: படதி நாமதேயாநி தே
 ந தஸ்ய யம-வச்யதா நரகபாத-பீதி: குத: ||”

“கோலமலர்ப்பார்வைக்கு அன்பே ! (ரமாதயித) ஸ்ரீ ரங்கக்ஷேத்ரத்தில் ஆசையுடன் இருப்பவனே ! (ஸ்ரீ ரங்கபூரமண) எல்லோரையும் கவரும் அழகுடையவனே !

(கிருஷ்ண) எங்கும் வியாபித்திருப்பவனே (விஷ்ணு) ஆச்ரிதர்களின் பாபங்களைப் போக்குகிறவனே (ஹரே) த்ரிவிக்ரம (மூவடிகளால் உலகைத் தன்னதாக்கிக் கொண்டவனே!) ஜந்துக்களை ரக்ஷிப்பவனே (ஜநார்த்தந!) மூவிரண்டு குணங்களையுடையவனே (த்ரியுகநாத!) எல்லாப் பெருமையையும் உடையவனான நாராயண! என்பது போன்றவைகளும் மங்களத்தைத் தரவல்ல உன் திருநாமங்களை எவன் கூறுகிறானோ, அவன் யமனுடைய அதிகாரத்துக்கு உட்படுவதில்லை. அவனுக்கு நரகத்தில் விழுந்து உழலவேண்டிவருமோ என்கிற பயம்ஏது? (அபீதிஸ்தவம் 7)

என்று அபீதிஸ்தவத்தில் எம்பெருமானைப் பற்றியும்,

ஸர்வம் ஸஹேதி அவநிரிதி அசலேதி மாத: !

விச்வம்-பரேதி விபுலேதி வஸுந்தரேதி |

அந்யாநி ச அபிமுகாநி அபிதாந-வ்ருத்யா

நாமாநி அமுநி கதயந்தி தவாநு பாவம் ||''

தாயே (எல்லாவற்றையும் பொறுப்பதால்) ஸர்வம் ஸஹா என்றும், (காப்பதால்) அவநி என்றும், (சஞ்சலமற்றிருப்பதால்) அசலா என்றும், (எல்லாவற்றையும் தாங்குவதால்) விச்வம்பரா என்றும், (விசாலமாக இருப்பதால்) விபுலா என்றும், ஸகலஸம்பத்தையும் தரித்துக் கொண்டிருப்பதால்) வஸுந்தரா என்றும், இந்த நாமங்கள் உன்னைத் தவிர மற்றொருவர்களைக் குறிக்காமல் உன்னையே காட்டி உன் பெருமையை விளக்குகின்றன. (பூஸ்துதி 6)

என்று பூஸ்துதியில் பூமிப்பிராட்டியைப் பற்றியும்:

சோனா அதரேபி குசயோரபி துங்கபத்ர

வாசாம் ப்ரவாஹ-நிவஹே அபி ஸரஸ்வதி த்வம் |

அப்ராக்ருதைரபி ரஸை: விரஜா ஸ்வபாவாத்

கோதா அபி தேவி ! கமிது: நநு நர்மதா அஸி ||

தேவியே ! நீ கோதையாக இருந்தபோதிலும் உதடுகளில் சோனா, (சிவப்பாகவும்), ஸ்தனங்களில் துங்கபத்ரா (உயர்ந்தவளாகவும்), வாக்ப்ரவாஹத்தில் ஸரஸ்வதி (ஸரஸ்வதி) யாகவும், திவ்யமான ரஸங்களால் விரஜை (அழுக்கற்றவளாகவும்), பர்த்தாவின் விஷயத்தில் நர்மதை (இனிமையான பேச்சுக்களைப் பேசுகிறவளாகவும் இருக்கிறாய். (கோதாஸ்துதி)

என்று கோதாஸ்துதியில் ஆண்டாளைப் பற்றியும் அருளிச் செய்கிறார்.

ச்ருதிபரிபணாநி — வேதங்களுக்கு மூலதனம் போல் இருக்கும் உன் திருநாமங்களை. பரிபணம் என்ற சொல்லுக்கு மூலதனம் என்று பொருள். தொழில் செய்யும் ஒருவன் தான் முதலில் போடும் மூலதனத்தைப் பாதுகாத்து, அதிலிருந்து வரும் லாபத்தையே உபயோகித்து வியாபாரத்தை வளர்க்கிறான். அது போலவே ச்ருதிகளும் பிராட்டியைத் தமக்கு மூலதனம் போல் மறைவாக ரக்ஷித்து வைத்துக்கொண்டு அவளுடைய விபூதிகளான மற்ற தேவதைகளைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுகின்றன. லாபத்துக்குக் காரணம் மூலதனமாக இருப்பதுபோல எல்லா தேவதைகளின் பெருமைக்குக் காரணம் பிராட்டியே.

மூலதனத்தை வெளிவிடாது ரக்ஷிப்பதுபோல வேதங்கள் ஓரிரண்டு இடங்களிலேயே பிராட்டியைப் பற்றிக் கூறி, அதனாலேயே அவள் பெருமையைப் ஊழறித்து அறியும்படி செய்கின்றன. பிராட்டியைப்பற்றி அதிகமாக வேதங்களில் ஓதப்படாமல் இருப்பதற்கு ஸமாதானத்தை ஸ்ரீ தேசிகன் இதனால் அருளிச் செய்கிறார்.

ஏவம் ஆவர்த்தயந்த:—இவ்வாறு திரும்பத் திரும்பக் கூறிக்கொண்டு இருப்பவர்கள்.

பிராட்டியின் நாமங்களை ஜபிப்பதின் பலனை மேலே கூறுகிறார்—

ந ஆவர்த்தந்தே துரிதபவநப்ரேரிதே ஜன்ம சக்ரே—பாபமாகிற காற்றினால் சுழற்றப்படும் பிறவியாகிற சக்ரத்தில் மறுபடியும் சுழல்வதில்லை, ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபட்டு மோக்ஷத்தை யடைகிறார்கள். பாபங்களே நம்மை ஸம்ஸார சக்கரத்திலேற்றி சுழற்றிவருகிறது. பிராட்டியின் நாமஸங்கீர்த்தனத்தால் பாபங்கள் நீங்கி விடுகின்றன. 'வேரிமாருதபூமேலிருப்பாள் வினை தீர்க்கும்' காரணமான பாபங்கள் விலகவே ஸம்ஸாரச் சுழலிலிருந்து விடுபட்டு அந்தமில் பேரின்பத்தையடைகிறார்கள். ஸம்ஸாரத்துக்குத் திரும்பிவருவதில்லை. ப்ரம்மஸூத்ரத்தின் பலாத் யாயத்தின் முடிவில் கூறப்படும் பலன் இதுவே,

You have taken to Mukunda as Your resort and You are the Sovereign of the world. Your names like 'Lakshmi,' 'Padma,' 'the Daughter of the (Milky) Ocean' 'Vishnupatni' and 'Indiraa' are like the capital amount of the Vedas. Those who repeat them (in prayer) never again whirl in the wheel of birth (and death) which is turned by the winds of sins. (Her names are like the reserve capital, and so the Vedas do not draw on them and speak only about the Lord who is like the current amount in actual transaction.) (8)

பிராட்டியின் திருநாமங்களை ஜபிப்பவர்களுக்கு புராவ்ருத்தியில்லை. மோக்ஷப்ராப்தியுண்டு என்றார். மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கவல்லது பரதத்வம் ஒன்றே. பகவான் அதைக் கொடுக்கிறான்; அதனால் அவனுக்கு 'முகுந்தன்' என்று பெயர் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அப்படியிருக்கும்போது பிராட்டியும் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதாக இருந்தால் இருவரில் யாரை பரதத்வம் என்று நிர்ணயம் செய்வது என்று ஸந்தேஹம் வருகிறது. அதற்குப் பரிஹாரம் கூறுகிறார் அடுத்த சுலோகத்தால்.

त्वामेवाहुः कतिचित् अपरे त्वत्प्रियं लोकनाथं

किं तैरन्तःकलहमलिनैः किञ्चिदुत्तीयं मग्नैः ।

त्वत्संप्रीत्यै विहरति हरौ संमुखीनां श्रुतीनां

भावारूढौ भगवति! युवां दम्पती देवतं नः ॥९॥

த்வாம் ஏவாஹு: கதிசித் அபரே
 த்வத்ப்ரியம் லோகநாதம்
 கிம் தைரந்த: கலஹமலிகை:
 கிஞ்சித் உத்தீர்ய மக்ரை: |
 த்வத்ஸம்ப்ரீ த்யை விஹரதி ஹரௌ
 ஸம்முகீநாம் ச்ருதீநாம்
 பாவாருடௌ பகவதி! யுவாம்
 தம்பதீ தைவதம் ந: ||

(9)

கிஞ்சித் - கொஞ்சம்

உத்தீர்ய - கரையேறி

மக்ரை: - முழுகிப்போனவர்களான

தை: - அவர்களால்

கிம் - என்ன லாபம்?

த்வத்ஸம்ப்ரீ த்யை - உன்னுடைய சந்தோஷத்துக்காக

விஹரதி - லீலைகளைச் செய்து விளையாடுகிற

ஹரௌ - பகவானிடத்தில்

ஸம்முகீநாம் - நோக்கமுள்ள

ச்ருதீநாம் - வேதங்களுடைய

பாவாருடௌ - தா த்பர்யமாக இருக்கும் நிலையையடைந்

தவர்களும்

தம்பதீ - பதிபத்நிகளாக இருப்பவர்களுமான

யுவாம் - நீங்கள் இருவருமே

ந: - எங்களுக்கு

தைவதம் . தைவமாக இருக்கிறீர்கள்,

பகவதி! - (ஜ்ஞானம் சக்தி முதலிய குணங்களையுடைய)

கதிசித் - சிலர்

[தேவியே!

த்வாம் ஏவ - உன்னையே

லோகநாதம் - உலகத்துக்கு நாதனாக

ஹு: - சொல்லுகிறார்கள்,

அபரே - வேறு சிலர்

த்வத்ப்ரியம் - உனக்கு பிரியனான பகவானே

லோகநாதம் - லோகநாதனாக

ஆஹு: - கூறுகிறார்கள்,

அந்த: கலஹ மலிநை: - தங்களுக்குள் ஏற்பட்ட விவாதங்-
களால் அழுக்கடைந்தவர்களானதால்

கதிசித் த்வாம் ஏவ லோகநாதம் ஆஹு:—
சிலர் உன்னையே லோகநாதனாகக் கூறுகிறார்கள்.
'பும்ப்ரதானேச்வரேச்வரீ' சேதனம் அசேதனம்
ஈச்வரன் எல்லோருக்கும் நீ தான் ஈச்வரி என்கிற
பிரமாணத்தையும் காட்டுகிறார்கள். அல்லது நீயும்
நாராயணனும் ஒன்றுதான், விக்ரஹத்தால் இருவ
ராகத் தோன்றுகிறீர்கள் என்றும் பொருள்
கொள்ளலாம் என்கிறார்கள்.

த்வம் யாத்ருசோஸி கமலாமபி தாத்ருசீம் தே

தாரான் வதந்தி யுவயோர் ந துபேதகந்தி !

மாயாவிபக்தயுவதீதநுமேகமேவ

த்வாம் மாதரம் ச பிதரம் ச யுவானமாஹு: ॥

என்று ஒரு பிரமாணத்தையும் கூறுவார்கள்.

அபரே த்வத்ப்ரியம் லோகநாதம் ஆஹு:—
வேறு சிலர் உன் பர்த்தாவான பகவானே லோக
நாதன் என்று கூறுகிறார்கள், உன்னையல்ல
என்று தாத்பர்யம்.

அந்த: கலஹமலிநை: கிஞ்சித் உத்தீர்ய மக்நை:
கிம்:—பரஸ்பரம் விவாதத்தால் ஏற்பட்ட தோஷத்

தையுடையவர்களும் தத்துவத்தை உணருகிற விஷயத்தில் கொஞ்சம் நீந்திக் கரையேற முயன்றாலும் கடைசியில் முழுகியே போனவர்களான இவர்களால் என்ன பிரயோஜனம்? எல்லாவற்றுக்கும் மேற்பட்டதாய் எல்லோரையும் நியமித்துக் கொண்டிருக்கும் பரதத்வம் ஒன்றே என்று பிரமாணங்கள் கூறுவதால், 'ஈசுவரன்' என்று இரண்டு தத்வங்கள் இருப்பதாகக் கூறலாகாது என்று அபேதவாதிகள் கூறுவார்கள். 'நீ விஷ்ணுவுக்குப் பத்நீ' - உன்னாலும் விஷ்ணுவாலும் இந்த ஜகத்து வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது' என்று இம்மாதிரியான பிரமாணவசனங்களைக் காட்டி பேதவாதிகள் அபேதவாதிகளுக்கு ஸமாதானம் கூறுவார்கள். பகவானைத் தவிர 'லக்ஷ்மீ' என்று ஒரு தத்துவமே கிடையாது என்று சொல்பவர்கள் அஜ்ஞானக்கடலில் மூழ்கியிருப்பவர்கள். 'லக்ஷ்மீ' என்று ஒரு தத்துவத்தை ஒத்துக் கொண்டு, 'அவள்' ஒரு ஜீவாத்மா. அவளுக்கு ஈசுவரத்வம் கிடையாது' என்று சொல்பவர்கள் அஜ்ஞானக்கடலில் விழுந்து தப்ப முயன்று கரையேறாது முழுகிப் போனவர்கள். ஏனெனில் 'லக்ஷ்மீ' என்று ஒரு தத்துவம் உண்டு என்று அறிந்திருப்பதால் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அறிவு இருக்கிறது. ஆனால், அவள் ஈசுவரியில்லை; ஸாதாரண ஜீவனே என்று அவளுடைய ஈசுவரத்வத்தை அறிந்து கொள்ளாததால் கரையருகே வந்து மறுபடி விழுந்து முழுகிப் போகிறார்கள்.

இவ்விருதிறத்தாரும் ஒருவரையொருவர் தூஷித்
துக்கொள்ளுவதால், இருவருடைய குறைகளும்
நமக்குத் தெரிகின்றன. ஆனால் இருவருமே
தத்துவத்தை யுணராதவர்களாகையால், அவர்
களால் நமக்கு ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை
என்று சுலோகத்தின் உத்தரார்த்தத்தால் ஸ்வாமி
தம் ஸித்தாந்தத்தை வெளியிடுகிறார்.

த்வத்ஸம்ப்ரீத்யை விஹரதி ஹரௌ ஸம்முகீ
நமம் ச்ருதீநாம் பாவாருடௌ யுவாம் பகவதி!—
ஸகலகல்யாணகுணங்களையுடைய தாயே! உன்
யுடைய ப்ரீதிக்காகவே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி முதலான
லீலைகளைச் செய்கிற பகவானிடத்தில் நோக்கம்
கொண்டு அவனையே பற்றிக் கூறுகின்றன.
எல்லா சுருதிகளும். 'வேதை: ச ஸர்வை: அஹ
மேவ வேத்ய:' எல்லா வேதங்களாலும் அறியப்
படுகிறவன் நானே என்கிறது கீதை. வெளிப்
பார்வைக்கு சுருதிகள் பகவானைப் பற்றிப் பேசு
பவைகளாக இருந்தாலும், ச்ருதீநாம் பாவாருடௌ
சுருதிகளுக்குத் தாத்பர்யம் உங்கள் இருவரிடத்
திலேயே, உங்கள் இருவரையும் சுருதி ஸம
யாகவே கருதுகிறது.

யுவாம் தம்பதீ:—தம்பதிகளான நீங்கள் இரு
வரும். உங்களுக்குள் நீ பகவானைப் பதியாகவும்
பகவான் உன்னைப் பத்னியாகவும் கொண்டு
இருந்த போதிலும்.

தம்பதீ தைவதம் ந:— எங்களுக்கு திவ்ய தம்பதிகளான நீங்கள் இருவருமே தெய்வம். சில யாகங்களில் ஒரு ஹவிஸ்ஸுக்கு இரண்டு தேவதைகள் இருப்பதாகக் கூறப்படுவதுபோல, எங்களுக்கு ஆத்மாவாகிற ஹவிஸ்ஸை ஸமர்ப்பிக்கிற விஷயத்தில் நீங்கள் இருவரும் சேர்ந்தே தேவதை. நீங்கள் இருவராலும் தேவதாத்வம் ஒன்றே. பகவானை விட்டுத் தனியாக உன்னிடத்திலேயோ, அல்லது உன்னை விட்டுப் பகவானிடத்தில் மட்டுமேயோ ஆத்மஸமர்ப்பணம் என்பது செய்யக் கூடாது. அதே மாதிரி கைங்கர்யமும் திவ்ய தம்பதிகளான உங்கள் இருவருக்குமே செய்யவேண்டியது. உபாயத்தை அனுஷ்டிக்கும் தசை பலத்தை அனுபவிக்கும் தசை, இரண்டிலும் திவ்யதம்பதிகள் சேர்ந்தே விஷயமாகிறார்கள் என்று ஸகலவேதாந்த தாட்பர்யத்தை ஸ்ரீஸ்வாமி இத்தால் வெளியிடுகிறார்.

‘ஆத்யௌ தம்பதீ ஜகதாம்பதீ’, ‘தௌதம்பதீ ந: பதி’, ‘சரத்தாதவ்யா சரண்ய தம்பதிதயா’, ‘சரண்யதம்பதி விதாம்’, ‘சேஷி தம்பதி பரன்யாஸ: சேஷி தம்பதி தயாதீக்ஷாமஹே’.

என்று ஸ்ரீஸ்வாமி தேசிகன் தம் மற்றக் கிரந்தங்களிலும் திவ்யதம்பதிகளே நமக்கு சேஷிகள், சரண்யர் என்பதை அருளிச் செய்திருக்கிறார். (9)

Some hold You are the Ruler of the Universe and others Your Beloved. Of what use are those people torn by mutually conflicting opinions? For they get,

drowned finally (in the ocean of ignorance) though they raise their heads a bit. But our Supreme Deities are You two forming the Couple The Vedas that speak of Hari, and about His sports as means to Your pleasure, have for their final goal and purport only both of You, Goddess! 9

திவ்யதம்பதிகளே பரதத்வம், இருவரும் சேர்ந்தே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று கூறினார். இனி ஜகத்ரக்ஷணம் என்கிற கார்யத்திலும் இருவரும் சேர்ந்தே ஈடுபடுகிறார்கள். அதற்காகப் பகவான் அவதாரம் எடுக்கும்போதெல்லாம் பிராட்டியும் கூடவே அவதாரம் செய்கிறாள் என்பதைக் கூறுகிறார்.

आपन्नान्तिप्रशमनविधौ बद्धदीक्षस्य विष्णोः

आचख्युस्त्वां प्रियसहचरीं ऐकमत्योपपन्नाम् ।

प्रादुर्भावेरपि समतनुः प्राध्वमन्वीयसे त्वं

दूरोत्क्षिप्तैरिव मधुरता दुग्धराशेस्तरङ्गैः ॥१०॥

ஆபந்நார் த்திப்ரசமநவிதௌ

பத்ததீக்ஷஸ்ய விஷ்ணௌ:

ஆசக்யுஸ்த்வாம் ப்ரியஸஹசரீம்

ஐக்மத்யோபபந்நாம் ।

ப்ராதூர்ப்பாவைரபி ஸமதநு:

ப்ராத்வம் அந்வீயஸே த்வம்

தூரோத்க்ஷிப்தைரிவ மதூரதா

துக்தராசேஸ்தரங்கை: ॥

(10)

ஆபந்ந ஆர்த்தி ப்ரசமந விதௌ - துக்கப்படுகின்றவர்

களுடைய துன்பத்தைப் போக்குவது என்கிற கார்யத்தில் பத்ததீக்ஷஸ்ய - ஸங்கல்பத்தைக் கைக்கொண்ட

விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவுக்கு

ஐகமத்யோபபந்தாம் - அவனது போன்ற அபிப்ராயத்தை ப்ரியஸஹசரீம் - ப்ரியமான துணைவியாக [யுடைய

ந்வாம் - உன்னை

ஆசக்யு; - (சாஸ்த்ரங்கள்) கூறுகின்றன.

துக்தராசே: - பாற்கடலுடைய

மதுரதா - இனிமை

தூரோத்க்ஷிப்தை: - வெகு தூரம் வீசுகின்ற

தரங்கை: - அலைகளோடு (கூடச்சேர்ந்து செல்வது போல)

த்வம் அபி - நீயும்

ப்ராதூர்பாவை: - பகவானுடைய அவதாரங்களோடு

ஸமதநு: - ஸமமான சரீரத்தையுடையவளாய்

ப்ராத்வம் - (பர்த்தாவுக்கு) அனுகூலமாகவே

அந்வீயஸே - (அவனைத்) தொடர்ந்து செல்லுகிறாய்.

ஆபந்நார்த்திப்ரசமநவிதௌ பத்ததீக்ஷஸ்ய விஷ்ணோ:—கஷ்டமடைந்தவர்களுடைய துக்கத்தைப் போக்கும் கார்யத்தில் திருடமான வ்ரதத்தையுடைய விஷ்ணுவுக்கு.

விஷ்ணோ: — எங்கும் வியாபித்திருப்பதால் பகவானுக்கு 'விஷ்ணு' என்று பெயர். அப்படி வியாபித்திருப்பதற்குப் பிரயோஜனம் ஸகலப் பிராணிகளுடைய துக்கத்தைப் போக்குவது. அதையே ஒரு விரதமாகக் கொண்டிருக்கிறான். 'ஸர்வாவஸ்த - ஸக்ருத் - ப்ரபந்ந - ஐகதா - ஸம் ரக்ஷணைக-வ்ரதீ' ஒருக்கால் சரணமடைந்தவர்களைக் காக்கும் விரதத்தையுடையவன். இதையே

இங்கு 'தீசைடி' என்கிறார். யாகத்தைச் செய்யும் ஸங்கல்பத்தை 'தீசைடி' என்றும், அந்த ஸங்கல்பத்தோடு யாகத்தில் இழிந்தவனை 'தீசுடிதன்' என்றும் கூறுவார்கள். இங்கு ஜகத்ரக்ஷணம் என்கிற யாகத்தில் பகவான் தீசைடி பெற்றிருக்கிறான். உலகத்தில் கஷ்டப்படுகிறவர்கள் இருக்கிறவரையில் அவர்கள் துக்கத்தைப் போக்குவதாகிற யாகம் நடந்துகொண்டேயிருக்கவேண்டும் பகவான் அதில் தீசைடி பெற்றவனாகவே இருப்பான்.

யாகம் என்றால் அதற்கு யஜமானன் அவனுடைய பத்னீ இருவர் இருக்கவேண்டும். பத்னியில்லாமல் யாகம் செய்யக்கூடாது. அதே போல இங்கு ஜகத் ரக்ஷண யாகத்தில் பகவான் யஜமானன் பிராட்டியே யஜமானபத்னி, அவளில்லாமல் ஜகத்ரக்ஷணயாகமும் நடக்கமுடியாது. ஆகையால் அவளும் சேர்ந்தே இது நடக்கிறது என்பதை மேலே கூறுகிறார்.

ஆசக்யு: த்வாம் ப்ரியஸஹசரீம் ஜகமத்யோப பந்நாம் (விஷ்ணுவுக்கு) உன்னை அவனுக்கு ஒத்த அபிப்ராயமுள்ள பிரியமான பத்னியாக (சாஸ்த்ரங்கள்) கூறுகின்றன.

ஜகமத்யோபபந்நாம் — ஜகத்ரக்ஷணவிஷயத்தில் நீங்கள் இருவரும் ஏகாபிப்ராயமுள்ளவர்கள். பெருமாள் ஒருவனுடைய குற்றங்களைப் பார்க்கப்

புக்கால் பிராட்டி, 'கார்யம் கருணமார்யேண ந கச்சித் ந அபராத்யதி' தவறு செய்யாதவனே உலகிலில்லை. 'நல்ல தன்மையுள்ள ஒருவன் அவசியம் கருணை புரியவேண்டும்' என்று நமக்காகப் பரிந்து பேசுவாள். நிக்ரஹத்தையே அறியாதவளான பிராட்டி நமக்கு எதிராக ஏதாவது சொல்லப்புக்காலும் 'என்னடியார் அது செய்யார், செய்தாரேல் நன்று செய்தார்' என்று நமக்காக பகவான் பிராட்டியிடம் வாதாடுவான். ஆக தாயும் தந்தையுமான அவர்கள் நம்மை ரக்ஷிப்பதிலேயே நோக்கமுடையவர்கள்.

ப்ரியஸஹசரீம்:—பிரியமான, கூடவே இருக்கும் பத்நீ. 'ஆந்ருசம்ஸ்யம் பரோ தர்ம:' கருணை புரிவதே மேலான தர்மம் என்று பகவான் திருவுள்ளம். அந்த தர்மத்தையே கூட இருந்து பரிபாலனம் செய்கிறாள் பிராட்டி. ஆகையால் இவள் 'ஸஹதர்மசரீ'.

ப்ராதூர்பாவை: அபி ஸமதநு:-ப்ராதூர்பாவம்-தோற்றம், அதாவது அவதாரம். அவதாரங்களிலும் பகவானுக்கு ஸமமாக இருக்கிற திருமேனியையுடையவளான நீ.

ஐகத்ரக்ஷணமாகிற யஜ்ஞத்தைப் பகவான் ஸர்வவ்யாப்தமான தம் ஸ்வரூபத்தால் செய்வது போலவே அவதாரங்கள் எடுத்தும் செய்கிறான். அவன் ராமன் கிருஷ்ணன் என்று அவதாரங்கள் செய்தானாகில்; பிராட்டியும் ஸீதை ருக்மிணி

'ப்ரியஸஹ்சரி' - ஸ்ரீ பெருந்தேவி தாயார், காஞ்சீபுரம்

என்று தக்க ரூபங்களுடன் அவதாரங்கள் செய்கிறாள். 'ராகவத்வேபவத்ஸீதா ருக்மிணி க்ருஷ்ண ஜன்மணி' அன்யேஷு ச அவதாரேஷு விஷ்ணோரேஷா அனபாயிநி, தேவத்வே தேவதேஹேயம் மனுஷ்யத்வே ச மானுஷி' அவன் தேவனாக வரும் போது தானும் தேவ சரீரத்துடனும், மனிதனாக வரும்போது மனிதசரீரத்துடனும் வருகிறாள். அவனை விட்டுப் பிரிவதே இல்லை. "யத்பாவேஷு ப்ருதக்விதேஷு அனுகுணன் பாவான் ஸ்வயம் பிப்ரதி யத்தர்மைரிஹ தர்மிணி விஹரதே நாநாக்ருதிர்நாயிகா" பகவான் வெவ்வேறு அவதாரங்கள் செய்யும் தர்மத்தையே தனக்கும் தர்மமாக கொண்டு தலைவனுக்கு ஏற்ற தலைவியாக நிலவுகிறாள்; என்று தசாவதார ஸ்தோத்ரத்திலும் ஸ்வாமி கூறுகிறார்.

ப்ராத்தவம் அந்வீயஸே த்வம்:—நீ அநுகூலமாகவே அவனைப் பின்தொடருகிறாய்.

இவ்வாறு பிராட்டி பகவான் செல்லுமிடமெல்லாம் சென்று அவனுடைய தர்மமான ஜகத்ரக்ஷணத்தையே தனக்கு தர்மமாகக் கொண்டு ரக்ஷித்துவருகிறாள் என்பதை ஓர் அழகான உவமையால் விளக்குகிறார் மேல்.

தூரோத்க்ஷிப்தை: துத்தராசே: தரங்கை: மதுரதா இவ:—வெகுதூரம் வீசுகின்ற பாற்கடலின் அலைகளோடு கூடவே செல்லும் (பாலின்) இனிப்புப்போல (நீ பகவானைத் தொடர்ந்து செல்லுகிறாய்).

இந்த உபமானத்தால் நம் ஸித்தாந்தத்தின் பல ஸூக்ஷ்மமான விஷயங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. பாற்கடலிலுள்ள பால் மதுரமானது. அக்கடலிலிருந்து எழும் அலைகள் எங்கு பாய்ந்து சென்றாலும் அந்தப் பாலின் மாதூர்யமும் (இனிப்பும்) அவைகளோடு கூடவே செல்லுகிறது. பாலும் அதன் இனிப்பும் எங்கும் சேர்ந்தே இருக்குமேயொழிய, ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பிரிந்து இராது. அதேபோல பகவான் பால்போலும் பிராட்டி அதன் மதுரரஸம் போலும் இருக்கிறார்கள் என்பதால் அவர்கள் எப்போதும் சேர்ந்தே இருக்கிறார்கள் என்பது கூறப்பட்டதாகிறது. “மதுரா” என்று பிராட்டியை வால்மீகி பகவானும் கூறினார். இவர்களுடைய பிரிவில்லாத தன்மையையும் இருவரும் ஜோதிஸ்வரூபமானவர்கள் என்பதையும் ‘ஜ்யோத்ஸ்நேவ ஹிமதீதிதே:’ (சந்திரனுடைய நிலவு போலவும்) ‘பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா’ (ஸூர்யனை விட்டு அவன் ஒளி எப்படிப் பிரியாதோ அப்படிப் பிராட்டி இருக்கிறாள்) என்று பிரமாணங்கள் கூறுகின்றன.

நாராயணன் மேலும் தன் பரரூபத்திலிருந்து அவதாரம் செய்ய ஆரம்பிக்கும் போது முதலில் ‘பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்’ என்கிற வியூஹரூபத்தை எடுக்கிறான். பிராட்டி லக்ஷ்மி யாகக் கூடவருகிறாள். அது பாற்கடலும் அதன் மாதூர்யமும்போல் இருக்கிறது. இனி அந்த வியூஹரூபத்திலிருந்து ஏற்படும் ‘ஓங்கி உல

களந்த உத்தமன்' 'மன்னுவடமதுரைமைந்தன்' 'மனத்துக்கினியான்' என்ற விபவாவதாரங்கள் அப்பாற்கடலிலிருந்து எழும் அலைகள் போல் இருக்கின்றன. அந்தந்த அவதாரங்களில் லக்ஷ்மீ, ருக்மிணி, ஸீதை, என்ற ரூபங்களோடு பெருமானைப் பின்தொடரும் பிராட்டியை அலைகளை விட்டுப் பிரியாது கூடவே செல்லும் பாலின் மாதூர்யத்துக்கு ஒப்பிடுகிறார். அலைகளில்லாமல் மாதூர்யம் தனித்து நிற்காது, மாதூர்யம் இல்லாவிட்டால் பாலுக்குப் பெருமையில்லை, அதுபோலவே பிராட்டி பெருமானை விட்டுப் பிரிந்து இருக்க மாட்டாள் (அநபாயிநீ) பிராட்டியால் பெருமானுக்கு ஏற்றமுண்டு. 'ரஸோ வை ஸ:' (அவன் ரஸமே) என்றால் அதுவும் பிராட்டியின் மாதூர்யத்தால் என்று கூறலாம்படியிருக்கிறது. நமக்கு தைவதமாக இருக்கும் இந்த திவ்யதம்பதிகளுடைய சேர்க்கை, 'ஆவிர்பாவ: கலசஜலதௌ அத்வரே வாஃபி யஸ்யா'' என்று பிராட்டியின் அவதாரங்களைக் கீழே பிரஸ்தாவித்ததையும் இங்கே ஜ்ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேணும். (10)

Vishnu is under a vow to remove the distress of the suffering (humanity) and they say You are His Beloved companion endowed with a unanimity of opinion. As the waves of Milky Ocean are inseparable from their sweetness and follow it wherever it goes even to distant places far receding from shore, Vishnu in His incarnations goes after Your suitable forms in an agreeable manner. (10)

ஐகத் ரக்ஷணத்தில் பெருமானோடு பிராட்டியும் ஏகமனதாக ஈடுபட்டு, பெருமாள் அவதரிக்கும் போதெல்லாம் தானும் ஒத்த ரூபங்களோடு அவதரிக்கிறாள் என்றார் கீழ். அந்த ரூபங்களை வர்ணிக்கிறார் அடுத்த சுலோகத்தால்.

घत्ते शोभां हरिमरतके तावको मूर्तिराद्या

तन्वी तुङ्गस्तनभरनता तप्तजाम्बूनदाभा ।

यस्यां गच्छन्त्युदयविलयान्त्यमानन्दसिन्धौ

इच्छावेगोल्लसितलहरीविभ्रमं व्यक्तयस्ते ॥११॥

தத்தே சோபாம் ஹரிமரதகே

தாவகீ மூர்த்திராத்யா

தந்வீ துங்கஸ்த நபரநதா

தப்தஜாம்பூநதாபா ।

யஸ்யாம் கச்சந்த்யுதயவிலயைர்

நித்யமாநந்தஸிந்தௌ

இச்சாவேகோல்லஸிதலஹரீ

விப்ரமம் வ்யக்தயஸ்தே ॥

(11)

தந்வீ - மெல்லியதாயும்

துங்கஸ்தநபரநதா - பருத்தஸ்தனங்களின் பாரத்தால்

வணங்கியிருப்பதும்

தப்தஜாம்பூநதாபா - உருக்கி ஓடவிடப்பட்ட தங்கத்

தினுடைய ஒளி போன்ற ஒளியுடையதும்

ஆத்யா - (எல்லா அவதாரங்களுக்கும்) முன்பே இருப்பது

தாவகீ - உன்னுடைதான

[மான

மூர்த்தி: - திருமேனி

ஹரிமரதகே - பகவானுடைய மரகத நிறமுள்ள திருமேனி
சோபாம் - சோபையை [யில்

தத்தே - உண்டாக்குகிறது

ஆநந்த ஸிந்தெள - ஆநந்தக் கடலாகிற

யஸ்யாம் - எந்த உன் மூர்த்தியில்

தே - உன்னுடைய

வ்யக்தய: - அவதார ரூபங்கள்

நித்யம் - எப்போதும்

உதயவிலயை: - உண்டாவது மறைவது இவைகளால்

இச்சாவேக உல்லஸித லஹரீ விப்ரமம் - உன்னுடைய

ஸங்கல்பத்தின் வேகத்தால்

உண்டான அலைகளின் ரீதியை

கச்சந்தீ - அடைகின்றனவோ,

தாவகீ ஆத்யா மூர்த்தி:—உன்னுடையதான முதலில் இருக்கும் ரூபம் பகவானுக்கு ஐந்து ரூபங்கள் இருப்பதாகக் கூறுகின்றன அவை-பரம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமி, அர்ச்சை என்பவை. இவற்றில்

1. பரரூபமாவது:—ஜ்ஞானநந்தஸ்வரூபமாய் நித்யஸூரிகளாலும் முக்தர்களாலும் அனுபவிக்கப்படுகிறதாக உபநிஷத்துக்களில் கூறப்படும் பரவாஸுதேவரூபம்.

2. வ்யூஹம்:-பரவாஸுதேவரூபத்திலிருந்து உண்டாகி வாஸுதேவன், ஸங்கர்ஷணன் ப்ரத்யும்னன், அநிருத்தன் என்று நாலுவகைப்பட்ட ரூபங்கள், திருப்பாற்கடலில் ஆதிசேஷன் மேல் பள்ளிகொண்டிருக்கும் ரூபம் இது.

3. விபவம்:—மத்ஸ்யம், கூர்மம், ராமன், கிருஷ்ணன் முதலான அவதாரங்கள்.

4. அந்தர்யாமி:—“கண்கள் சிவந்து பெரிய வாய் வாயும் சிவந்து கனிந்து உள்ளே வெண்பல் இலகு சுடர் இலகு விலகு மகரகுண்டலத்தன், கொண்டல் வண்ணன் சுடர்முடியன் நான்கு தோளன் குனிசார்ங்கன் ஒண்சங்கதைவாளாழி யான் ஒருவன் அடியேனுள்ளான் உடலுள்ளான்” (திருவாய்மொழி - 8.8.1.) என்கிறபடி எல்லோரு டைய ஹ்ருதயத்திலும் இருக்கும் ரூபம்.

5. அர்ச்சாவதாரம் ‘தமருகந்தது எவ்வுருவம் அவ்வுருவம் தானே, தமருகந்தது எப்பேர் மற்றப்பேர்’ (முதல் திருவந்தாதி - 44) என்கிற படியே அடியார்கள் விரும் பியபடி ரூபமும் பேரும் அடைந்து கோவில் திருமலை பெருமாள் கோவில் முதலான திவ்ய தேசங்களிலும் அடியார் களுடைய திருமானிகைகளிலும் எழுந்தருளி யிருக்கும் திவ்யமங்கள விக்ரஹம்.

முதலில் கூறிய பரரூபத்திலிருந்தே மற்ற நான்கு ரூபங்களும் உண்டாகி, மறுபடியும் அதிலேயே லயத்தை அடைகின்றன,

அதேபோல லக்ஷ்மிக்கும் ஐந்துவித ரூபங்கள் உண்டு. அவைகளுள் முதலாவதான பரரூபத்திலிருந்து லக்ஷ்மியின் ஸங்கல்பத்தால் நான்கு ரூபங்களும் உண்டாகின்றன, அவை மறுபடியும் அதேரூபத்தில் லயத்தை அடைகின்றன என்கிற விஷயம் இந்த சுலோகத்தில் கூறப்படுகிறது.

பிராட்டி இவ்வைந்து ரூபங்களாலும் முறையே பகவானுடைய ஐந்து ரூபங்களோடு சேர்ந்தே இருக்கிறாள். அவற்றுள் பிராட்டியின் பரரூபம் பகவானுடைய பரரூபத்தில் இருந்துகொண்டு அதற்கு சோபையைக் கொடுக்கிறது.

மேல் அந்த ரூபத்தை வர்ணிக்கிறார்.

தந்வே:—கொடிபோல் மெல்லிய சரீரம். தானும் அழகுள்ளதாய் எம்பெருமானுக்கும் அழகுகொடுக்கக் கூடியது.

துங்கஸ்தநபரந்தா:—பருத்த ஸ்தனங்களின் பாரத்தால் சற்றே வளைந்த திருமேனி, 'அல்லி மலர்மகள் போகமயக்குகள்' என்று எம்பெருமானை மயங்கும்படி செய்து ஆச்ரிதர்களுடைய தோஷங்களைப் பார்க்காதபடி செய்வதற்கும் (சைதன்ய-ஸ்தன்யதாயிரீம்) என்று குழந்தைகளுக்கு ஐஞானமாகிற பாலைக் கொடுப்பதற்கும் ஸாதனம் இது,

தப்தஜாம்பூநஜாபா — நன்றாகக் காய்ச்சிய தங்கம்போல் ஒளியையுடைய முர்த்தி பிராட்டியினுடையது என்கிறார். "ஹிரண்யவர்ணம்" (1) என்று ஸ்ரீ ஸுக்தம் கூறும் ரூபம்,

ஹரிமரதகே சோபாம் தத்தே — பிராட்டியின் இந்த அழகிய ரூபம் ஹரியின் மரகதக்கல் போன்ற நிறமுள்ள திருமேனிக்கு அழகைக் கொடுக்கிறது. 'பச்சை மாமலை போல் மேனி' திருமலை (2). எம்பெருமானுடையது. 'சுட்டுரைத்த நன் பொன் உன் திருமேனியொளி' என்பதுபோல லக்ஷ்மியின் தங்கம்போல் ஒளியுள்ள மூர்த்தி எம்பெருமானுடைய மரகதப்பச்சை போன்ற திருமேனியின் அழகை அதிகப்படுத்துகிறது.

ஆநந்தஸிந்தௌ யஸ்யாம்—ஆநந்த ஸமுத்ரம் போன்ற எந்த உன்னுடைய பரரூபமான மூர்த்தியில். 'ஆநந்தோ ஹ்யயம்' ப்ரஹ்மம் ஆநந்தஸ்வ ரூபமானது என்று கூறியது பிராட்டிக்கும் பொருந்தாமல்லவா?

தே வ்யக்தய: - உன்னுடைய வியூஹம் விபவம் அந்தர்யாமி அர்ச்சாவதாரம் எனத் தோன்றும் ரூபங்கள்.

இச்சாவேகோல்லஸிதலஹரீ விப்ரமம் உதய விலயை: கச்சந்தி:— தோன்றுவதும் மறைவதும் உன் ஸங்கல்ப ரூபத்தால் ஏற்பட்டு ஸமுத்ரத்தில் கிளம்பும் அலைகள் போல் இருக்கின்றன.

உதயவிலயை:—தோன்றுவது லயமடைவது இவைகளால், ஸமுத்ரத்தில் காற்று வீசுவதால் அலைகள் எழுகின்றன; மறுபடி அந்த ஸமுத்ரத்திலேயே லயத்தை அடைகின்றன. அதேபோல

பிராட்டியின் ரூபங்களும் அவளுடைய ஸங்கல்பத்தின் வேகத்தால் பரரூபத்திலிருந்து உண்டாகித் தம் கார்யங்களைச் செய்து விட்டு மறுபடியும் அந்தப் பரரூபத்திலேயே லயத்தை அடைகின்றன. ஆனந்த ஸமுத்ரம் போன்ற பரரூபத்திலிருந்து உதிக்கும் இந்த ரூபங்கள் ஆனந்த அலைகள்போல் ஆனந்தஸ்வரூபமாகவே இருக்கின்றன. இந்த அவதாரங்களுக்குக் காரணம் லக்ஷ்மியின் ஸங்கல்பமேயொழிய வேறில்லை. கீழ் ஒரு சுலோகத்தில் பிராட்டியை பாற்கடலின் அலைகளின் மாதூர்யமாக வர்ணித்தார். இங்கு ஆனந்தக்கடலின் ஆனந்த அலைகளாகவே வர்ணிக்கிறார். (11)

That slender primaeval form of Yours, lovely like the purified (molten) gold and slightly bent by the weight of Your elevated bosoms, adds beauty to the emerald-like person of Vishnu. In this form which is like an Ocean of Bliss, the origination and reabsorption of all Your manifestations take place eternally caused by the force of Your will, like the waves (that rise and vanish on the surface of the ocean). (11)

கீழ் சுலோகத்தில் 'ஆனந்தஸிந்தெள' என்பதால் பிராட்டியின் ஸ்வரூபமும், 'வ்யக்தய:' என்பதால் ரூபமும் கூறப்பட்டன. இனி அடுத்த சுலோகத்தால் பிராட்டியின் விபூதியை (ஐச்வர்யத்தை)க் கூறுகிறார்.

आसंसारं विततमखिलं वाङ्मयं यद्विभूतिः

यद्भ्रूमङ्गात् कुसुमधनुषः किङ्करो मेरुधन्वा ।

यस्यां नित्यं नयनशतकरेकलक्ष्यो महेन्द्रः

पद्मे! तासां परिणतिरसौ भावलेशस्त्वदीयैः ॥१२॥

ஆஸம்ஸாரம் விததமகிலம்
 வாங்மயம். யத்விபூதி:
 யத்ப்ருபங்காத் குஸுமதநுஷ:
 கிங்கரோ மேருதந்வா ।
 யஸ்யாம் நித்யம் நயநசதகை:
 ஏகலக்ஷ்யோ மஹேந்த்ர:
 பத்மே! தாஸாம் பரிணதிரஸௌ
 பாவலேசை: த்வதீயை: ॥

(12)

பத்மே ! - தாமரையாளே !

ஆஸம்ஸாரம் - ஸ்ருஷ்டிமுதல்

விததம் - (எங்கும்) பரவி இருக்கும்

வாங்மயம் - சொல்ருபமாக இருப்பவை

அகிலம் - எல்லாம்

யத்விபூதி: - எந்த ஸரஸ்வதிதேவியின் ஐச்வர்யமோ

யத்ப்ருபங்காத் - எந்த (பார்வதிதேவியினுடைய) புருவ

நெரிப்பினாலேயே

மேருதந்வா - மேருவைத் தன் வில்லாகக் கொண்ட

பரமசிவன்

குஸுமதநுஷ: - புஷ்பத்தைத் தனுஸ்ஸாகக்கொண்ட

கிங்கர: - தாஸனாக (ஆனாரோ)

[மன்மதனுக்கு

மஹேந்த்ர: - தேவேந்த்ரன்

யஸ்யாம் - எந்த சஃதேவினிடத்தில்

நயநசதகை: - ஆயிரம் கண்களாலும்

நித்யம் - எப்போதும்

ஏகலக்ஷ்ய: - ஒரேலக்ஷ்யத்தையுடையவனாக இருக்கிறானே

தாஸாம் - (ஸரஸ்வதி, பார்வதி, சஃ என்கிற) அந்த மூன்று

அஸௌ - இந்த

[தேவிகளுடைய

பரிணதி: - பலன்

த்வதீயை: - உன்னுடையவைகளான

பாவலேசை: - ஸங்கல்பத்தின் சிறு அம்சங்களாலேயே

(ஏற்பட்டிருக்கிறது).

தேவர் மனிதர் ப்ராணிகள் இவற்றுள் ஆணாக இருப்பவையெல்லாம் பகவானின் விபூதி, பெண்ணாக இருப்பவையெல்லாம் லக்ஷ்மியின் விபூதி; இவ்விருவரைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட பொருள்களே இல்லை.

தேவதீர்யங் மனுஷ்யேஷு

புன்மாமா பகவாந் ஹரி: |

ஸ்த்ரீணாம் லக்ஷ்மீர் மைத்ரேய

நாநயோர் வித்யதே பரம் ||

என்று ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் கூறுவதையொட்டி இங்கு கூறுகிறார், ஆண்களுக்குள் சிறந்தவர்களாக இந்திரன் பிரம்மா, சிவன் இவர்களைக் கூறுவது வழக்கம். அதுபோலவே பெண்கள் எல்லோருக்கும் மேற்பட்டவர்களான ஸரஸ்வதீ பார்வதீ இந்த்ராணி இம்மூவரையும் எடுத்து இவர்கள் பிராட்டியின் விபூதி என்று இந்தச் சுலோகத்தில் அருளிச்செய்கிறார். தலைவிகள் பிராட்டியின்

விபூதி என்றால் மற்றப் பெண்கள் எல்லாம் பிராட்டியின் விபூதி என்பது தானாகவே கிடைக்கும்.

ஆஸம்ஸாரம் விததம் அகிலம் வாங்மயம் யத் விபூதி:—ஸ்ருஷ்டி முதல் எங்கும் பரவி வழங்கி வரும் சப்தங்கள் எல்லாம் எவளுடைய செல்வமோ, அந்த ஸரஸ்வதி தேவியும் பிராட்டியின் முழு அநுக்ரஹத்தாலேயே அந்தப் பெருமையைப் பெறுகிறாள். உலகத்தைப் படைக்கும் நான்முகன் பகவானுடைய விபூதி, உலகத்தில் வழங்கும் சொற்களுக்கு தேவதையான ஸரஸ்வதி லக்ஷ்மி யின் விபூதி. 'ஆஸம்ஸாரம்' ஸ்ருஷ்டி முதல். இதனால் ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பேயுள்ளதாய் அநாதியாய் நித்யமாக இருக்கும் வேதம் ஸரஸ்வதிக்கு அதீனமன்று. 'திருஉரையாய்த் தாம் பொருளாய் நிற்பார் வந்தார்' என்று கூறியபடி பிராட்டியின் சொந்த விபூதி அது.

யத்ஸ்ரூபங்காத் குஸுமதநுஷ: கிங்கரோ மேரு தந்வா—மேருவை வில்லாகக் கொண்ட பரமசிவன் எவள் புருவம் நெரித்த இடத்தில் வேலை செய்பவனாக ஆகி மன்மதனுக்கும் கிங்கரனாக இருக்கிறானே.

திரிபுரஸம்ஹாரத்துக்குச் சென்ற போது பரமசிவனுக்கு மேருபர்வதமே வில்லாக நின்றது என்று புராணங்கள் கூறும். உலகிலேயே மிகப் பெரியதும் மிக உறுதியானதுமான மேருவை

வளைத்து வில்லாகக் கையாளும் வல்லமையுள்ள பரமேச்வரன், பார்வதியின் மிருதுவான புருவங்கள் காட்டியவிடத்தில் தாஸகை இருக்கிறான் என்கிறார். அதுமட்டுமல்ல, சிவனுடைய தபஸ்ஸைத் தன் பூங்கணைகள் கொண்டு கலைக்க வல்லமையற்றவகை இருந்த மன்மதன் பிறகு பார்வதியைக் கொண்டே அதைச் செய்து முடித்தான். பார்வதியை ஆச்ரயித்த மன்மதனே 'குஸுமதந்வா' மிக மிருதுவான பூக்களையே கருவியாகக்கொண்டவன். மலர்க்கணையான்முன் மேருவில்லி நிற்கமாட்டாதவனாய் அவனுக்குக் கிங்கரன் ஆனான். 'மேருதந்வா' என்று வலிமையின் எல்லையிலுள்ள சிவனையும், 'குஸுமதந்வா' என்று தூர்ப்பலனான மன்மதனையும் கூறி, சிவன் மன்மதனுக்குக் கிங்கரன் ஆனான் என்று கூறும் அழகு அனுபவிக்கத்தக்கது. காளிதாஸன் குமாரஸம்பவத்தில் இந்த இடத்தை வர்ணிக்கும் போது, பூங்கணையைப் பெற்றவனானாலும் பிராக பாணியான சிவனை, நான் தைரியமிழக்கச் செய்வேன்' "குஸுமாயுதோ஽பி பிநாகபானேரபி தைர்யச்யுதிம் குர்யாம்" என்று கூறியதைச் செவ்வைப்படுத்தி 'குஸுமதநுஷ: , மேருதந்வா' என்று அருளிச் செய்கிறார்.

யஸ்யாம் நித்யம் நயநசதகை: ஏகலக்ஷ்யோ மஹேந்த்ர:—எவளிடத்தில் தேவேந்திரன் தன் ஆயிரம் கண்களாலும் ஒரேலக்ஷ்யமாகக் கொண்டவனாயிருக்கிறானே. ஆயிரம் கண்கள் படைத்த

பயன் என்னவென்றால், அவைகள் எல்லாவற்றுக் கும் ஒரே லக்ஷ்யமாக சசீதேவியைக் கொள்ளு தலே என்று சசீதேவியின் அழகுக்கு வசப்பட்டு இந்திரன் மற்றொன்றைக் காணாதவனாக இருக் கிறான் என்பதே.

“ஸ ப்ரஹ்மா ஸ சிவ: ஸேந்த்ர:” என்று பகவத்விபூதிகளான ப்ரஹ்மா சிவன் இந்திரன் மூவரையும் உபநிஷத் கூறியதுபோல ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகன் முறையே அவர்கள் பத்னிகளான ஸரஸ்வதி பார்வதி இந்த்ராணி மூவரையும் கூறி, அவர்கள் தம்தம் பத்னிக்கு வசப்பட்டு நிற்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்.

தாஸாம் பரிணதி: அஸௌ பாவலேசை: த்வதீயை:—அந்த மூன்று தேவிகளின் இந்தச் செல்வாக்கு உன் ஸங்கல்பலேசத்தால் அவர் களுக்குக் கிடைத்தது என்கிறார்.

ஸகலசேதனர்களுக்கும் மேற்பட்டவர்களான ப்ரஹ்மா ருத்ரன் இந்த்ரன் மூவரும் தம்தம் பத்னிக்கு அதீனமாக நிற்கிறார்கள். அந்தப் பத்னிகள் மூவரும் பிராட்டியின் விபூதி என்று சொன்ன தால் பிராட்டியின் விபூதிக்கு அடங்கி நிற்பவர் கள் பிராட்டிக்கும் அடங்கினவர்களே என்று ஏற்படுகிறது. இதனால் பிராட்டியின் ஐச்வர்ய மும் ஒருவகையில் விஞ்சியிருக்கிறது என்று த்வனிக்கிறது. என்னே உன் பெருமை என்று பிராட்டியைத் துதிக்கிறார். (12)

Sarasvati has for Her wealth all the vast world of speech ever since the beginning of the Universe; by the mere knitting of the eye-brows of Parvati, the Merubowed (Siva) became, almost a servant of the flowerbowed (Manmatha); and Indrani is the cynosure of all the thousand eyes of Indra. This greatness (that is found) in all the three is but the result of Your least will, Padma! (12)

பிராட்டியின் செல்வம் கூறப்பட்டது, அவ்வைச்வர்யத்துக்கு ஏற்ற பட்டாபிஷேகம் வர்ணிக்கப்படுகிறது மேலே இந்த சுலோகத்தால்.

अग्ने भर्तुः सरसिजमये भद्रपीठे निषण्णां

अम्भोराशेरधिगतसुधा संप्लवाद्बुत्थितां त्वाम् ।

पुष्पासारैः स्थगितभुवनैः पुष्कलावर्तकाद्यैः

क्लृप्तारंभाः कनककलशैरभ्यविश्वन् गजेन्द्राः ॥

அக்ரே பர்த்து: ஸரஸிஜமயே

பத்ரபீடே நிஷண்ணாம்

அம்போராஸே: அதிகதஸுதா-

ஸம்ப்லவாத் உத்திதாம் த்வாம் ।

புஷ்பாஸாரை: ஸ்தகிதபுவநை:

புஷ்கலாவர் த்தகாத்யை:

க்லுப்தாரம்பா: கனககலசை:

அப்யஷிஞ்சன் கஜேந்த்ரா: ॥

(13)

- அதிகத ஸுதா ஸம்பல்வாத்-அடையப்பட்ட அம்ருதத்தின்
பிரவாஹத்தையுடைய
அம்போராசே: - பாற்கடலினின்றும்
உத்திதாம் - தோன்றியவனும்
பர்த்து: - பர்த்தாவுக்கு
அக்ரே - எதிரில்
ஸரஸிஜமயே - தாமரைப் பூவாகிற
பத்ரபீடே - மங்களகரமான (தங்க) ஸிம்ஹாஸனத்தில்
நிஷண்ணாம் - வீற்றிருக்கின்றவருமான
த்வாம் - உன்னை
புஷ்பாஸார ஸ்தகித புவணை: - புஷ்பவர்ஷத்தால் மறைக்கப்
பட்ட உலகங்களையுடையவைகளான
புஷ்கல - புஷ்கலம் என்றும்
ஆவர்த்தகாத்யை: - ஆவர்த்தகம் என்றும் பெயருள்ள
மேகங்களால்
க்லுப்தாரம்ப: - செய்யப்பட்ட ஆரம்பத்தையுடையவை
களாய்க்கொண்டு
கஜேந்த்ரா: - சிறந்த யானைகள்
கநககலசை: - ஸுவர்ணகலசங்களால்
அப்யஷிஞ்சந் - அபிஷேகம் செய்துவைத்தன.

அக்ரே பர்த்து:—பர்த்தாவுக்கு எதிரில்.

ஸரஸிஜமயே பத்ரபீடே நிஷண்ணாம்-தாமரைப் பூவாகிற ஒரு மங்களமான ஆஸனத்தில் வீற்றிருப்பவனும். பிராட்டியின் மென்மை குளிர்ந்தி நறுமணம் இவற்றால் சிறந்ததும் மங்களமாயிருப்பதுமான தாமரை பிராட்டிக்கு ஆஸனமாக அமைந்து. அதில் தான் அடையப்போகிற பர்த்தாவுக்கு எதிரில் மங்களஸ்நானத்துக்காக வீற்றிருக்கிறார்.

அம்போராசே: அதிகதஸுதாஸம்ப்லவாத் உத்தி
தாம் த்வாம்:—கடைவதினூல் அம்ருதமுண்டான
கடலிலிருந்து தோன்றினவளுமான.

அதிகதஸுதாஸம்ப்லவாத்:—என்பதால் மற்
 றொருபொருள் தோன்றுகிறது. கடலைக் கடைந்து
 அதிலுள்ள ஸாரமற்ற பொருள்களை நீக்கி ஸார
 மான அம்ருதத்தை எடுத்தார்கள். அவ்வம்ருதத்
 தைக் கடைய அதிலுள்ள அஸாரமான அம்சம்
 விலக மிகவும் ஸாரமான பாகமாக நின்றவள்
 பிராட்டி. 'அமுதில் வரும் பெண்ணமுது' என்று
 ஆழ்வார்கள் அநுஸந்திக்கிறார்கள்.

புஷ்பாஸாரஸ்தகிதபுவரை: புஷ்கலாவர்த்த
காத்யை: க்லுப்தாரம்பா:—(கடலிலிருந்து தோன்றி
பிராட்டி ஆஸனத்தில் அமர்ந்ததும்) புஷ்கலம்
ஆவர்த்தகம் முதலான மேகங்கள் புஷ்பமாரி
பொழிய ஆரம்பித்தன. இம்மேகங்களே பிரளய
காலத்தில் ஏராளமான மழையைப் பெய்து
உலகத்தை வெள்ளத்தில் மூழ்கச் செய்பவை.
இப்போது அவை தம் ஸ்வபாவத்தையே மாற்றிக்
கொண்டு மலர் மாரி பெய்து பிராட்டிக்குத்
தொண்டு புரிய ஆரம்பித்தன. வாரி வழங்குவதே
மேகங்களின் ஸ்வபாவமாதலாலும், பிராட்டியின்
பட்டாபிஷேகத்தால் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியாலும்
இங்கு மேகங்கள் உலகமே மறைந்துபோம்படி
அவ்வளவு மலர்களைப் பொழிகின்றன.

கஜேந்த்ரா: கநககலசை: அப்யஷிஞ்சந்—
சிறந்த யானைகள் அலர்மேல்மங்கைக்கு ஸுவர்ண
கலசங்களைக் கொண்டு பட்டாபிஷேகத்துக்கு
அங்கமான அபிஷேகத்தைச் செய்தன.

இந்த சுலோகத்தால் ஸ்வாமி தேசிகன்
பிராட்டியின் பட்டாபிஷேகத்தைப் பற்றிய ஒரு
அழகான சித்ரத்தை நம் முன் கொண்டுவருகிறார்.
எங்கும் வெள்ளை வெள்ளமான பாற்கடல், அதன்
நடுவில் மலரும் ஒரு பொற்றாமரை.. அதில் வீற்றி
ருக்கிறாள் ஒரு பொற்பாவை. பாற்கடலின்
அம்ருதத்திலிருந்து தோன்றிய அம்ருதம் போல்
இருக்கிறாள். சுற்றிலும் தேவர்கள் கைகூப்பி
நிற்கிறார்கள். எதிரில் அவளேசென்று அடையப்
போகிறவனான கார்முகில்கண்ணன் உளன்.
திக்கஜங்கள் நாற்புறமும் நின்று தம் துதிக்கை
களால் ஒளிவீசும் தங்கக் குடங்களால் பாலை
எடுத்துப் பிராட்டிக்கு மங்கள ஸ்நானம் செய்து
வைக்கின்றன. இருபத்தைந்து சுலோகங்கள்
கொண்ட இந்த ஸ்ரீஸ்துதியில் பதின்முன்னாவது
சுலோகமான இதை நடுநாயகமாக அமைத்திருப்
பதிலிருந்து ஸ்வாமி தேசிகளின் ராஸிக்யத்தை
உணரலாம். (13)

You rose from the Milky Ocean which was rich
with the nectar (that came before You), and adorned
a throne of lotuses in front of Your Consort. Then the
lordly elephants bathed You with (water from) the golden
vases being led by the clouds like Pushkalavartaka that
flooded the Universe with a rain of flowers. (13)

ஸ்தோத்ரத்தின் முதல் 12 சுலோகங்களால்
 லக்ஷ்மியின் ஸ்வரூபகுணங்கள் கூறப்பட்டன.
 பிறகு 13 வதில் பாற்கடலிலிருந்து அவதரித்ததும்
 அவளே ஸர்வேச்வரி என்று உலகம் அறியும்படி
 ஸர்வேச்வரன் திருமுன்பே அவளுக்கு ஸாம்ராஜ்ய
 பட்டாபிஷேகம் நடந்தது வர்ணிக்கப்படுகிறது.
 அடுத்து ஸர்வேச்வரியான லக்ஷ்மீ ஸர்வேச்
 வரனான நாராயணனைத் தன் பர்த்தாவாக ஸ்வயம்
 வரம் செய்து கொண்டதும், உடனே எல்லா
 தேவர்களும் தங்களைக் காப்பாற்றும்படி அவளைச்
 சரணமடைந்ததும் கூறப்படுகிறது.

आलोक्य त्वाममृतसहजे! विष्णुवक्षःस्थलस्थां

शापाक्रान्ताः शरणमगमन् सावरोधाः सुरेन्द्राः ।

लब्ध्वा भूयस्त्रिभुवनमिदं लक्षितं त्वत्कटाक्षैः

सर्वाकारस्थिरसमुदयां संपदं निविशन्ति ॥ १४ ॥

ஆலோக்ய த்வாம் அம்ருதஸஹஜே!

விஷ்ணுவக்ஷை: ஸ்தலஸ்தாம்

சாபாக்ரான்தா: சரணம் அகமந்

ஸாவரோதா: ஸுரேந்த்ரா: ।

லப்த்வா பூய: த்ரிபுவநமிதம்

லக்ஷிதம் த்வத்கடாக்ஷை:

ஸர்வாகாரஸ்திரஸமுதயாம்

ஸம்பதம் நிர்விசந்தி ॥

அம்ருதஸஹஜே ! - அம்ருதத்தின் உடன்பிறந்த லக்ஷ்மீயே
விஷ்ணு வக்ஷ:ஸ்தல ஸ்தாம் - விஷ்ணுவின் திருமார்புப்
பிரதேசத்தில் வீற்றிருக்கிற

த்வாம் - உன்னை

ஆலோக்ய - பார்த்து

சாபாக்ராந்தா: - துர்வாஸரின் சாபத்தால் மேற்கொள்ளப்
பட்டவர்களான

ஸுரேந்த்ரா: - தேவச்ரேஷ்டர்கள்

ஸாவரோதா: - தங்கள் மனைவிகளோடு கூடினவர்களாய்

சரணம் - சரணமாக

[(உன்னை)

அகமன் - அடைந்தார்கள்

த்வத்கடாக்ஷ: - உன் கடைக்கண்களால்

லக்ஷிதம் - பார்க்கப்பட்ட

இதம் - இந்த

த்ரிபுவநம் - மூவுலகங்களையும்

புந: - மறுபடியும்

லப்த்வா - (முன்போல்) பெற்று

ஸர்வாகார ஸ்திர ஸமுதயாம் - எல்லாவிதங்களிலும்

அழிவற்று நிலையான தோற்றத்தையுடைய

ஸம்பதம் - செல்வத்தை

நிர்விசந்தி - அனுபவிக்கிறார்கள்.

**அம்ருதஸஹஜே! — அம்ருதத்துடன் பிறந்த
வளே !**

ஒரு ஸமயம் துர்வாஸமுனிவர் ஒரு வித்யா
தரஸ்திரீயின் கையில் பாரிஜாதமலர் மாலையைக்
கண்டு அதைத் தனக்குத் தரும்படி கேட்டார்.
அவளும் அவரை வணங்கி அதைக் கொடுத்தாள்.
அதன் வாஸனையால் களிப்புண்டு அதைத் தலை
மேல் தாங்கிச் செல்ல ஆரம்பித்தார். அப்போது
எதிரில் இந்திரன் ஐராவதத்தின் மீதேறி வந்தான்.

அவனிடம் அம்மாலையை அளித்தார். |அவன் அதைப் பிடித்து ஐராவதத்தின் தலைமேல் போட்டான். ஐராவதம் அதைத் தன் துதிக்கையால் எடுத்துக் கீழே போட்டுக் காலால் துகைத்தது. இதைக் கண்டு கோபங்கொண்ட துர்வாஸர் 'இந்திரா ! நீ ஐச்வர்யமிருக்கும் கர்வத்தால் நான் கொடுத்த மாலையைக் கௌரவிக்காமல் இப்படிச் செய்தாய். உன் ஐச்வர்யமும் இம்முன்று உலகங்களின் ஐச்வர்யமும் உனக்கு இல்லாமல் போகட்டும்' என்று சபித்தார். இந்திரன் எவ்வளவு பிரார்த்தித்தும் அவர் சாபத்தை மாற்றாமல் போய்விட்டார்.

அப்போது தேவர்கள் பிரம்மாவிடம் சென்று முறையிட்டனர். பிறகு எல்லோரும் சென்று பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் பகவானைச் சரணமடைந்தனர். அதன் பின் பகவானின் ஆஜ்ஞையின்படி தேவர்கள் மந்தரபர்வதத்தை மத்தாகவும் வாஸுகியைக் கயிருகவும் கொண்டு எல்லாமூலிகைகளையும் பாற்கடலில் போட்டு தாங்கள் வாஸுகியின் வால்புறமும் அஸுரர்கள் தலைப்பக்கமாகவும் நின்று கடைந்தார்கள். ஸர்வேச்வரன் ஒரு ரூபத்தால் தேவர்களோடு நின்று கடைந்தான். மந்தரம் கீழே அமுந்திய போது ஆமையாக மற்றொரு ரூபம் எடுத்து நின்று அதைத் தாங்கினான். இப்படிக் கடைந்தபோது பாற்கடலிலிருந்து காமதேனு என்னும் பசு, வாருணீதேவி, பாரிஜாதம் என்னும் தேவவ்ருக்ஷம்,

அப்ஸரஸ்ஸுகள், சந்திரன், விஷம், அம்ருதம் எல்லாம் வெளி வந்தன. கடைசியில் லக்ஷ்மீ தோன்றி தாமரைமேல் வீற்றிருந்தாள். அப்போது கங்கை முதலிய புண்ய நதிகளின் தீர்த்தத்தைத் தங்க கலசங்களால் எடுத்துத் திக்கஜங்கள் லக்ஷ்மிக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தன.

‘திக்கஜா ஹேமபாத்ரஸ்தம் ஆதாய விமலம் ஜலம் ஸ்நாபயாஞ்சக்ரிரே தேவீம் ஸர்வலோக-
மஹேச்வரீம் ||’ (ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம்)

த்வாம் ஆலோக்ய விஷ்ணுவக்ஷ:ஸ்தல்ஸ்சாம் — விஷ்ணுவின் திருமார்பில் வீற்றிருந்த உன்னைப் பார்த்து. திக்கஜங்களால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட லக்ஷ்மீ திவ்யமான மாலைகளையும் பூஷணங்களையும் தரித்துக் கொண்டவளாய், ஸகலதேவர்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே விஷ்ணுவின் திருமார்பையடைந்தாள்.’

“திவ்யமால்யாம்பரதரா ஸ்நாதா பூஷணபூஷிதா |
பச்யதாம் தேவதேவாநாம் யயௌ
வக்ஷஸ்ஸ்தலம் ஹரே: ||”

என்று ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் (1-9-105) கூறும்.

சாபாக்ரான்தா: சரணம் அகமந் ஸாவரோதா:
ஸுரேந்த்ரா:—துர்வாஸ முனிவரின் சாபத்தால் துன்பமடைந்த தேவச்சரேஷ்டர்கள் எல்லோரும் தம் மனைவிகளுடன் உன்னைச் சரணம் அடைந்தார்கள்.

பிராட்டி அவதரித்துப் பெருமாள் திருமார்பில் ஏறி அமர்ந்ததும் இந்த திவ்யதம்பதிகளே ரக்ஷகர்கள் என்று ஏற்பட்டது. உடனே தேவர்கள் இந்திரன் தவறுதலால் ஏற்பட்ட துக்கம் தீரும்பொருட்டு பிராட்டியின் அருளைப் பெறுவதற்காக, பிராட்டியின் விபூதியான தங்கள் தேவிகளை முன்னிட்டுக் கொண்டு லக்ஷ்மியிடம் சென்றார்கள் என்று கூறப்படுகிறது.

இனி சுலோகத்தின் உத்தரார்த்தத்தால் பிராட்டியிடம் செய்த சரணாகதி பலித்தது என்பதைக் கூறுகிறார்.

த்வத்கடாக்ஷை: லக்ஷிதம் இசம் த்ரிபுவநம் பூய: லப்த்வா—உன் கடாக்ஷங்களால் பார்க்கப்பட்ட இந்த மூன்று உலகங்களையும் மறுபடியும் பெற்று. சாபத்தால் ஐசுவர்யத்தை இழந்து க்ஷாமத்தை யடைந்திருந்த மூன்று லோகங்களும் பிராட்டியின் கடாக்ஷங்கள் விழுந்தவுடனேயே சாபம் நீங்கி முன்போல் தம் சோபையைப் பெற்றன. இந்திரன் தன் ஸ்தானத்தையும் பெற்றான்.

ஸர்வாகாரஸ்திரஸமுதயாம் ஸம்பதம் நிர்விசந்தி—எல்லாவிதங்களிலும் ஸ்திரமான தோற்றத்தையுடைய செல்வத்தை அனுபவிக்கிறார்கள், முன்பிருந்த செல்வம் ரிஷி சாபத்தால் நீங்கிப் போயிற்று. பிராட்டியின் கடாக்ஷத்தால் நீங்காத செல்வத்தைப் பெற்று அனுபவிக்கிறார்கள்,

‘ததோ஽வலோகிதா தேவா:

ஹரிவக்ஷ: ஸ்தலஸ்தயா ।

லக்ஷ்ம்யா மைத்ரேய ஸஹஸா

பராம் நிர்வ்ருதிமாகதா: ॥’

(பிராட்டியின் கடாஷுத்தால் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள்) என்று இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் விஷ்ணுபுராணம் (1-6-106) கூறுவது அநுஸந்திக்கத்தக்கது. 14

Sister (lit., twin-born) of nectar! The chiefs of the Gods who were distressed by the curse (of Durvasas) Saw You enthroned on the bosom of Vishnu and with their consorts sought refuge in You. Then they got back the threeworlds enriched by Your (benevolent) glances and enjoyed the wealth which began to flourish unchecked ever since. (14)

ஆரம்பத்தில் ‘ப்ரத்யக்ஷா நுச்ரவிகமஹிம ப்ரார்த்திநீநாம் ப்ரஜாநாம்’ என்று ஸங்க்ரஹமாகக் கூறியதை மேல் ஆறு சுலோகங்களால் விவரிக்கிறார். ஐச்வர்யம் மோக்ஷம் ஆகிய எல்லா புருஷார்த்தங்களையும் பிராட்டி கொடுக்கிறாள். அடுத்த மூன்று சுலோகங்களால் ஐச்வர்ய ப்ராப்தி சொல்லப்படுகிறது.

தேவர்கள் இழந்த ஐச்வர்யத்தைப் பிராட்டியின் கடாஷுத்தால் பெற்றார்கள் என்றார் கீழ். அடுத்த சுலோகத்தால் அந்த ஐச்வர்யம் எல்லோருக்குமே கிட்டும் என்றும் ஐச்வர்யம் ஒருவனைத் தேடிவரும் பிரகாரமும் கூறப்படுகின்றன.

आर्तव्राणव्रतिभिरमृतासारनीलाम्बवाहैः

अम्भोजानाम् उषसि मिषतामन्तरङ्गैरपाङ्गैः ।

यस्यां यस्यां दिशि विहरते देवि ! दृष्टिस्त्वदीया

तस्यां तस्यामहमहमिकां तन्वते संपदोघाः ॥१५॥

ஆர்த்தத்ராண வ்ரதிபி:

அம்ருதாஸார நீலாம்புவாஹை:

அம்போஜாநாம் உஷஸி

மிஷதாம் அந்தரங்கைரபாங்கை: ।

யஸ்யாம் யஸ்யாம் திசி விஹரதே

தேவி த்ருஷ்டிஸ்த்வதீயா

தஸ்யாம் தஸ்யாம் அஹமஹமிகாம்

தந்வதே ஸம்பதோகா: ॥

(15)

தேவி ! - தேவியே !

ஆர்த்தத்ராண - துன்பமடைந்தவர்களை ரக்ஷிப்பதையே

வ்ரதிபி: - விரதமாகக் கொண்டவைகளும்,

அம்ருதாஸார நீலாம்புவாஹை: - அம்ருதத்தைப் பெருக

விடுகின்ற நீலமேகம் போன்றவைகளும்

உஷஸி - விடியற் காலத்தில்

மிஷதாம் - மலர்கின்ற

அம்போஜாநாம் - தாமரை மலர்களுக்கு

அந்தரங்கை: - ஒப்பான

அபாங்கை: - கடைக்கண் பார்வைகளுடன்

த்வதீயா - உன்னுடையதான

த்ருஷ்டி: - கண்

யஸ்யாம் யஸ்யாம் - எந்த எந்த

திசி - திசையில்

விஹரதே - செல்லுகின்றதோ,

தஸ்யாம் தஸ்யாம் - அந்தந்த திக்கில்

ஸம்பதோகா: - செல்வத்தின் பிரவாஹங்கள்

அஹமஹமிகாம் - 'நான் முன்னே நான் முன்னே' என்று

சொல்லிக் கொண்டு ஓடி வரும் செயலை

தந்வதே - செய்கின்றன.

ஆர்த்தத்ராணவ்ரதிபி: — துன்பமடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதையே விரதமாகக் கொண்டவைகளான (கடாசுஷங்களால்). இதனால் பிறருக்குத் துக்கம் இருக்குமாயின் அதனால் தன் விரதத்துக்கே பங்கம் வந்துவிட்டது என்று பிராட்டி நினைக்கிறாள் போலும். பகவானுக்கும் இம்மாதிரி ஒரு விரதம் உண்டு; 'ஸர்வாவஸ்த ஸக்ருத் ப்ரபந்நஜநதாஸம்ரக்ஷணைகவ்ரதீ' எந்த நிலைமையில் இருந்தாலும் ஒருக்கால் சரணமென்று சொன்னவர்களைக் காப்பாற்றுவதையே தனக்கு விரதமாக உடையவன். இவ்வாறு தம்பதிகள் இருவருக்கும் ஆச்ரிதர்களின் துக்கத்தைப்போக்கி ரக்ஷிப்பதே விரதமாக இருக்கிறது.

அம்ருதாஸார நீலாம்புவாஹை:—அமுதமழை பொழியும் நீலமேகங்கள் போன்ற (கடாசுஷங்களால்). நீலமேகங்கள் போலிருப்பன என்பதால், ஸம்ஸாரதாபத்தையடைந்தவர்களுக்குக் குளிர்ச்சியையும் ஆறுதலையும் அளிக்கின்றன. அம்ருதமழை என்பதால் ஸம்ஸாரமாகிற ஸர்ப்பம் தீண்டி உயிரிழந்தவர்களைப் பிழைப்பூட்ட வல்லவை கருணை நிரம்பின கடாசுஷங்கள்,

உஷஸி மிஷ்டாம் அம்போஜாநாம் அந்தரங்கை:
அபாங்கை:—விடியற்காலையில் மலர்ந்த தாமரை
களுக்கு ஒப்பான கடாசுங்களால். அப்போது
அலர்ந்த தாமரை போன்ற என்பதால் செவ்வியும்
அழகும் மிகுந்து கண்டவர் மனதையும் கண்ணை
யும் ஒருங்கே கவரவல்ல கடாசுங்கள்.

யஸ்யாம் யஸ்யாம் திசி விஹரதே த்ருஷ்டி:
த்வதீயா—உன்னுடைய கடாசும் எந்தெந்த திசை
யில் ஸஞ்சரிக்கின்றதோ. நீ ஒருவரை அனுக்ர
கிக்க வேண்டும் என்கிற உத்தேசமின்றிக்கே
யத்ருச்சையாக ஒரு திசையில் பார்த்தாலும், உன்
னுடைய கடாசும் அனுக்ரகத்தைச் செய்யவே
செய்கிறது. அனுக்ரக பலன் எவ்விதமாக இருக்
கிறது என்னில்—

தஸ்யாம் தஸ்யாம் அஹமஹமிகாம் தந்வதே
ஸம்பதோகா: — செல்வத்தின் பிரவாஹங்கள்
அந்த திக்கை நோக்கி ஓடிவருகின்றன. அவை
வருகிற பிரகாரத்தைக் கூறுகிறார் 'அஹமஹ
மிகாம்' என்று, அதாவது 'நான் முன்னே, நான்
முன்னே' என்று அவை ஒன்றையொன்று முந்திக்
கொண்டு போட்டி போட்டுக் கொண்டு வரு
கின்றன.

The floods of affluence vie with one another in
rushing to that quarter where Your eyes play with their
glances—Your eyes which have taken the vow of saving
the destitute, which are (cool) like the blue clouds

showering nectar, and which much resemble the lotuses opening with the rise of the early dawn. (15)

சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநா:

ஸுக்ருதினோ஽ர்ஜுந ।

ஆர்தோ ஜிக்ஞாசுரார்தார்தீ க்ஞானீ ச பரதர்ஷப ॥

‘இழந்த செல்வத்தைத் திரும்பப்பெற விரும்பு பவன், புதிதாக செல்வத்தை விரும்புகிறவன், ஆத்மானுபவத்தை ஆசைப்படுகிறவன், மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவன் - ஆக நால்வகைப் பட்ட மனிதர்கள் என்னை உபாஸிக்கின்றனர்.’

என்று பகவத் கீதையில் கூறியபடி ஐச்வர்யத்தை விரும்புகிறவர்களான ஆர்த்தர்களைப் பற்றி முன்சுலோகத்தில் கூறினார். அடுத்து வரும் சுலோகத்தில் இரண்டாவது பிரிவினர்களான புதிதாகச் செல்வத்தை விரும்புகிறவர்களைப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

योगारंभत्वरितमनसो युष्मदेकान्त्ययुक्तं

धर्मं प्राप्तुं प्रथममिह ये धारयन्ते धनायाम् ।

तेषांभूमेधनपतिगृहात् अम्बरात् अम्बुधेर्वा

धारा निर्यान्त्यधिकमधिकं वाञ्छितानां वसूनाम् ॥

யோகாரம்பத்வரிதமாலோ

யுஷ்மதைகாந்த்யயுக்தம்

தர்மம் ப்ராப்தும் ப்ரதமம்

இஹ யே தாரயந்தே தநாயாம் ।

தேஷாம் பூமே: தநபதிக்ருஹாத்
 அம்பராத் அம்புதேர்வா
 தாரா நிர்யர்ந்தி அதிகமதிகம்
 வாஞ்சிதாநாம் வஸூநாம் ||

(16)

யோக ஆரம்ப த்வரித மநஸ: - (கர்மயோகம் முதலிய)
 யோகங்களை ஆரம்பிப்பதில் வேகமுள்ள
 யே - எவர்கள் [மனதையுடையவர்களாய்
 இஹ - இவ்வுலகில்
 யுஷ்மத் ஐகாந்த்ய யுக்தம் - உங்கள் இருவரையே
 பற்றியிருப்பது என்கிற ஒரே நிச்சயத்தோடு
 தர்மம் - தர்மத்தை [கூடியிருக்கும்
 ப்ராப்தும் - அடைவதற்காக
 ப்ரதமம் - முதலில்
 தநாயாம் - பணத்தைப் பெறுவதில் ஆசையை
 தாரயந்தே - அடைந்திருக்கிறார்களோ,
 தேஷாம் - அவர்களுக்கு
 வாஞ்சிதாநாம் - விரும்பப்பட்ட
 வஸூநாம் - செல்வங்களின்
 தாரா: - பிரவாஹங்கள்
 பூமே: - பூமியிலிருந்தோ,
 தநபதிக்ருஹாத் - குபேரன் அரண்மனையிலிருந்தோ,
 அம்பராத் - ஆகாசத்திலிருந்தோ
 வா - அல்லது
 அம்புதே: - ஸமுத்திரத்திலிருந்தோ
 அதிகம் அதிகம் - மேன்மேலும் அதிகமாக
 நிர்யாந்தி - வெளிவந்து கொண்டேயிருக்கின்றன.

யோகாரம்பத்வரிதமநஸ: - யோகத்தை ஆரம்
 பிக்கவேண்டும் என்கிற த்வரையுள்ள மனமுடைய
 வர்கள். இங்கு யோக சப்தத்தால் கர்மயோகம்

'வரத வல்லபை!' - ஸ்ரீ பெருந்தேவி தாயார், காஞ்சீபுரம்

கூறப்படுகிறது. கர்மயோகமாவது தன்வர்ணத்துக்கும் ஆச்ரமத்துக்குமேற்ப சாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை அனுஷ்டித்து அதனால் பகவானை ஆராதிப்பது. அவ்வித கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதற்கும் அதற்காக சரீரதாரணம் செய்வதின் பொருட்டும் செல்வம் தேவைப்படுகிறது. அந்த செல்வத்தையடைவதற்கு அவர் செய்வதென் என்னில்.

யுஷ்டதைகாந்த்ய யுக்தம் தர்மம் ப்ராப்தும்—
உங்கள் இருவர்களைப் பற்றியே இருக்கும் தர்மத்தையடையும் பொருட்டு. மற்ற மனிதர்களையும் தேவர்களையும் ஆச்ரயித்து செல்வம் பெறுவதை நினையாது. உங்களையே ஆச்ரயித்துப் பெறவேண்டும் என்பது ஐகாந்த்யம். அத்தோடுகூடிய தர்மத்தையடைய 'நின்னருளல்லன அருளுமல்ல' என்றிருப்பது இவர்களுடைய தர்மம்.

ப்ரதமம் தநாயாம் தாரயந்தே— முதலில் த்ரவியத்தில் ஆசையை வைக்கிறார்கள். கர்மயோகத்தை அனுஷ்டிக்க த்ரவ்யம் வேண்டியிருக்கிறது என்கிற காரணத்தால் அதில் அவர்களுக்கு ஆசையே தவிர த்ரவ்யம் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இல்லை. அந்த ஆசையை அவர்கள் 'முதலில்' வைக்கிறார்கள் என்பதால் ஒரு சிறு காலம்தான் தனத்தில் ஆசை, பிறகு பகவான் அவர்களைத் திருத்திப் பணிகொள்ளுகிறான் என்பது ஸூசிக் கப்படுகிறது.

தேஷாம் — அவர்களுக்கு. மேல்பதங்களால் அவர்களுக்கு எங்கேயிருந்து வேண்டுமானாலும் திரவ்யம் ஆசைப்பட்டதற்கு அதிகமாகவே கிடைக்கிறது என்கிறார்.

பூமே:—பூமியிலிருந்தோ. பிராட்டிக்கு மாதா வான பூமிதேவியிடமிருந்து கிடைக்கலாம்.

உநபதிக்குறூத்—குபேரனுடைய மாளிகையிலிருந்தோ. தனத்துக்கு அதிபதியான குபேரனிடமிருந்தும் கிடைக்கலாம்.

அம்பராத்—ஆகாசத்திலிருந்தோ. ஆகாசம் விஷ்ணுபதம் எனப்படும். ஆகையால் பர்த்தாவிடமிருந்தும் கிடைக்கலாம்.

அம்புதே: வா — ஸமுத்திரத்திலிருத்தோ. ஸமுத்ரம் பிராட்டிக்குப் பிதா, அவனிடமிருந்தும் கிடைக்கலாம். 'கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திம் ஆஸ்திதா: ஜநகாதய:' — 'கர்மாவினாலேயே ஜநகன் முதலானோர் ஸித்தியைப் பெற்றார்கள்' என்று கீதாசார்யனால் கொண்டாடப்படும் ஜனக மஹாராஜன் யாகத்துக்குக்காகப் பூமியை உழ ஆரம்பிக்கும் போது, அப்பூமியிலிருந்து ஐச்வர்யத்துக்கு தேவதையான ஸாக்ஷாத் லக்ஷ்மியே ஸீதாதேவியாக அவதரித்ததுபோல பூமியிலிருந்தும் த்ரவ்யம் கிடைக்கலாம்.

தநபதிக்குறூத்—ரகு மஹாராஜன் விச்வஜித் என்கிற யாகத்தில் தன் ஸொத்தையெல்லாம்.

தானம் செய்துவிட்டு மண்கலசமும் கையுமாக நின்றான். அப்போது வித்யாப்யாஸத்தின் முடிவில் குருவுக்கு தக்ஷிணை கொடுக்கவேண்டி அதற்காக ரகுவிடம் யாசித்துப் பெறலாம் என்று கௌத்ஸன் என்ற முனிவன் ரகுவை அணுகி யாசித்தான். இரந்தவர்களுக்கு இல்லையென்று சொல்லியறியாத குலத்தில் பிறந்தவனான ரகு சற்று யோசித்து குபேரனை ஜயித்தாவது தனத்தை வாங்கிக் கொடுக்கலாம் என்று வில்லை எடுக்கவே, குபேரன் ஏராளமான பொற்காசுகளைப் பொழிந்தான். அதை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கௌத்ஸனிடம் ரகு கூறினான். இதுபோல குபேரன் மாளிகையிலிருந்து தனம் கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம்.

அம்பராத் — தன் மனைவியின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி குசேலர் கண்ணனிடம் தனத்தை யாசித்துப் பெறும்பொருட்டுச் சென்றார். ஆனால் கண்ணன் செய்த உபசாரத்தையும் காட்டிய அன்பையும் கண்டு ஒன்றும் பிரார்த்திக்காமலே வீடு திரும்பினார். ஆனால் அவர் வருவதற்கு முன்பே ஆகாசத்திலிருந்து கொட்டியதுபோல அவர் வீடு மாளிகையாகவும் தனம் நிரம்பியதாகவும் ஆகிவிட்டது. அதுபோல ஆகாசத்திலிருந்தும் பொன்மாரி பொழியலாம்.

இங்கு ஸ்வாமி தேசிகன் வாழ்க்கையில் நடந்ததாகக் கூறப்படும் விருத்தாந்தத்தையும் கொள்ளலாம். அதாவது: ஒரு பிரம்மசாரி தன் விவாஹத்

துக்காகப் பணம் வேண்டும் என்று ஸ்ரீ ஸ்வாமி யிடம் வந்து யாசித்தான். உஞ்சவ்ருத்தியால் வாழ்க்கையை நடத்தும் ஸ்வாமி, 'இதுவும் ஸர்வேச்வரனுடைய லீலை போலிருக்கிறது. நாம் என்ன செய்யலாம்? பிராட்டியையே பிரார்த்திப்போம்' என்று ஸ்ரீஸ்துதியால் ஸ்தோத்ரம் செய்தார். உடனே ஆகாசத்திலிருந்து ஸ்வர்ண தாரையாக செல்வம் கொட்டிற்று. அதை அப்படியே பிரம்மசாரியை எடுத்துக்கொள்ளும் படி ஆஜ்ஞாபித்தார். இந்த விருத்தாந்தம் காஞ்சீ புரத்தில் பெருந்தேவித்தாயார் ஸந்நிதியில் ஒரு சுவற்றில் சித்திரரூபமாகக் காட்டப்பட்டிருப்பதை இன்றும் காணலாம். இதுபோல ஆகாசத்திலிருந்து எதிர்பாராதபடி திடீரென்று தனம் கொட்டலாம்.

அம்புதே: வா - ஸ்ரீர ஸமுத்திரத்திலிருந்து சிந்தாமணி, கல்பக வ்ருக்ஷம் முதலிய சிறந்த பொருள்கள் தோன்றின, லக்ஷ்மியும் பாற்கடலிலிருந்து அவதரித்தாள். அதுபோல கடலிலிருந்து பொற்குவியல் கிட்டலாம்.

தாரா: நிர்யாந்தி—திரவ்யம் தாரைதாரையாக மழைபோல் கொட்டுகின்றன.

அதிகம் அதிகம் வாஞ்சிதாநாம் வஸூநாம்— விரும்பிய செல்வங்களின் தாரைகள் மேலும் மேலும் அதிகம் அதிகமாக வெளிவருகின்றன. அல்லது விரும்பியதற்கு அதிகமாகவே கொட்டு

கின்றன. இவ்வாறாக கர்மயோகம் செய்பவன் தன் அனுஷ்டானத்துக்கு ஸாதனமாக த்ரவ்யத்தைப் பிராட்டி பகவான் இருவரிடமிருந்தே கேட்டு, தன்னிச்சைக்கு அதிகமாகவே பெறுகிறான்; அதுவும் எங்கேயிருந்தும் கிடைக்கும் என்கிற ஒரு வரையரையில்லை என்று கூறிய தாயிற்று. (16)

There are some people in the world who are eager to begin the practice of (Karma) Yoga, and in order to carry it out and (at the same time) preserve the virtue of being devoted to You in a single-hearted manner they long for wealth (only from You). Towards them the wealth rushes forth in torrents from the Earth, or the Palace of Kubera, or the sky, or from the Ocean in quantities far exceeding their wishes. (16)

ஐச்வர்யத்தை விரும்பினவனுக்கு அதைப் பிராட்டி அவனுக்கு வர்ஷிக்கும் பிரகாரத்தைக் கூறினார். அடுத்த சுலோகத்தால், ஒருவன் 'ச்ரேயஸ்' என்கிற மோக்ஷத்தைக் கேட்டால், பிராட்டி அதைக் கொடுப்பதற்கு முன்பு தன் பிரீதியால் ஐச்வர்யம் சக்ரவர்த்திபதம் முதலிய வற்றை அனுக்கிரஹிக்கிறார் என்று அருளிச் செய்கிறார்.

श्रेयस्कामाः कमलनिलये चित्रमाम्नायवाचां

चूडापीडं तव पदयुगं चेतसा धारयन्तः ।

छत्रच्छायासुभगशिरसश्रामरस्मेरपाश्र्वाः

श्लाघाशब्दश्रवणमुदिताः स्रग्विणः सञ्चरन्ति ॥१७

ச்ரேயஸ்காமா: கமலநிலயே

சித்ரம் ஆம்நாயவாசாம்

சூடாபீடம் தவ பதயுகம்

சேதஸா தாரயந்த: |

சத்ரச்சாயாஸுபகசிரஸ:

சாமரஸ்மேரபார்ச்வா:

ச்லாகாசப்தச்ரவணமுதிதா:

ஸ்ரக்விண: ஸஞ்சரந்தி ||

(17)

கமலநிலயே ! - தாமரையை இருப்பிடமாக உடைய

லக்ஷ்மியே !

ச்ரேயஸ்காமா: - ச்ரேயஸ் எனப்படும் மோக்ஷத்தை

விரும்புபவர்கள்

ஆம்நாயவாசாம் - வேதவாக்குக்களுக்கு

சூடாபீடம் - தலையலங்காரமாக இருக்கும்

தவ - உன்னுடைய

பதயுகம் - இரண்டு திருவடிகளையும்

சேதஸா - மனஸ்ஸால்

தாரயந்த: - தரிக்கின்றவர்களாய்க் கொண்டு

சத்ரச்சாயா ஸுபகசிரஸ: - வெண்குடையின் நிழலால்

அழகான தலையுடையவர்களாயும்

சாமரஸ்மேர பார்ச்வா: - சாமரங்களால் பிரகாசிக்கின்ற

பக்கங்களையுடையவர்களாயும்

ச்லாகா சப்தச்ரவண முதிதா: - (பிறர்தம்மை) ஸ்தோத்ரம்

பண்ணும் சப்தங்களைக் கேட்பதால்

ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கும்

ஸ்ரக்விண: - பூமாலையணிந்தவர்களாகவும்
 ஸஞ்சரந்தி - ஸஞ்சரிக்கிறார்கள்.
 சித்ரம் - ஆச்சர்யம்!

ச்ரேயஸ்காமா:—மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்கள், புருஷார்த்தத்தை 'ப்ரேயஸ்' (சிறிறின்பம்), 'ச்ரேயஸ்' (பேரின்பம்) என்று சாஸ்த்ரங்கள் பிரித்தன. அவற்றுள் சிறந்ததான ச்ரேயஸ்ஸை விரும்புகிறவர்கள்.

சித்ரம்—இந்த சுலோகத்தில் 'ஆச்சர்யம்' என்ற பொருளுள்ள இந்தச் சொல் பல சீரிய விஷயங்களைக் காட்டுவதாக அமைந்திருக்கிறது. முதலில், இவ்வுலகில் இருக்கையில், சிறிறின்பத்தை விட்டுச் சில மஹான்கள் பேரின்பத்தைக் கேட்க முற்படுகிறார்களே, என்ன ஆச்சரியம் என்கிறார்.

ஐச்வர்யத்தை விட்டு மோக்ஷத்தைக் கேட்டு 'டால், 'நின்னையே தான் வேண்டி நீள் செல்வம் வேண்டாதான் தன்னையே தான் வேண்டும் செல்வம்' என்று ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்வது போல செல்வமும் ஸ்தானமும் அவர்களைத் தேடி வருகிறதே' என்ன ஆச்சர்யம்!

'ஐச்வர்யம் அக்ஷரகதிம் பரமம் பதம் வாகஸ்மைசித் அஞ்ஜலிபரம் வஹதே விதீர்ய—ஒரு அஞ்ஜலியைச் செய்த ஒருவனுக்கு ஐச்வர்யம் கைவல்யம் மோக்ஷம் என்கிற எல்லாப் புருஷார்த்த

தங்களையும் நீ அனுக்கிரகிக்கிறாய். என்னை உன் உதாரஸ்வபாவம்! என்று ஸ்ரீ குணரத்னகோசத்தில் பட்டர் அருளிச்செய்கிறார்.

ஆம்நாயவாசாம் சூடாபீடம் — வேதவாக்குக்களுக்கு சிரோபூஷணமாக இருக்கும்; 'சித்ரம்' என்பதை 'சூடாபீடம்' என்பதோடு சேர்த்து 'அழகிய ஆபரணமான' என்றும் கொள்ளலாம்.

தவ பதயுகம் சேதஸா தாரயந்த:—உன் இரு திருவடிகளையும் தம் மனத்தில் தரித்தவர்களாய். வேதங்கள் பூமுடி சூடுவதுபோல மகிழ்ச்சியுடன் எந்தத் திருவடிகளைத் தலையில் தரிக்கின்றனவோ அவைகளைத் தம் மனக்கோவிலில் வைத்து மகிழ்கிறார்கள் சில மஹான்கள். இது என்ன ஆச்சர்யம்.

இப்படி பிராட்டியின் திருவடிகளைத் தியானம் செய்யும் பாக்கியவான்களுக்குக் கிடைக்கும் பெருமையை சுலோகத்தின் பிற்பாதியால் கூறுகிறார்.

சத்ரச்சாயாஸுபகசிரஸ:—குடைநிழலின் கீழிருக்கும் பாக்கியம் பெற்ற சிரஸ்ஸையுடையவர்களாய்.

சாமரஸ்மேரபார்ச்வா:—இருபக்கமும் சாமரங்கள் விளங்க. 'வாணெடுங்கண் கன்னியராலிட்ட கவரிப் பொதியவிழ்ந்து' பிரகாசிக்க.

ச்லாகாசப்த்ச்ரவணமுதிதா:—‘ஜய விஜயீ பவ’
என்று வந்திகள் துதி கூற அதைக் கேட்டு மன
மகிழ்ந்தவர்களாய்.

ஸஞ்சரந்தி—ஸஞ்சரிக்கிறார்கள். ‘வானூளும்
மாமதிபோல் வெண்குடைக்கீழ் மன்னவர் தம்
கோனாகி வீற்றிருந்து கொண்டாடும் செல்வம்’
வேண்டேன் என்று இவர்கள் கூறினாலும், லக்ஷ்மி
தன் கருணையால் வானூளும் செல்வமும் மண்ண
ரசும் கொடுத்து, ‘தொக்குப் பல்லாண்டிசைத்துக்
கவரிசெய்வர் ஏழையரே’ என்னும்படியாக்கி அவர்
கள் அனுபவிப்பதைக் கண்டு தான் மகிழ்கிறார்.

சித்ரம்!—என்ன ஆச்சர்யம் என்று ஸ்வாமி
ஸ்ரீ தேசிகன் வியக்கிறார்.

பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகர்களாய் திவ்யதம்பதி
களின் திருவடிகளையே தியானம் செய்துகொண்டு
பகவத்குணானுபவத்துக்காகக் கிரந்தங்கள் இயற்
றிக்கொண்டும் பிரவசனம் செய்துகொண்டும்
ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனுடைய ஆராதனத்தையே
செய்துகொண்டும் இருக்கிற நம் ஸ்ரீஅழகியசிங்கர்
கள். ஒரொருகாலங்களில் ஸ்ரீரங்கம், திருப்பதி
பெருமாள் கோவில் முதலான திவ்யதேசங்களில்
மங்களாசாஸனத்துக்குப் புறப்பட்டு, பெருமானை
யும் பிராட்டியையும் மங்களாசாஸனம் செய்து
விட்டு, அவர்கள் உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடை
யையும் சூடிக்களைந்த மாலைகளையும் தரித்துக்
கொண்டு தலைக்குமேல் பட்டுக்குடை திகழ

இரும்ருங்கும் சாமரங்கள் வீச அடியார்கள் புடை
சூழ்ந்து பிருதங்கள் கூறிவர திவ்யதம்பதிகளின்
ஸேவையாலும் ப்ரஸாதத்தாலும் மகிழ்ச்சியுற்று
கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்துக்கு முடிசூடின ஸார்வ
பௌமர்கள் போல மலர்ந்த முகத்துடன் எழுந்
தருளுவதை ஸேவித்தால் இந்த சுலோகத்தில்
கூறப்பட்ட ஒவ்வொரு பதத்தின் பொருளும்
எவ்வளவு உண்மையானது என்பது மனதுக்குப்
புலப்படும். தம் ஆச்ரமத்தில் காஷாயமும்
தண்டும் கமண்டலுமுமாக எழுந்தருளியிருக்கும்
இவர்கள் சக்ரவர்த்திகள்போல் இருப்பது-ஆம்,
சித்ரம்தான் ! (17)

Lotus-mansioned (Lakshmi) ! Persons desirous of
Beatitude just meditate in their hearts upon Your feet
that are like the diadem on the heads of the Vedas
(Upanishads). And they begin to move about with
all the (royal) insignia : pairs of chowries are smiling
on either side; an umbrella over the head is adding
dignity to them; their ears are pleased to hear eulogistic
words; and their bodies are adorned by garlands of
flowers. O wonder ! (Over and above the realisation
of their wants to get salvation, they enjoy wealth in this
world also). (17)

பிராட்டியின் தையயால் சிறந்த புருஷார்த்த
மான மோக்ஷமும் கிடைக்கும் என்பதை மூன்று
சுலோகங்களால் அருளிச்செய்யப் போகிறவராய்,
அவற்றுள் முதல் சுலோகத்தால் அநிஷ்ட
நிவ்ருத்தி, இஷ்டப்ராப்தி என்னும் இருவகைப்
பயனும் கிடைப்பதைக் கூறுகிறார்:

ऊरीकतुं कुशलमखिलं जेतुं आदीन् अरातीन्

दूरीकतुं दुरितनिवहं त्यक्तुं आद्याम् अविद्याम् ।

अम्ब स्तम्बावधिकजननग्रामसीमान्तरेखां

आलम्बन्ते विमलमनसो विष्णुकान्ते दयां ते ॥१८

ஊரீகர்த்தும் குசலம் அகிலம்

ஜேதும் ஆதீந் அராதீந்

தூரீகர்த்தும் துரிதநிவஹம்

த்யக்தும் ஆத்யாம் அவித்யாம் ।

அம்ப ஸ்தம்பாவதிக-

ஐநகராம ஸீமாந்தரேகாம்

ஆலம்பந்தே விமலமநஸோ

விஷ்ணுகாந்தே தயாம் தே ॥

(18)

அம்ப ! - தாயே

விஷ்ணுகாந்தே ! - விஷ்ணுவுக்குப் பிரியமானவளே !

அகிலம் - எல்லா

குசலம் - நன்மையையும்

ஊரீகர்த்தும் - அடைவதற்கும்

ஆதீந் - (அநாதிகாலமாக இருந்துவரும்) பிரதானமான

அராதீந் - சத்துருக்களை

ஜேதும் - வெல்லுவதற்கும்,

துரித நிவஹம் - பாபங்களின் கூட்டத்தை

தூரீகர்த்தும் - விலக்கிவைப்பதற்கும்,

ஆத்யாம் - முதலாவதான

அவித்யாம் - அவித்யையென்கிற அஜ்ஞானத்தை

த்யக்தும் - விடுவதற்கும்,

விமலமநஸ: - பரிசுத்தமனமுள்ளவர்கள்

ஸ்தம்ப அவதிக ஜநந - சிறுபுல்லை எல்லையாக உடைய

பிறவியின்

க்ராம ஸிமா அந்தரேகாம் - கூட்டத்தின் வரம்புக்கு

தே - உன்

[கடைசிக் கோடாகவுள்ள

தயாம் - கருணையை

ஆலம்பந்தே - பற்றி நிற்கிறார்கள்

முதலில் இஷ்டப்ராப்தியைக் குறிப்பிடுகிறார்:—

ஊரீகர்த்தும் குசலம் அகிலம்—எல்லா நன்மையையும் அடைவதற்கும். பிரகிருதியின் தொடர் பிலிருந்து நீங்கி சுத்தமான தன் ஆத்மஸ்வரூபத்தை அனுபவிப்பது கைவல்யம், பரமாத்மாவை அனுபவிப்பது மோக்ஷம்; இரண்டையும் இங்கு 'அகிலம் குசலம்'—எல்லா நன்மை என்ற சொல்லால் கொள்ளலாம்.

'ஊரீகர்த்தும்'—என்பதற்கு ஏற்றுக் கொள்ள என்று பொருள். இதனால் கைவல்யம், மோக்ஷம் ஆகிய எல்லாப் புருஷார்த்தங்களும் முன்பே ஸித்தமாய் இருக்கின்றன, இவர்கள் செய்யவேண்டியது 'உண்டியே உடையே யுகந்தோடும்' தன்மையை விட்டு இவர்களுக்காகக் காத்து நிற்கும் மோக்ஷத்தை வேண்டாம் என்று தள்ளாது ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதே என்பது த்வனிக்கிறது.

மேல் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியைக் கூறுகிறார்:—

அநிஷ்டங்கள் ஐவகை :

1. அவித்யை - சரீரம் வேறு ஆத்மாவேறு என்ற ஞானமின்மை;

2. கர்மம் - அதனால் சரீரத்தைப் பேணி வளர்க்கச் செய்யும் வினைகள் ;

3. வாஸனை - பல ஜன்மங்களில் கர்மத்தைச் செய்வதால் அவற்றில் ஏற்பட்ட பழக்கம்;

4. ருசி - அந்தப் பழக்கத்தால் அவற்றைச் செய்வதில் உண்டான பிரியம்;

5. பிரகிருதிஸம்பந்தம் - அதனால் ஏற்படும் சரீரத்தோடு தொடர்பு. இவ்வைந்து வகை அநிஷ்டங்களையும் போக்கிக் கொள்ளும் பிரகாரத்தைக் கூறுகிறார்.

ஜேதும் ஆதீந் அராதீர்—அநாதியான சத்ருக்களை ஜயிப்பதற்கும். காமம், க்ரோதம், லோபம் மோஹம் முதலியவைகளே அந்த ஆதி சத்துருக்கள்.

தூரீகர்த்தும் தூரிதநிவஹம்—பாபக் கூட்டங்களை அகற்றுவதற்கும். கீழே கூறிய காமக்ரோதங்கள் உண்டாவதற்குக் காரணம் பாபங்கள். அவைகளை விலக்குவதற்கும் பிராட்டியின் தயையையே பற்றவேண்டும். 'தூரீகர்த்தும்' விலக்குவதற்கு பாபங்களை அனுபவித்தே தீர்க்க வேண்டும். பக்தனாகக் அவன் அனுஷ்டித்த உபாயத்தின் மஹிமையால் பாபங்களின் அனுபவம் இல்லை. ஆதலால் அவனுடைய பாபங்களை

அவனைவிட்டு விலக்கி, அவனுக்குத் தீங்கிழைத்த தற்கு தண்டனையாக அவனுடைய விரோதிகளுக்குப் பகவான் அவற்றைக் கொடுத்து விடுகிறார்.

ஆத்யாம் அனித்யாம் த்யக்தும்—எல்லாவற்றுக்கும் முதலான அஜ்ஞானத்தை விடுவதற்கும். பாபச் செயலை ஒருவன் செய்வதற்குக் காரணம் அவித்யை. அது சரீராத்மப்ரமம், ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரமம் என்று இருவகை. அதாவது அசேதனமான சரீரத்தைக் காட்டிலும் சேதனமான ஆத்மாவேருனது என்று அறியாமல் சரீரமே ஆத்மா என்று அதைப் பேணும் பொருட்டு நல்லதும் அல்லதும் செய்து நிற்பது. அதேபோல் ஸர்வஜகத்துக்கும் ஆத்மாவாய் ஸர்வேச்வரன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்று நினையாது, நானே ஈசுவரன், எல்லாம் என்னுடையது என்று இறுமாந்திருப்பது ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரமம். இதுவே ஈசுவராஜ்ஞா ரூபமான சாஸ்த்ரங்களை மீறி நடப்பதற்குக் காரணமாகிறது. 'இவ்விரண்டுவிதமான அவித்யையையும் போக்கவல்லது பிராட்டியின் தயை.

அம்ப!—தாயே! விரோதிகள் அதிகமாயும் ப்ரபலமாயும் இருப்பதைப் பார்த்து நடுங்கி 'அம்மா' என்று அழைக்கிறார் வாத்ஸல்யநிதியான தாயின் அருள் நோக்குப் பெறும்பொருட்டு. முதலில் கூறிய இஷ்டப்ராப்திக்கும் பின் கூறிய அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கும் உபாயம் ஒன்றே, அது தான் பிராட்டியின் தயை என்கிறார் மேல்,

ஸ்தம்பாவதிசஐநநக்ராமஸீமாந்தரேகாம் தே
தயாம் ஆலம்பந்தே—ஸ்தம்பம் என்கிற சிறிய
புல்லைக் கடைசி எல்லையாக உடைய பிறவிகளின்
கூட்டத்துக்கு எல்லைக் கோடாக இருக்கும் உன்
தயையைப் பற்றுகிறார்கள்.

கர்மங்களால் உண்டாகும் பிறவியை ஸூர, நர
திர்யக், ஸ்தாவரம் என்று நான்கு வகையாகப் பிரிப்
பார்கள். மேற்பட்ட பிறவியான தேவர்கள் எல்
லோர்க்கும் மேற்பட்டவன் பிரம்மா. கடைசியான
ஸ்தாவரங்களுக்கும் கடைசியாக நிற்பது ஸ்தம்
பம் என்கிற மிகச் சிறிய புல். ஆக பிறவிகளுக்
குள் மேல் எல்லை பிரம்மா, கீழ் எல்லை புல்.
கடைசி எல்லையான புல் வரையில் ஆத்மாக்கள்
எடுக்கும் பிறவிகள் அனந்தங்கள், இந்தப் பிறவி
கள் ஏற்படுவதெல்லாம் பிராட்டியின் தயை
இல்லாத இடத்திலேயே. ஆகவே பிராட்டியின்
தயையை பிறப்புக்கும் பிறவாமைக்கும் நடுவில்
உள்ள எல்லைக் கோடாக வர்ணிக்கிறார். இதனால்
பிராட்டியின் கருணையைப் பற்றாதவரையில் தான்
பிறவி; அதைப் பற்றினால் பிறவாமை உண்டா
கிறது என்கிறார். 'பொய்கின்ற ஞானமும்
பொல்லாவொழுக்கும் அழுக்குடம்பும் இன்னின்ற
நீர்மை இனியாம் உறாமே கேட்டருளாய்' என்று
ஆழ்வார் அருளிச் செய்ததையொட்டிப் பிரார்த்
திக்கிறார்.

தயாம் ஆலம்பந்தே—வேறொரு பற்றின்றி
தயையையே பற்றுக்கோடாகக் கொள்ளுகிறார்கள்

இவர்களையே 'ஸ்வாமி தேசிகன் தயாசதகத்தில் 'காருண்யைகாந்திகள்' என்று அருளிச்செய்கிறார்.

விஷ்ணு காந்தே—'கோலமலர்ப்பாவைக்கு அன்பு' என்று பகவானைச் சொல்வது போல, 'விஷ்ணுவின் ஆசைக்கெல்லாம் கொள்கலமாயிருப்பவளே' என்று பிராட்டியை விளிக்கிறார். அவளுடைய கருணையின் எல்லையைத் தாண்டி பிறவிக்கணங்கள் வரமாட்டாமல் இருப்பது போலவே, பிராட்டியின் அன்பின் கீற்றைப் பகவானாலும் தாண்டமுடியாது. 'யஸ்யா: வீக்ஷ்ய முகம் ததிங்கிதபராதீந:' 'அவளுடைய முகத்தைப் பார்த்து அவள் இங்கிதமறிந்து செயல் புரிகிறான் பகவான்' என்று கூறுவது போல பிராட்டியின் கருணை ஓரிடத்தில் பாய்கிறது என்று அறிந்தவுடன், கூடவே ஸர்வேச்வரனும் தன் தண்ட தரத்வத்தைக் கட்டி வைத்துவிட்டு அருள்புரிய ஆரம்பிக்கிறான். ஆதலால் பிராட்டியின் தயையைப் பற்றுவதுமாத்திரம் சுலோகத்தில் சொல்லப்படுவதாகத் தோன்றினாலும் திவ்ய தம்பதிகளின் கருணையையே அவர்கள் பற்றுகிறார்கள். இருவருடைய கருணையுமே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இஷ்டப்ராப்தியையும் செய்து வைக்கிறது என்பது ஏற்படுகிறது. (18)

The Beloved of Vishnu ! The spotless minded devotees look to Your Mercy which is like the boundary line

'விஷ்ணுகாந்தே!' - ஸ்ரீ பெருந்தேவி தாயார், காஞ்சீபுரம்

that marks the end of the series of births coming down to that of a 'Stamba' (the smallest germ), and pray to You to get all prosperity, to curb the greatest foes (like covetousness and anger), to remove the hosts of sins and to dispel the primaeval Nescience. (18)

ஸகல அநிஷ்டமும் நீக்கி மோக்ஷமாகிற இஷ்டம் ஸித்திப்பதற்காகப் பிராட்டியின் கருணையைப் பற்றுகிறார்கள்' என்று மோக்ஷோபாயமான சரணாகதியின் அனுஷ்டானம் கீழே கூறப்பட்டது. மோக்ஷம் சரீரத்தின் முடிவில் வருமாதலால் சரீரத்துடன் இவ்வுலகில் இருக்கும்வரையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கை எப்படி இருக்கிறது என்பதை அடுத்த சுலோகத்தால் கூறுகிறார். அதாவது சரணமடைந்தவர்களின் உத்தரக்ருத்யம் சொல்லப்படுகிறது.

जाताकांक्षा जननि युवयोरेकसेवाधिकारे

मायालीढं विभवमखिलं मन्यमानास्तृणाय ।

प्रीत्यै विष्णोस्व च कृतिनः प्रीतिमन्तो भजन्ते

बलाभङ्गप्रशमनफलं वैदिकं धर्मसेतुम् ॥ १९ ॥

ஜாதாக்காங்க்ஷா ஜநநி யுவயோரேகஸேவாதிகாரே
மாயாலீடம் விபவமகிலம் மந்யமானாஸ்த்ருணாய ।
ப்ரீத்யை விஷ்ணோஸ்தவ ச க்ருதி ந: ப்ரீதிமந்தோ
பஜந்தே

வேலாபங்கப்ரசமநபலம் வைதிகம் தர்மஸேதும் ॥

ஐநதி ! - தாயே

யுவயோ: - உங்கள் இருவருடைய

ஏகஸேவாதிகாரே - ஒரே ஸேவை என்கிற கார்யத்தில்

ஜாதாகாங்க்ஷா: - உண்டாகிய ஆசையையுடையவர்களும்,

மாயாலீடம் - ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தமுள்ள

விபவம் - ஐச்வர்யம்

அகிலம் - எல்லாவற்றையும்

த்ருணாய - துரும்பாக

மந்யமாநா: - நினைக்கிறவர்களுமான

க்ருதிந: - (செய்யவேண்டியதைச் செய்து முடித்த)

பாக்கியவான்கள்

விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவினுடையவும்

தவ ச - உன்னுடையவும்

ப்ரீத்யை - பிரீதியின் பொருட்டு

வேலாபங்க ப்ரசமந பலம் - வரம்பை மீறுதல் ஏற்படாமல்

இருக்கவேண்டும் என்கிற பயனையே

லக்ஷ்யமாகக் கொண்டு

வைதிகம் - வேதத்தால் விதிக்கப்பட்ட

தர்மஸேதும் - தர்மம் எனப்படும் அணையை

ப்ரீதிமந்த: - பிரீதியோடு கூடியவர்களாய்

பஜந்தே - காப்பாற்றுகிறார்கள்.

ஐநதி—தாயே ! நீ தாயாகவும் உன் பர்த்தா
வான பகவான் பிதாவாகவும் இருப்பதால், நீங்
கள் இருவரும் சேர்ந்திருக்கும் சேர்த்தியிலே
கைங்கர்யம் செய்வதையே தங்களுக்குக் கடமை
யாகக் கொண்டு அதை ஆசைப்படுகிறார்கள் என்
கிறார் மேல்;

யுவயோ: ஏகஸேவாதிகாரே ஜாதாகாங்க்ஷா—
உங்கள் இருவருடைய சேர்த்தியிலும் கைங்கர்

யம் என்கிற அதிகாரத்தில் ஆசையையடைந்தவர்களாயும். 'யுவாம் தம்பதீ ந: தைவதம்' நீங்கள் இருவரும் சேர்ந்து எங்களுக்கு ஒரே தைவம் என்றும் 'யுவயோ: ஏகசேஷித்வயோகாத் உங்கள் இருவருக்கும் சேர்ந்து மற்றைப் பொருள்களைப் பற்ற ஸ்வாமித்வமும் ஒன்றே. நீங்கள் இருவரும் சேர்ந்து எல்லோருக்கும் ஒரே ஸ்வாமி என்றும் இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் கீழே அருளிச் செய்தது போலவே இங்கும் அந்த திவ்யதம்பதிகள் இருவருக்கும் செய்யப்படும் கைங்கர்யமும் ஒன்றே என்பது 'ஏகஸேவா' என்கிற சப்தத்தால் காட்டப்படுகிறது. முன் சுலோகத்தில் கூறிய படி பலத்துக்கு உபாயம் திவ்யதம்பதிகளின் கருணை; அக்கருணையின் பலமாய் வரும் கைங்கர்யம் திவ்ய தம்பதிகளுக்கே செய்ய வேண்டியது. ஆக உபாயமும் ஒன்று பலமும் ஒன்று என்ற தாயிற்று.

'மாற்பால் மனம் சுழிப்ப மங்கையர்தோள் கைவிட்டு' என்பதுபோல கைங்கர்யத்தில் ஆசை உண்டானால் மற்றவைகளில் பற்று விலகுகிறது என்பதை மேலே சொல்லுகிறார்.

மாயாலீடம் விபவம் அகிலம் மந்யமாநா: த்ருணய—மாயை என்கிற பிரகிருதிக்கு வசமான ஐச்வர்யம் எல்லாவற்றையும் துரும்புபோல் கருதுகிறவர்களாகவும், 'மங்கவொட்டு உன் மாமாயை' என்று ஆழ்வார்கள் பிரார்த்திப்பது பிராட்டியின் கருணையால் இவர்களுக்குக் கிடைத்துவருகிறது.

மோக்ஷத்தை அருளும் பகவான் ஐச்வர்யத்தையும் தன் பிரீதியால் கொடுத்தாலும், இவர்கள் அதன் நடுவில் நடுவில் பற்றில்லாமலேயே இருந்து, அனுபவித்துத் தீர்க்க வேண்டிய ஸுகம் என்கிற கடன் தீருகிறது என்று அதை அனுபவிக்கிறார்கள்.

ப்ரீத்யை விஷ்ணு: தவ ச—விஷ்ணுவினுடையவும் உன்னுடையவும் பிரீதிக்காகவே. சரணாகதிக்குப் பிறகு அவர்கள் செய்யும் காரியங்கள் எல்லாம் திவ்ய தம்பதிகளின் ஸந்தோஷத்துக்காகவே. கைங்கர்யத்தை விரும்புவதும் ஐச்வர்யத்தை மதியாமலே அதை அனுபவிப்பதும், மேதினியில் இருப்பதும்; இருந்தநாள் செய்யும் கிரிசைகளும் எல்லாம் அவ்விருவருடைய ஸந்தோஷத்துக்காகவே.

க்ருதிந: — செய்யவேண்டியதைச் செய்து முடித்தவர்களான பாக்யவான்கள். என்னே இவர்கள் பாக்கியம் என்று ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன் அவர்களை மனமாரக் கொண்டாடுகிறார். 'விண்ணுளார் பெருமாற்கு அடிமை செய்வாரையும் செறும் ஐம்புலனிலை மண்ணுள் என்னைப் பெற்றால் என் செய்யா' என்று ஆழ்வார்களும் நடுங்கும் விஷயங்களின் மத்தியில் இருந்தபோதிலும் தம் குறி தவறாமல் வாழ்ந்துவரும் இந்த காரணணையகாந்திகளின் பாக்கியமே பாக்கியம்.

ப்ரீதிமந்த:—ப்ரீதியோடு கூடியவர்களாய்.

இவ்வதிகாரிகள் திவ்யதம்பதிகளுக்குக் கைங் கர்யம் செய்ய விரும்புவதினாலும் ப்ரீதிமாண்கள். மற்றச் செல்வங்களைத் துரும்பாக மதிக்கும் போதும் ப்ரீதியுடனிருக்கிறார்கள். ஸர்வேச்வர னும் பிராட்டியும் தன் கர்மங்களால் ப்ரீதியடை வதைக் கண்டு தாமும் ப்ரீதியடைகிறார்கள். மேல் வேதோக்தமான தர்மத்தைக் காப்பாற்றி வருகிறபோதும் அதைப் ப்ரீதியுடன் செய்கிறார்கள். 'க்ருதிந: ப்ரீதிமந்த:' என்பதால் தங்கள் பாக்கியவிசேஷத்தை நினைத்தும் ப்ரீதியுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள், 'உற்றேன் உகந்து பணி செய்து உன்பாதம் பெற்றேன்' என்றிருப்பது இவர்கள் நிலை.

வைதிகம் தர்மஸேதும் பஜந்தே—வேதத்தில் கூறப்பட்ட தர்மமாகிற அணையை ஆச்ரயிக்கிறார்கள். சரணாகதி என்கிற மோகோபாயத்தை அனுஷ்டிக்கிறார்கள். அது ஒரு க்ஷணத்தில் முடிந்துவிடும் கார்யமாதலால், அதற்குப் பிறகு மோகோத்திற்கு உபாயமாக இவர்கள் இங்கிருந்த நாள் செய்யவேண்டிய கார்யம் ஒன்றுமேயில்லை. ஆகிலும் இவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், தம்தம் வர்ணத்துக்கும் ஆச்ரமத்துக்கும் செய்ய வேண்டியதாக வேதத்தால் என்னென்ன தர்மங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவைகளைத் தவறில்லாமல் ச்ரத்தை

யுடன் அனுஷ்டித்துவருகிறார்கள். இந்த தர்மானுஷ்டாநம் மோக்ஷத்துக்கு உபாயமாகச் செய்யப்படவில்லை. பகவானுடைய பிரீதிக்காகவே.

ஆற்றையோ கடலையோ கடந்து ஒரு கரையிலிருந்து மற்றொரு கரை சேர்வதற்கு ஸாதனமாக அங்கு கட்டப்பட்ட அணை இருக்கிறது. அதுபோல் நாம் இருக்கும் இக்கரையிலிருந்து ஸம்ஸாரமாகிற கடலைத் தாண்டி அக்கரை சேருவதற்குச் சாதனமாக இருப்பதால் 'தர்மஸேது' என்று தர்மத்தை அணையாகக் கூறுகிறார்.

பஜந்தே — ஆச்ரயிக்கிறார்கள். வைதிக தர்மத்தைப் பின்பற்றி நடக்கிறார்கள். அதனால் அதைக் காப்பாற்றுகிறார்கள் 'தர்மோ ரக்ஷிதரக்ஷித:' தர்மத்தை நாம் காப்பாற்றினால் அது நம்மைக் காப்பாற்றுகிறது.

தர்மத்தைப் பின்பற்றி நடப்பதில் அவர்களுடைய நோக்கம் என்ன என்பதைக் கடைசிப்பாதத்தில் அருளிச்செய்கிறார்.

வேலாபங்கப்ரசமநபலம்—வரம்பை மீறுதல் என்பது ஏற்படாமலிருக்க வேண்டும் என்பதையே பிரயோஜனமாகக் கொண்டு. வேலா - கரை அல்லது வரம்பு, பங்கம் - மீறுவது அல்லது உடைப்பது; ப்ரசமநம் - ஏற்படாமல் இருக்கும்படி செய்வது.

ஒரு தேசத்தில் பிரஜைகளின் நலனுக்காக ஒரு ஆறுவெட்டி அதில் ஜலம் ஓடும்படி ஒரு

அரசன் செய்கிறான். அங்கு ஒருவனுக்குத் தனக்
கென்று தனியாக ஒரு ஏரி இருப்பதால் அந்த
ஆற்றின் ஜலத்தை அவன் உபயோகிப்பதில்லை.
அந்த நீரால் அவனுக்குப் பிரயோஜனமில்லை.
ஆகிலும் லோகக்ஷேமத்துக்காக ஏற்பட்ட நதி
யின் கரையை எப்படி அவன் உடைத்து ஆற்றின்
ஜலத்தை வீணாக்கக்கூடதோ, அப்படிச் செய்தால்
அரசனால் தண்டிக்கப்படுவானோ, அதேபோல
சரணாகதி என்ற உபாயத்தை அனுஷ்டித்த
வனுக்கு அதற்குப் பிறகு மோக்ஷத்தைப் பெறு
வதற்காக என்று ஒரு தர்மத்தையும் அனுஷ்டிக்க
வேண்டியதில்லையாகிலும் தனக்கு ஜன்மத்தால்
சாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் கர்மங்களை
அவனும் மற்றவர்கள் போலவே சரீரம் போமளவும்
அனுஷ்டித்து வருகிறான். அதற்காக ஒரு பிரயோ
ஜனத்தையும் கருதுவதில்லை. பரமபக்தனான
இவன் அந்தக் கர்மங்களை விட்டால், குறைந்த
ஜ்ஞானத்தையுடைய மற்றவர்கள் அதைப்
பார்த்து, தாங்கள் அவசியம் செய்ய வேண்டிய
தர்மங்களை விட்டுவிடுவார்கள். அதனால் சாஸ்த்ர
மர்யாதை குலைந்து அவர்களும் பாபத்தைச்
செய்தவர்களாக ஆவார்கள். இம்மாதிரியாகக்
குழப்பம் ஏற்படாமலிருப்பதற்கும் சாஸ்த்ர வரம்பு
கழியாமல் இருப்பதையுமே பிரயோஜனமாகக்
கொண்டு தாங்களுக்கு என்று லாபம் இல்லாவிட்
டாலும் ப்ரபந்நர்கள் வேதம் கூறிய தர்மத்தை
மற்றவர்கள் போலவே அனுஷ்டிக்கிறார்கள். 'ப்ரீதி
மந்த: பஜந்தே' என்பதால் நமக்கு ப்ரயோஜன

மில்லாத கார்யத்தைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறதே என்கிற வெறுப்பும், அதிருப்தியுமில்லாமல் ஸர்வேச்வரனுடைய ப்ரீதி ஒன்றையே கருதி அவன் வகுத்த வழியில் இருக்கிறோம் என்கிற ப்ரீதியுடன் அவற்றைச் செய்கிறார்கள். இதையே 'வேலாபங்க ப்ரசமநபலம்' - வரம்பை மீறாமல் காப்பதையே பயனாகக்கொண்டு என்று அருளிச் செய்கிறார்.

அவிப்லவாய தர்மாணாம் பாலநாய குலஸ்ய ச |
ஸங்க்ரஹாய ச லோகஸ்ய மர்யாதாஸ்தாப -

நாய ச |

ப்ரியாய மம விஷ்ணோ: ச தேவதேவஸ்ய

சார்ங்கிண: |

மநீஷீ வைதிகாசாரம் மநஸாபி ந லங்கயேத் ||

யதா ஹி வல்லபோ ராஜ்ஞோ நதீம் ராஜ்ஞா

ப்ரவர்த்திதாம் |

லோகோபயோகிநீம் ரம்யாம் பஹுஸஸ்ய-

விவர்த்திநீம் ||

லங்கயந் ஸுலமாரோஹேத் அநபேக்ஷாபி

தாம் ப்ரதி |

ஏவம் விலங்கயந் மர்த்யோ மர்யாதாம் வேத

நிர்மிதாம் ||

ப்ரியோ஽பி ந ப்ரியோ மேஸௌ மதாஜ்ஞாவ்யதி

வர்த்தநாத் ||

(லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 17:93-97)

‘தர்மங்கள் கெடாதிருப்பதற்கும், குலத்தைக் காப்பதற்கும், உலகத்தை நல்வழியில் நடத்துவதற்கும் சாஸ்த்ர மர்யாதையை நிலைநிறுத்துவதற்கும், என் பிரீதிக்காகவும் தேவதேவனும் சார்ங்கபாணியுமான ஸர்வேச்வரனுடைய பிரீதிக்காகவும் அறிவுள்ளவனான ப்ரபந்நன் வேதங்கள் விதித்த ஆசாரத்தை மனத்தாலும் மீறக்கூடாது.

ஓர் அரசனால் வெட்டப்பட்டதும் உலகுக்குப் பயன்படுவதும், அழகியதும் பல்வேறு பயிர்களை செழிக்கச் செய்வதுமான நதிகளை அரசனுக்குப் பிரியனான ஒருவன், தனக்கு அந்நதியால் பயனில்லை என்று கருதி அதைக் கெடுப்பானாகில், அவனை அவ்வரசன் கழுவிலேற்றிக் கொல்வான். இவ்வாறே வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட தர்மங்களை மீறிநடப்பவன் ஸர்வேச்வரனுக்கு பிரியனாயினும் கட்டளையை மீறியதால் தண்டனைக்கு உரியவனே’ என்று லக்ஷ்மீ அருளிச்செய்கிறார்.

Mother ! The blessed, who wish to do single-minded devotion to both of You, treat with contempt (lit. as trash) all the wealth of the world sprung from the Maya (of God). And for the pleasure of You and Vishnu they observe the laws laid down by the Vedas which act ends in avoiding the transgression of the limits of the Dharmic code of the Vedas. (19)

மோகஷத்தைநயடையும் பொருட்டு சரணாகதி செய்தவர்களுக்கு மரணமானால் இவ்வுலகில் மறுபிறப்பில்லை; இங்கு இருந்த காலத்தில் பூர்வ

ஜன்மத்தில் : செய்த கர்மங்களின் பலனாகச் செல்வம் கிட்டினாலும் அதைத் துரும்பென மதிக்கிறார்கள். 'பெருமாள் பிராட்டி இவ்விருவருடைய ப்ரீதியே நமக்கு பிரயோஜனம். அதைப் பெற சாஸ்த்ரங்கள் நமக்கு விதித்த கர்மங்களைச் செவ்வனே செய்யவேண்டும்' என்று உணர்ந்தவர்களாய் அவர்கள் தம் கர்மங்களைக் கொஞ்சமும் தவறின்றி சிரத்தையோடு அனுஷ்டிக்கிறார்கள் என்று கீழே கூறினார். இனி அடுத்த சுலோகத்தால் 'சரணமாகும் தனசாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும்' என்கிற படியே குற்றமற்ற வாழ்க்கையின் முடிவில் மோகூமாகிற சீரிய புருஷார்த்தத்தையும் அவர்கள் அடைகிறார்கள் என்று அருளிச் செய்து, அப்பேர்ப்பட்ட பெருமை பொருந்திய உந்திருவடிகளையே நான் ஸேவிக்கிறேன் என்று கூறுகிறார்.

सेवे देवि त्रिदशमहिलामौलिमालाचितं ते

सिद्धिक्षेत्रं शमितविपदां संपदां पादपद्मम् ।

यस्मिन्नीषन्नमितशिरसो यापयित्वा शरीरं

वर्तिष्यन्ते वित्तमसि पदे वासुदेवस्य धन्याः ॥

ஸேவே தேவி ! த்ரிதசமஹிலா-

மௌலி-மாலார்ச்சிதம் தே

ஸித்திக்ஷேத்ரம் சமிதவிபதாம்

ஸம்பதாம் பாதபத்மம் ।

யஸ்மிந் ஈஷந்நமித சிரஸோ
 யாபயித்வா சரீரம்
 வர்த்திஷ்யந்தே விதமஸி பதே
 வாஸுதேவஸ்ய தந்யா: ॥

20

தேவி ! - தேவியே !

யஸ்மிந் - எந்த உன்னுடைய சரணகமலத்தில்

ஈஷத் நமித சிரஸ: - கொஞ்சம் வணங்கப்பட்ட

தந்யா - பாச்யவான்கள்

[தலையையுடையவர்களான

சரீரம் - சரீரத்தை

யாபயித்வா - கழித்துவிட்டு

வாஸுதேவஸ்ய - பரவாஸுதேவனுடைய

விதமஸி - பிரக்ருதிஸம்பந்தமற்ற

பதே - ஸ்தானமான வைகுண்டத்தில்

வர்த்திஷ்யந்தே - வளர்ச்சி பெறுவார்களோ.

த்ரிதச மஹிலா மௌலி மாலா அர்ச்சிதம் - தேவ ஸ்திரீ

களுடைய தலைகளின் வரிசைகளால் பூஜிக்கப்பட்டதும்

சமித விபதாம் - நீக்கப்பட்ட ஆபத்துக்களையுடைய

ஸம்பதாம் - செல்வங்களின்

ஸித்திக்ஷேத்ரம் - ஸித்திக்கும் இடமாயிருப்பதுமான

தே - உன்னுடைய

பாதபத்மம் - சரணகமலத்தை

ஸேவே - ஆசிரயிக்கிறேன்.

ஸேவே சேவி !—தேவியே ! ஆசிரயிக்கிறேன்
 எல்லோருக்கும் மேற்பட்டவள் என்பதை
 உணர்ந்து உன் திருவடிகளை ஆசிரயிப்பது தவிர
 செய்யத்தக்கது வேறேன்றுமில்லை.

த்ரிதச மஹிலா மௌலி மாலார்ச்சிதம் பாத
 பத்மம் — தேவ ஸ்திரீகளின் தலைகளின் வரிசை

களால் பூஜிக்கப்பட்ட உன் பாதகமலம் (மாலா-வரிசை, அல்லது மாலை) அவர்கள் தலைவணங்கி ஸேவிக்கும்போதும் தலைகளிலுள்ள மாலைகளால் பூஜிப்பது போல் தோன்றுகிறது. திருவடியாகிற தாமரையை தலையின் பூமாலைகளால் அர்ச்சிப்பதும் பொருத்தமே.

ஸித்திக்ஷேத்ரம் சமிதவிபசாம் ஸம்பதாம் — ஆபத்தில்லாத செல்வங்கள் ஸித்திக்க பூமியாகவும் இருக்கிறது உன் பாதகமலம். செல்வத்துக்கு ஆபத்தாவது அது அழிந்து போவதும் அல்லது தீங்கை விளைவிப்பதும், உன்னைப் பூஜித்துப் பெறும் செல்வத்துக்கு அவையிரண்டும் இல்லை என்கிறார். 'பாவைக்குச் சாற்றி நீராடினால் தீங்கின்றி.....நீங்காத செல்வம் நிறைந்து' வாழ்வார்கள் என்கிறது. எல்லாச் செல்வங்களும் விளையும் நிலம் உன் திருவடி.

பாதபத்மம்—திருவடியாகிற தாமரை, செவ்வி, மென்மை, மணம் எல்லாம் பொருந்தியிருப்பதால் திருவடியைத் தாமரைக்கு ஒப்பாகக் கூறலாம்.

யஸ்மிந் ஈஷந்நமிதூசிரஸ:—எதில் கொஞ்சம் தலை வணங்கினவர்களும் (எல்லா மேன்மையையும் அடைகிறார்கள்.) ஈஷத் - கொஞ்சம். பூர்ணமான நமஸ்காரத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பதில்லை. சற்று வணங்கினாலும் போதும். 'செம்மா பாதபற்பத்தலைசேர்த்து.'

யாபயித்வா சரீம்—சரீரத்தைக் கழித்து
யிட்.டு. இதனால் சரீரத்தோடு இங்கே இருந்தவரை
நீங்காத செல்வத்தை அனுபவித்து, சரீரம்
விட்டவாறே.

வாஸுதேவஸ்ய விதமஸி பதே வர்த்திஷ்யந்தே—
வாஸுதேவனுடையதும், பிரகிருதிக்கு அப்பால்
இருப்பதுமான ஸ்தானமான வைகுண்டத்தில்
வாழ்ச்சி பெற்று இருப்பார்கள்.

விதமஸி பதே—‘ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ்’ என்ற
மூக்குணங்கள் கொண்ட பிரகிருதி மண்டலம்
‘தமஸ்’ என்று சொல்லப்படுகிறது. ‘தமஸ:
பரஸ்தாத்’ என்று சுருதியில் ஓதியிருப்பதுபோல,
வைகுண்டம் பிரகிருதி மண்டலத்துக்கு அப்பாற்
பட்டது. அது சுத்த ஸத்வமயமான லோகம்.
அங்கு சென்று வாழ்வார்கள்.

தந்யா:—பாக்யவான்கள். பிராட்டியின் திரு
வடியில் தலை வணங்குவதாலும் வைகுண்டத்தில்
வணிக்கப்பெறுவதாலும் அவர்கள் பாக்யம் செய்த
வர்கள் என்று அவர்களைப் புகழ்கிறார்.

இவ்விதமான பெருமையுள்ள உன் சரண
கமலத்தை, நான் ஸேவிக்கிறேன் என்று இந்த
சுலோகத்தில் ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகன் அருளிச் செய்
கிறார். இதற்கு மேலுள்ள ஐந்து சுலோகங்
களிலும் ஸ்வாமி தம்மைப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

இங்கே இது கவனிக்கத்தக்கது. இந்த
சுலோகத்தில், ‘பிராட்டியைச் சரணமடைகிறேன்’

என்றும், முன்றாவது சுலோகத்தில் இந்த முயற்சியால் நானும் போற்றத்தக்கவனாக ஆவேன்' என்றும் தம்மைப்பற்றிக் கூறினார். அதற்குப் பிறகு 'திவ்யதம்பதிகளே சேஷிகள்' என்ற சொல்லுகிற ஆறாவது சுலோகத்திலும், 'திவ்யதம்பதிகளே பரதேவதை' என்று கூறுகிற ஒன்பதாவது சுலோகத்திலும் மட்டுமே தம்மைக் குறிக்கும் ஒரு பதத்தைப் பிரயோகித்திருக்கிறார். அதற்குமேல் இந்த இருபதாவது சுலோகத்தில் நான் 'நான் ஆச்ரயிக்கிறேன்' என்று தம்மைப்பற்றிக் குறிப்பிட ஆரம்பிக்கிறார். இது முதல் இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் மிகுதியிருக்கும் ஐந்து சுலோகங்களிலும் இதேமாதிரியாக 'என்னை' 'நான்' 'என்னுடைய' என்கிற சொற்கள் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆக 'திவ்யதம்பதிகளே பரதத்வம்' என்று கூறிச் சரணமடையும்தோதும் 'அவர்கள் கைங்கர்யமே எல்லோரும் பிரார்த்திக்க வேண்டிய பலம்' என்று பயனைப்பற்றிச் சொல்லும்தோதும் தம்மைக் காட்டும் 'நான்' முதலிய சொற்களைச் சேர்த்திருக்கிறார். இதனால் இந்த ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்தானம் செய்யுங்கால் 'ஏதோ ஸ்வாமி தேசிகன் எழுதி வைத்த ஸ்தோத்ரத்தை நாம் சொல்லுகிறோம்' என்று நினைக்காமல், அதைச் சொல்லுகிற ஒவ்வொருவரும் 'இப்படிப் பிராட்டியின் பெருமைகளைக் கண்டு நானே அவளைச் சரணமடைகிறேன்' என்று அநுஸந்தானம் செய்வது மிகவும்

பொருத்தமாயிருக்கும் என்பதைக் காட்டுவது
போலிருக்கிறது. (20)

Goddess ! I salute Your lotus like feet which the Goddesses worship with their garland-like heads and which are like the fountain of affluence free from all misfortunes. Blessed are they that bend their heads at Your feet though slightly, for at the end of their lives, they cast off their mortal frames and go to dwell in the kingdom of God Vasudeva which is devoid of Tamas. (20)

இவ்வாறு பிராட்டி ஸகல புருஷார்த்தங்களை யும் கொடுப்பதால் அவளையே சரணமடைகிறேன் என்றார். இனி அடுத்த இரண்டு சுலோகங்களால் தன் பிரார்த்தனையை வெளியிடுகிறார். அவற்றுள் முதல் சுலோகத்தில் சரணாகதிக்கு வேண்டிய அங்கங்களைக்கூறி தாபத்தைப் போக்கியருள வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறார்.

सानुप्रासप्रकटितदयैः सान्द्रवात्सल्यविग्धैः

अम्ब! स्निग्धैरमृतलहरीलब्धसब्रह्मचर्यैः ।

घर्मं तापत्रयविरचिते गाढतप्तं क्षणं मां

आकिञ्चन्यग्लपितमनधैरार्द्रयेथाः कटाक्षैः ॥२१॥

ஸாநுப்ராஸப்ரகடிததயை:

ஸாந்ந்ரவாத்ஸல்யதிக்கை:

அம்ப! ஸ்நிக்கை: அம்ருத-

லஹரீலப்த-ஸப்ரஹ்மசர்யை; ।

கர்மே தாபத்ரயவிரசிதே

காடதப்தம் க்ஷணம் மாம்

ஆகிஞ்ச-ந்யக்லபிதம் அநகை:

ஆர்த்ரயேதா: கடாசை: ||

(21)

அம்ப ! - தாயே !

ஸாநுப்ராஸ ப்ரகடித தயை: - இடைவிடாமல் கருணையை
யுடையவைகளும்:

ஸாந்த்ர வாத்ஸல்ய திக்தை: - நிரம்பிய வாத்ஸல்யத்தால்
பூசப்பட்டவைகளும்

ஸ்நிக்தை: - அழகியவைகளும்

அம்ருதலஹரீ லப்த ஸப்ரஹ்மசர்யை: - அம்ருத அலை

களோடு அடையப்பட்ட ஸாம்யத்தையுடையவைகளும்

அநகை: - தோஷமற்றவைகளுமான

கடாசை: - (உன்) கடாசைங்களால்

தாபத்ரய விரசிதே - மூன்றுவகையான துக்கங்களால்

கர்மே - உஷ்ணத்தில்

[உண்டாக்கப்பட்ட

காடதப்தம் - மிகுந்ததாபத்தையடைந்திருக்கிறவனும்,

ஆகிஞ்சத்ய க்லபிதம் - போக்கற்றமையால் வாடியிருப்

மாம் - என்னை

பவனுமான

க்ஷணம் - சற்று

*ஆர்த்ரயேதா: - நனைந்தவனாகச் செய்வாயாக.

தமக்குத் தஞ்சமாகக் கருதும் பிராட்டியின்
கடாசைங்களை ஐந்து விசேஷணங்களையிட்டு
அழகாக வர்ணிக்கிறார். அவற்றுள் முதலாவது.

ஸாநுப்ராஸ ப்ரகடிததயை: — இடைவிடாது
தயையை வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கும்

ஆர்த்ரயேதா:—என்னை ஆதரிப்பாயாக என்றும் பாடம்,

(கடாசுஷங்கள்). தயாமூர்த்தியான பிராட்டியின் கடாசுஷங்களுக்குத் தயையைத் தவிர வேறொன்று தெரியாது. ஆதலால் எப்போதும் தொடர்ந்து தயையையே அவை வெளியிடுகின்றன.

ஸாந்த்ரவாத்ஸல்யதிக்கதை: — பரிபூர்ணமான வாத்ஸல்யத்தால் பூசப்பட்டவைகளாக அக் கடாசுஷங்கள் இருக்கின்றன. வாத்ஸல்யமாவது நிகரற்ற அன்பு. தோஷம் இருப்பதாகவே கருதாமல், அன்பையே காட்டுவது. 'வத்ஸம்' என்றால் கன்று, 'வத்ஸலா' என்று கன்றை ஈன்ற தாய்ப் பசுவுக்குப் பேர். அப்பசுவுக்குத் தன் கன்றின் பாலுள்ள அன்பே வாத்ஸல்யம். அந்த வாத்ஸல்யத்தால் தாய்ப் பசு கன்றின் உடலின் மேலுள்ள அசுத்தத்தையெல்லாம் தன் நாக்கினாலேயே நக்கிக் கன்றை சுத்தமாகச் செய்கிறது. அது போல பிராட்டியின் அன்பு நம்முடைய தோஷங்களை உபேக்ஷித்து அவள் நம்மை ரக்ஷிப்பதற்கு உபயோகமுள்ளதாக இருக்கிறது.

அம்ப!—தாயே! நீ வாத்ஸல்யம் நிரம்பியிருக்கும் தாய் அல்லவா என்று இந்த விளிக்குத் தாத்தர்யம்.

ஸ்நிக்கதை:—ஸ்நேஹம் நிரம்பி அழகுள்ள கடாசுஷங்கள். குற்றத்தைக் காணாமலிருப்பதும் துக்கத்தைப் போக்குவதும் மாத்திரமல்ல, அன்பு ததும்புகின்றவைகளாயும் பிராட்டியின் கடாசுஷங்கள் இருக்கின்றன.

அம்ருதலஹரீலப்தஸப்ரஹ்மசர்யை: — அலை வீசும் அம்ருதத்துக்கு ஒப்பானவைகள். கடாசுஷங்க்ள் அமுதம்போல் மாதுர்யம் நிரம்பியவை.

ஆநகை:—மற்றும் அவை தோஷமற்றவை. இங்கு தோஷமாவது பிறரை உபேசைஷ செய்தல், அல்லது தான் செய்யும் கார்யத்துக்கு ஒரு கைம் மாறு எதிர் பார்த்தல். அதொன்றுமில்லாமையால் பிராட்டியின் கண்கள் குற்றமற்றவையாயினும் சாலப் பரிவுடையவை என்று பொருள்.

கடாசைஷ:—கடாசுஷங்களால்.

இவ்வாறு கருணையும் கனிவும் அன்பும் இனிமையும் நிறைந்து தோஷமே யில்லாத உன் கடாசுஷங்களால் நீ என்னைக் காக்கவேண்டும் என்கிறார்.

மேல் தன் நிலைமையை அருளிச்செய்கிறார்.

சூபத்ரயவிரசிதே கர்மே காடதப்தம் — மூவகைத் தாபங்களால் ஏற்பட்ட உஷ்ணத்தில் முழுவதும் தபித்துக்கொண்டேயிருக்கும் என்னை.

மூவகைத் தாபமாவது: ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம். சரீரத்தில் உண்டாகும் வியாதி முதலான துக்கம் ஆத்யாத்மிகம்; மற்றப் பிராணிகளால் ஏற்படும் துன்பம் ஆதிபௌதிகம்; மழை, இடி, காற்று இவற்றால் உண்டாகும் துக்கம் ஆதிதைவிகம். ஆக இம்மூவகைத்

துக்கங்களே தாபம். அதனால் உண்டான சூட்டில் முற்றிலும் வெந்தவன்போல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறவனான என்னை.

ஆகிஞ்சந்யக்லபிதம் — வேறு ரக்ஷகனில்லாமையால் வாடியிருக்கும் என்னை. கஷ்டங்கள் துன்புறுத்துவது ஒரு புறமிருக்க, ஒரு புகலும் இல்லாது வாட்டமடைந்திருக்கிறவனான என்னை.

க்ஷணம்—சற்றே.

ஆர்த்ரயேதா:—நனைத்திடுவாயாக. இந்தத் தாபங்கள் நீங்குமாறு சற்றேனும் கடாக்ஷிப்பாயாக. 'க்ரீஷ்மே சீதம் இவ ஹ்ரதம்' என்கிற படியே நற்கோடையில் வாடியிருக்கும் பயிர்களுக்கு ஒரு பாட்டம் மழை பெய்தாற்போல் உன் கடாக்ஷங்கள் என் வாட்டத்தைத் தவிர்க்கும் என்கிறார்.

சரணாகதி செய்பவனிடம் இருக்கவேண்டிய புகலற்றமை என்ற அதிகாரம் 'ஆகிஞ்சந்யக்லபிதம்' என்ற சப்தத்தால் காட்டப்பட்டது. சரணத்திக்கு அங்கங்கள் ஐந்து, அவையாவன:

1. அநுகூலனாக இருப்பது
2. பிரதி கூலத்தைச் செய்யாமலிருப்பது;
3. பிரார்த்தித்தால் ரக்ஷிப்பான் என்கிற நம்பிக்கை;
4. நீயே காப்பாற்றவேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பது;

5. என்னிடம் ஒரு சக்தியுமில்லை என்று முறையிடுவது.

‘அம்ப!’—‘தாயே’ என்பதால் நீ ரக்ஷிப்பாய் என்கிற மஹா விச்வாஸம் குறிப்பிடப்படுகிறது. ‘கடாசை: ஆர்த்ரயேதா:’ என்பதால் கோப்த்ருத்வவரணம் (ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்கிற பிரார்த்தனை) கூறப்படுகிறது. ‘காடதப்தம்’ என்பதால் கார்ப்பண்யம் சொல்லப்படுகிறது.

இவ்வைந்து அங்கங்களோடுகூட ஆத்மாவை ஸமர்ப்பித்தல் என்கிற அங்கியையும் கொண்ட சரணாகதி என்ற உபாயத்தை அனுஷ்டிக்கும் ஒருவன் அநுஸந்திக்கும் ரீதியை ஸ்வாமி தேசிகன் தம் ரஹஸ்யங்களில் ஓரிடத்தில் பின் வருமாறு அருளிச் செய்திருக்கிறார்—

“நின்னருளாங் கதியன்றி மற்றொன்றில்லேன் 1
 நெடுங்காலம் பிழை செய்த நிலை கழித்தேன் 2
 உன்னருளுக்கினிதான நிலையுகந்தேன் 3
 உன் சரணே சரண் என்னும் துணிவு பூண்டேன்
 மன்னிருளாய் நின்ற நிலை எனக்குத் தீர்த்து
 வானவர்தம் வாழ்ச்சிதர வரித்தேன் உன்னை 5
 இன்னருளால் இனி எனக்கோர் பரம் ஏற்றமல்
 என் திருமால் அடைக்கலம் கொள் என்னை நீயே’
 (அமிருதாசுவாதினி - 31)

1. ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்பம்- 2. ப்ராதிநுகூல்யஸ்ய வர்ஜநம். 3. மஹாவிச்வாஸம். 4. கோப்த்ருத்வ வரணம். 5. கார்ப்பண்யம்.

(எனக்கு ரக்ஷகனான திருநாராயணனே! உன் கிருபையாகிற கதியைத் தவிர வேறு ஒரு புகலற்றவனாயிருக்கிறேன்; அநாதிகாலமாக அபராதம் செய்துவந்த நிலைமை இப்போது கழியப்பெற்றேன்; உன் கிருபையைப் பெறுவதற்கு ஏற்ற நல்ல சரணாகதி மார்க்கத்தை விரும்பினேன். உன் திருவடியே உபாயம் என்னும் உறுதியைப் பெற்றேன். திடமான இருளாக நின்ற நிலைமையைப் போக்கி நித்யஸூரிகளின் வாழ்வை எனக்குத் தரும்படி உன்னைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டேன்; உன் இனிய கிருபையால் இனி எனக்கு ஒரு பொறுப்பு வைக்காமல், நீ என்னைக் காக்கவேண்டிய வஸ்துவாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்).

இந்த சுலோகத்தில் லக்ஷ்மிதேவியின் கடாஷ்டங்களை, தயை நிரம்பியவை, அன்பு ததும்புவவை, ஸ்நஹேமுள்ளவை, மதுரமானவை குற்றமற்றவை என்று ஐந்து விசேஷணங்களையிட்டு அழகாக வர்ணித்திருக்கிறார்.

இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் பதினாறுவது சுலோகத்திலும் இதேமாதிரியாக, கடாஷ்டங்கள் துன்புற்றாரைக் காக்கும் விரதம் கொண்டவை, அமுதமழை பொழியும் நீலமேகங்கள், காலையில் அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைக்கொப்பானவை என்று வர்ணித்திருக்கிறார்.

ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகனுக்கு பெருமாளுடைய
வும் பிராட்டியுடையவும் திருக்கண்கள் விஷயத்
தில் இருக்கும் ஒரு ஆசையைப் பல ஸ்தோத்ரங்
களிலும் காணலாம். உதாரணமாக வரதராஜ
பஞ்சாசத்தில்,

(உந்நித்ரபத்மகலிகா மதுரா: கடாஷா:)

'மலர்ந்ததாமரை மொட்டுப்போல் இனிமை
யான கடாஷங்கள்' என்று அருளிச்செய்கிறார்.

விஸ்வாபிரக்ஷணவிஹாரக்ருதக்ஷணஸ்தே
வைமானிகாதிப! விடம்பிதமுத்தபத்மை: ।
ஆமோதவாஹிபி: அநாமயவாக்யகர்பை:
ஆர்த்ரீபவாமி அமிர்தவர்ஷநிபை:

அபாங்கை: ॥

(தேவநாயகபஞ்சாசத் - 25)

தேவநாத! அழகிய தாமரை போன்றவை
களும் மகிழ்ச்சியையும் மணத்தையும் சுமந்து
வருமவைகளும், "தூதுசெய் கண்கள் கொண்டு
ஒன்று பேசி" என்கிறபடியே வருகிறவர்களைப்
பிரியத்துடன் "ஸௌக்கியமா" என்று வினவும்
சொல்லை உட்கொண்டவைகளும், அமுதமழை
பொழியுமவைகளும் லோகரக்ஷணத்திற்காகச்
செல்வாதையே தமக்கு மஹோத்ஸவமாகக் கொண்
டவைகளுமான உன் கடைக்கண் பார்வைகளால்
நான் நனைந்துவிட்டவனாக இருக்கிறேன்.

துர்வாரதீவ்ர துரிதப்ரதிவாவ தூகை:
 ஓளதார்யவத்பி: அநகஸ்மிததர்ஸநீயை: |
 தேஹஸ்யதீஸ்வர! தயாபரிதை: அபாங்கை:
 வாசம் விநா஽பி வதஸீவ மயி ப்ரஸாதம் |

(தேஹஸ் சஸ்துதி - 26)

(திருக்கோவலூர் தேவே!) இடைகழியெம்
 பெருமானே! தடுக்க முடியாத வல்வினைகளை
 அழிக்கவல்லவைகளும், உதாரஸ்வபாவமுள்ள
 வைகளும், குற்றமற்ற புன்முறுவலோடு அழகு
 மிக்கவைகளும், கருணை ததும்புகின்றவைகளு
 மான உன் கடைக்கண் பார்வைகளால் வாய்
 விட்டுப் பேசாமலேயே நீ என் விஷயத்தில் அனுக்
 கிரக வார்த்தைகளைக் கூறுகிறாப்போல் தோன்று
 கிறது.

தாபத்ரயீம் நிரவதீம் பவதீதயார்த்ரா:
 ஸம்ஸாரகர்ம ஜநிதாம் ஸபதி க்ஷிபந்த: |
 மாதர்பஜந்து மதுராம்ருதவர்ஷமைத்ரீம்
 மாயாவராஹதயிதே மயி தே கடாக்ஷா: ||

(பூஸ்துதி - 31)

ஸ்வோச்சையால் வராஹாவதாரம் செய்த
 பகவானுக்குப் பிரியமான பூதேவியே! தாயே!
 உன்னுடைய கருணை வெள்ளமிடும் கடாக்ஷங்கள்.
 ஸம்ஸாரமாகிறது தியிஞ்சல் ஏற்பட்டவைகளும்,
 எல்லையற்றவையுமான மூவகைத் தாபங்களையும்

உடனே போக்கு, என் விஷயத்தில் இனிய அமுத மழையைப் பொழிகின்றவைகளாக ஆகவேண்டும்.

ஸாபிப்ராய ஸ்மிதவிகஸிதம்
 சாருபிம்பாதரோஷ்டம்
 துக்காபாயப்ரணயிநி ஜநே
 தூரதத்தாபிமுக்யம் ।
 காந்தம் வக்த்ரம் கனகதில-
 காலங்க்ருதம் ரங்கபர்த்து:
 ஸ்வாந்தே காடம் விலகதி மம
 ஸ்வாகதோதாரநேத்ரம் ॥

(பகவத்தியான ஸோபாநம் - 8)

அழகிய திருக்கண்கள் திகழும் அழகியமண வாளன் திருமுகத்தைப் பின் வருமாறு வர்ணிக்கிறார்.—

உள்ளேயிருக்கும் பிரியமான எண்ணங்களைப் ப்ரதிபலிக்கின்ற புன்னகையால் மலர்ந்திருப்பதும், தம் துக்கத்தை நீக்கிக் கொள்ளவேண்டி அடியை வணங்கும் அடியார்கள் நெடுந்தூரத்தில் வரும் போதே அவர்கள்பால் வைத்த பரிவையுடைய தும், பக்தர்களை வரவேற்று அருள் புரிவதில் மிக உதாரமான திருக்கண்களையுடையதும் ஸுவர்ண திலகத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, அழகு பொருந்தியதுமான அரங்கநகர் அப்பனுடைய திருமுகம் என்னுள்ளத்தில் எப்போதும் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இங்கு கூரத்தாழ்வானுடைய வரதராஜஸ் தவத்திலும் பட்டருடைய ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்திலும் உள்ள சுலோகங்களும் அநுஸந்திக்கத் தக்கவை :

விபவம் விவ்ருணோதி விஸ்த்ருணீதே
 ருசமாவிஷ்குருதே க்ருபாமபாராம் ।
 அபிவர்ஷதி ஹர்ஷமார்த்ரபாவம்
 தநுதே தே வரதைஷு த்ருஷ்டிபாத: ॥

(வரதராஜஸ்தவம்-39)

வரதனே ! உன்னுடைய இந்தக் கடாசுஷம் உன் ஐச்வரியத்தைக் காட்டுகிறது; அழகை அதிகப்படுத்துகிறது; எல்லையற்ற கருணையை வெளிப்படுத்துகிறது; ஆனந்தத்தைப் பொழிகிறது; உள்ளத்தை உருக்குகிறது.

கருணாம்ருதகூலமுத்வஹஷா
 ப்ரணமத்ஸ்வாகதிகீ ப்ரஸநநசீதா ।
 மயி ரங்கதனோபகர்ணிகாசுஷ்ணோ:
 ஸரிதோர்வீசுஷணவீசிஸந்ததி: ஸ்தாத் ॥
 (ஸ்ரீ ரங்கராஜஸ்தவம் பூர்வசதகம் 100)

ரங்கநாதனே ! கருணையாகிய அம்ருதம் வெள்ளமிடுவதாயும், வணங்குகிறவர்களை அன்போடு வரவேற்பதாயும், தெளிவும் குளிர்ச்சியும் பொருந்தியதாயும், காதளவும் நீண்டிருப்பதாயும் இருக்கும் இந்த திருக்கண்களாகிற நதிகளின் கடாசுஷங்களின் அலைவரிசை அடியேன் மீது விழுவதாக இருக்கவேண்டும், (21)

Your lovely glances pregnant with cordial affection, express Your unceasing mercy and partake of the nature of nectareous waves. By Your pure and loving glances drench me even if it be for a moment, as I am scorched by the heat caused by the threefold miseries (relating to the body, to the world and to fate) and withered by helplessness. (21)

இவ்வாறு ஐந்து அங்கங்களோடு கூடிய சரணாகதியைச் செய்து 'உன் தாமரைக் கண்களால் எளியேனை நோக்கியருள்வாய்' என்று பிரார்த்தித்தவாறே பிராட்டியின் கருணை நிரம்பிய கடாசுடங்களுக்குப் பாத்திரமாகி இவ்வுலகில் பெறவேண்டிய பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் மேற்பட்ட ஜ்ஞானமும் பக்தியும் கரைபுரண்டு தம்மிடம் விளங்குவதைக் கண்டு, 'தாயே, இனி இதற்கு மேல் நான் உன்னை யாசித்துப் பெற வேண்டியதென்ன இருக்கிறது?' என்று பிராட்டியையே கேட்கிறார் அடுத்த சுலோகத்தால்.

संपद्यन्ते *भवभयतमी भानवः त्वत्प्रसादात्

भावाः सर्वे भगवति हरौ भक्तिमुद्देलयन्तः ।

याचे किं त्वामहमिह यतः शीतलोदारशीला

भूयो भूयो दिशसि महतां मङ्गलानां प्रबन्धान् ॥

*பவபயதமீ பாஸ்வத: என்றும் ஒரு பாடம்

பவபயதமீ பாஸ்வத: — ஸம்ஸாரமாகிற இருட்டைப் போக்குவதில் ஸூர்யன் போன்ற (உன் அனுக்ரகத்தால்),

'சீதலோதாரசீலா!' - ஸ்ரீ பெருந்தேவி தாயார், காஞ்சீபுரம்

ஸம்பத்யந்தே பவபயதமீபாநவ:

த்வத்ப்ரஸாதாத்

பாவா: ஸர்வே பகவதி ஹரௌ

பக்திம் உத்வேலயந்த: |

யாசே கிம் த்வாம் அஹமிஹ

யத: சீதலோதாரசீலா

பூயோ பூயோ திசஸி மஹதாம்

மங்களாநாம் ப்ரபந்தாந் ||

(22)

பகவதி - ஸகலசல்யாணகுணங்களையுடைய லக்ஷ்மியே !

த்வத்ப்ரஸாதாத் - உன் அனுக்ரஹத்தால்

பவபய தமீபாநவ: - ஸம்ஸாரபயமாகிற இருட்டுக்கு

ஸூர்யகை இருப்பவைகளும்

ஹரௌ - (உன் அனுக்ரஹத்தால்) பகவானிடத்தில்

பக்தியை

உத்வேலயந்த: - பொங்கியெழும்படி செய்கின்றவை

ஸர்வே - எல்லா

[களுமான

பாவா: - எண்ணங்களும்

ஸம்பத்யந்தே - உண்டாகின்றன.

இஹ - இந்த நிலைமையில்

அஹம் - நான்

த்வாம் - உன்னை

கிம் - (வேறு) எதை

யாசே - யாசிக்கட்டும்.

யத: - ஏனெனில்

சீதலோதாரசீலா - சூளிரந்ததாயும் உதாரமாயுமுள்ள

த்வம் - நீ

[ஸ்வபாவத்தையுடைய

மஹதாம் - பெரிய

மங்களாநாம் - மங்களங்களுடைய

ப்ரபந்தாந் - தொடர்ச்சியை

பூய: பூய: - மேன்மேலும் (எனக்கு)
திசஸி - கொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கிறாய்.

ஸம்பத்யந்தே—எல்லாம் ஸம்பத்துக்களாகவே உண்டாகின்றன. பிராட்டியின் அனுக்ரஹத்தால் விரும்பத்தக்கவையெல்லாம் தாமே வருகின்றன.

அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியையும், இஷ்டப்ராப்தியையும் ஒருவன் விரும்பலாம். இரண்டுமே அவள் கிருபையால் கிடைக்கின்றன என்பது மேலே கூறப்படுகிறது.

பவபயதமீபாநவ: — ஸம்ஸார பயமாகிற இருட்டுக்கு ஸூர்யன் போன்றவைகளும். ஸூர்யனைக் கண்ட இருள் எவ்வாறு இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து போகிறதோ, அவ்வாறே 'இருள் தருமாஞ்சாலம்' என்று நினைத்து நடுங்கிக் கொண்டிருந்த பயமெல்லாம் ஸம்ஸாரத்தில் இருக்கும் போதே நீங்கி விட்டது என்கிறார்.

த்வத்ப்ரஸாதாத் — உன் அனுக்கிரகத்தால். இப்படி அநிஷ்டம் நீங்குவதற்கும் மேல் கூறப் போகும் நன்மை வருவதற்கும் ஒரே காரணம் பிராட்டியின் அனுக்ரகமே.

பாவா: ஸர்வே — எண்ணங்கள் எல்லாம் இவை மற்றும் எப்படியிருக்கின்றன என்னில்:

பகவதி. — தேவியே.

பகவதி ஹரௌ — பகவானை விஷ்ணு விடத்தில்.

பக்திம் உத்வேலயந்த:—பக்தியை வெள்ள மிடும்படி செய்கின்ற (எண்ணங்கள்) பகவா னுடைய திருவடிகளில் ஜ்ஞானத்தையும் பக்தியை யுமே ஒருவன் வேண்டிப் பெறலாம். மற்றொதையும் வேண்டலாகாது ('தத்பாதபக்திஜ்ஞானாயாம் பலம் அந்யத் கதாசந ந யாசேத் புருஷோ விஷ்ணும்') என்று கூறியபடி ஒருவன் பிரார்த்தித்துப் பெறத்தக்க பக்தி பிராட்டியின் கிருபையால் வெள்ளப்பட்டு ஓடுகின்றது. ஆதலால் இதற்குமேல் நான் ப்ரார்த்திக்க வேண்டியது ஒன்றுமில்லை என்கிறார்.

யாசே கிம் த்வாம் அஹம் இஹ—இந்த நிலையில் உன்னை நான் எதைப் பிரார்த்திக்கலாம்? எல்லாம் கிடைத்துவிட்டபடியால் வேண்டத் தக்கது ஒன்றுமே இல்லை.

யத:—ஏனெனில் ஸம்ஸாரபயமாகிற அநிஷ்டத்தைப்போக்கி, பகவத் பக்தியாகிற இஷ்டத்தையும் கொடுத்ததோடு மட்டும் நிற்காமல், பிராட்டி மேன்மேலும் இன்னும் மங்களங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறாள் என்று பிராட்டியின் உதார ஸ்வபாவத்தை மேலே கூறுகிறார்.

சீதலோதாரசீலா—குளிர்ந்தும் உதாரமாயும் இருக்கும் ஸ்வபாவத்தை உடையவளான நீ.

கீழ் சுலோகத்தில் மூன்றுவகைத் தாபங்களின் உஷ்ணத்தால் வாடி வதங்கி நிற்கும்

என்னை உன் கடாஷுங்களாகிற நீரைக்கொண்டு
 நனைக்கவேண்டும் என்றும் ப்ரார்த்தித்தது பலிப்
 பதற்குக் காரணமான ஸ்வபாவம் 'சீதல' என்ற
 பதத்தால் சொல்லப்படுகிறது. 'உதார' என்கிற
 பதத்தால் எவ்வளவு கொடுத்தும், நம்மை ஆச்ர
 யித்தவனுக்கு நாம் ஒன்றும் செய்யவில்லை' என்று
 நினைக்கும் பிராட்டியின் ஸ்வபாவம் கூறப்படு
 கிறது. இருகைகளையும் கூப்பி நின்று பக்தனுக்கு
 ஐஸ்வர்யம், கைவல்யம் மோக்ஷம் ஆகிய எல்லா
 விதமான புருஷார்த்தங்களையும் வாரி வழங்கிய
 பின்பும், அவன் செய்த மிகப்பெரிய கார்யத்துக்கு
 (அதாவது கைகூப்புதலுக்கு) நான் ஒன்றும்
 செய்யவில்லையே என்று பிராட்டி வெட்கி நிற்
 கிருள் என்கிற பின் வரும் சுலோகம் இங்கே
 அநுஸாந்திக்கத்தக்கது.

ஐஸ்வர்யம் அக்ஷரகதிம் பரமம் பதம் வா
 கஸ்மைசித் அஞ்ஜலிபரம் வஹதே விதீர்ய |
 அஸ்மை ந கிஞ்சிதுசிதம் க்ருதம் இத்யத
 அம்ப !

த்வம் லஜ்ஜஸே கதய கோயமுதாரபாவ: ||

(பட்டர் ஸ்ரீ குணரத்னகோசம் - 58)

இவ்வாறு குளிர்ச்சியும் ஓளதார்யமுமே
 பிராட்டியின் ஸ்வபாவம். அவள் மேலும் செய்
 வது என் என்னில்.

பூயோ பூய: திசஸி மஹதாம் மங்களாநாம்
 ப்ரபந்காந்:—மேன்மேலும் மிகப் பெரிய மங்களங்

களின் தொடர்ச்சியை நீ அளிக்கிறாய். இருந்த
நாளில், பயமும் நீங்கி பக்தியும் கிடைத்தால்
வாழ்க்கை ஆனந்தமயமாகவே நடப்பதற்கு
வேண்டிய மங்களங்களையும் நீயே அருளுகிறாய்.

‘பூயோ பூய: மஹதாம்’ — அடியார்களின்
அபிப்பிராயத்தில் அவள் கொடுப்பதெல்லாம்
மேன்மேலும் பெருகி வளர்கின்ற இடையருத
மங்களங்களாக இருக்கின்றன. பிராட்டியின்
திருவுள்ளத்தாலோ இத்தனை செய்தும் நாம்
ஒன்றாம் செய்வாயில்லையே என்று இருக்கும்.
இதுவாசிரியது பிராட்டியின் ஒள்தார்யம். (22)

By Your grace all thoughts rise in my mind over-
flowing with devotion towards the Lord Hari and they
are like suns in dispelling the dark fears of the mundane
existence. Further with Your highly amiable and
munificent nature, You are showering on me again and
again heaps of good fortunes. So what more can I beg
of You now? (22)

இடையரு மங்களங்களை மேன் மேலும் நீயே
உன் கிருபையால் கொடுத்துக் கொண்டேயிருப்ப
தால், நான் உன்னை யாசிப்பதற்கு வேறு என்ன
இருக்கிறது என்று தன் நிலைமையை வர்ணித்த
தாக இருந்தது கீழ் சுலோகத்தில். இனி அடுத்த
சுலோகத்தால் பிராட்டியின் நிலை வர்ணிக்கப்படு
கிறது. அதாவது மனோரதத்துக்கு மேற்பட்ட
எல்லாப் புருஷார்த்தங்களையும் கொடுத்துவிட்டு,
‘இன்னும் உனக்கு என்ன வேண்டும்’ என்று
பிராட்டி கேட்பதுபோல் இருக்கிறது என்கிறார்.

माता देवि त्वमसि भगवान् वासुदेवः पिता मे
जातः सोऽहं जननि युवयोरेकलक्ष्यं दयायाः ।
दत्तो युष्मत्परिजनतया देशिकैरप्यतस्त्वं
किं ते भूयः प्रियमिति किल स्मेरवक्त्रा विभासि ॥

மாதா தேவி த்வமஸி பகவாந்
வாஸுதேவ: பிதாமே
ஐாத: ஸோஹம் ஜநநி யுவயோ:
ஏகலக்ஷ்யம் தயாயா: |
தத்தோ யுஷ்மத்பரிஜநதயா
தேசிகைரப்யதஸ்த்வம்
கிம் தே பூய: ப்ரியம் இதி கில
ஸ்மேரவக்த்ரா விபாஸி ॥

(23)

தேவி ! - லக்ஷ்மிதேவியே !
த்வம் - நீ
மே - எனக்கு
மாதா - தாயாக
அஸி - இருக்கிறாய்
பகவாந் - பகவானான
வாஸுதேவ: - வாஸுதேவன்
மே - எனக்கு
பிதா - தந்தையாக (இருக்கிறார்)
ஐநநி ! - தாயே
ஸ: அஹம் - அப்பேர்ப்பட்ட நான்
யுவயோ: - உங்களிருவருடைய
தயாயா: தயைக்கும்
ஏகலக்ஷ்யம் - ஒரே லக்ஷ்யமாக

ஐகன்மாதா - ஸ்ரீபெருந்தேவி தாயார், காஞ்சீபுரம்

ஐகத்விதா - ஸ்ரீ பேரருளாள பெருமாள் உபய நாச்சிமார்களுடன் - காஞ்சீபுரம்

www.sadagopan.org

ஜாத: - ஆகிவிட்டேன்

அத: அபி - இதற்குமேலும்

யுஷ்மத் பரிஜநதயா - உங்கள் இருவருக்கும் அடிமையாக

தேசிகை: - ஆசார்யர்களால்

தத்த: - ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டவனாகவும் (இருக்கிறேன்)

தே - உனக்கு

பூய: - இன்னமும்

கிம் ப்ரியம் - என்ன விருப்பம்

இதி - என்று

ஸ்மேரவக்த்ரா - புன்முறுவலுள்ள திருமுகத்தை

யுடைவளாய்

விபாஸி கில - பிரகாசிக்கின்றாய் அல்லவா !

தேவி த்வம் மாதா அஸி—தேவியே! நீ தாயாக இருக்கிறாய்.

பகவாந் வாஸு=தேவ: பிதா மே—பகவானான வாஸு=தேவன் எனக்குப் பிதாவாக இருக்கிறார்.

ஸ அஹம்: யுவயோ: தயாயா: ஏகலக்ஷ்யம் ஜாத:—உங்கள் இருவருடைய தயைக்கும் ஒரே கொள்கலமாக ஆகிவிட்டேன். திவ்ய தம்பதிகளான நீங்கள் இருவரும் தாயும் தந்தையுமாக ஆனபோது, உங்கள் தயைக்கு நான் பரிபூர்ண பாத்ரமாக ஆகிவிட்டேன். 'யமிநாம் ஏகலக்ஷ்யம்' என்று யோகிகளின் தியானத்துக்கு ஏகலக்ஷ்யமாகிவிட்டேன். என்ன ஆச்சர்யம்!

அத: அபி—இதற்கு மேலும். ஸர்வ ஜகத்துக்கும் மாதாவாயும் பிதாவாயும் இருக்கும் நீங்கள் இருவரும் எனக்கும் மாதாவாயும் பிதாவாயும்

இருக்கிறீர்கள். இது எல்லோருக்கும் பொதுவில் செய்யும் அனுக்கிரகம். அடியேனுக்கு விசேஷித்துச் செய்யும் அனுக்ரஹம் என்னவெனில்—

புஷ்பம்பரிஜநதயா தேசிகை: சூத்த:—உங்கள் இருவருக்கும் அடிமையாக ஆசார்யர்களால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். இதனால் சீரிய புருஷார்த்தம் எது என்பதும் அதையடைவதற்கு உபாயம் என்ன என்பதும் கூறப்படுகிறது. திவ்ய தம்பதிகளை சேஷிதம்பதிகளாகவும் தன்னை அவர்களுக்கு உகந்த கைங்கர்யம் செய்யும் அடிமையாகவும் உணர்வதே ஸரியான ஜ்ஞானம், இந்த அறிவோடு செய்யும் கைங்கர்யமே சிறந்த புருஷார்த்தம். அதற்கு உபாயம் ஆசார்யர்களுடைய அனுக்ரகத்தால் ஏற்பட்ட ஜ்ஞானத்தோடு திவ்யதம்பதிகளுடைய திருவடிகளில் சரணம் புகுவது.

இவ்வாறு பிராட்டி முதலிலிருந்து செய்த உபகார பரம்பரைகளை எண்ணி க்ருதஜ்ஞாதையால் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸ்வாமி தேசிகளைப் பார்த்துப் பிராட்டி மேலும் அனுக்கிரகம் செய்யத் திருவுள்ளமாயிருப்பதை வர்ணிக்கிறார்—

கிம்தே பூய: ப்ரியம் இதி ஸ்மேரவக்த்ரா கில விபாஸி—‘இன்னும் உமக்கு என்ன விருப்பம்’ என்று புன்முறுவலுடன் கேட்பதுபோல் உன் திருமுகம் பிரகாசிக்கிறது.

உண்டியே உடையே யுகந்து ஓடிக்கொண்டிருந்த வாழ்க்கையிலிருந்து என்னைத் திருப்பி, ஆசார்யர்களிடம் சேர்ப்பித்து, அவர்களைக் கொண்டு பரதத்வம், பரமஹிதம், பரமபுருஷார்த்தம் எல்லாவற்றையுமுபதேசிப்பித்து, 'ஒண்தாமரையாள் கேள்வன் ஒருவனையே நோக்கு முணர்வு' என்றபடி தத்வஜ்ஞானத்தைப் பெறும்படி செய்து, அதன் பயனாக ஆசார்யர்களால் திவ்யதம்பதிகளின் திருவடிகளில் அடைக்கலமாக ஸமர்ப்பிக்கும்படி செய்து, என்னை உங்களுடைய தயைகபாத்ரனாக ஆக்கியிருக்கிறாய். இவ்வளவு செய்தும் ஒன்றுமே செய்யாதவள்போல, 'இன்னும் உடைக்கு என்ன வேண்டும்' என்று கேட்பது போல புன்முறுவல் திகழஎழுந்தருளியிருக்கிறாய். நாயே! என்னே உன்னுடைய வாத்தஸல்யம்! என்னே உன்னுடைய தயை! என்னே உன் ஓளதார்யம்! என்று ஸ்ரீஸ்வாமி தன் க்ருதஜ்ஞதை தோற்ற அருளிச் செய்கிறார். (23)

You are my Mother, O Goddess, and Vasudeva is my Father. Therefore, Mother, I have become the one object of the compassion of You (both). Further I have been dedicated for Your Service by my masters. (Thus I have been blessed in all ways). Still You seem to ask me, with a sweet smile glistening on Your lips, 'what more shall I give?' Thus You shine. (23)

ஸ்தோத்ராரம்பத்தில் கூறியபடியே பிராட்டியின் ஸ்வரூபரூபகுணங்களை வர்ணித்து முடிக்கிறார்.

कल्याणानामविकलनिधिः काऽपि कारुण्यसीमा

नित्यामोदा निगमवचसां मौलिमन्दारमाला ।

संपद्दिव्या मधुविजयिनः सन्निधत्तां सदा मे

संषा देवी सकलभुवनप्रार्थना कामधेनुः ॥ २४ ॥

கல்யாணநாமம் அவிகலநிதி:

கா஽பி காருண்ய ஸீமா

நித்யாமோதா நிகமவசஸாம்

மௌளி மந்தார மாலா !

ஸம்பத் திவ்யா மதுவிஜயின:

ஸந்நிதத்தாம் ஸதா மே

ஸைஷா தேவீ ஸகலபுவந-

ப்ரார்த்தநா காமதேநு: ॥

(24)

கல்யாணநாமம் - மங்களங்களுக்கு

அவிகலநிதி: - குறைவற்ற இருப்பிடமாயும்.

காபி - இன்னதென்று வர்ணிக்க முடியாத

காருண்யஸீமா - கருணைக்கு எல்லை நிலமாயும்

நித்யாமோதா - எம்போதும் ஆநந்தரூபமாயும்,

நிகமவசஸாம் - வேதவாக்குகளுடைய

மௌலிமந்தாரமாலா - சிரஸ்ஸு என்கிற உபநிஷத்துக்

களுக்கு மந்தார மாலையாயும்,

மதுவிஜயின: - மது என்கிற அஸுரனை ஜயித்த பகவானுக்கு

திவ்யா - தைவிகமான

ஸம்பத் - ஸம்பத்தாயும் இருக்கும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீதேவி

மே - எனக்கு முன்பு

ஸதா - எப்போதும்

ஸந்நிதத்தாம் - ஸந்நிநாதம் செய்யட்டும்.

'காருண்யஸீமா!' - ஸ்ரீபெருந்தேவி தாயார், காஞ்சீபுரம்

www.sadagopan.org

ஸா - அப்பேர்ப்பட்ட பெருமையையுடைய

ஏஷா - இந்த

தேவீ - லக்ஷ்மீதேவி

ஸகல புவந ப்ரார்த்தநா காமதேநு: - எல்லா உலகத்தின்
பிரார்த்தனைக்கும் காமதேனுவாக (இருக்கிறாய்)

‘மங்களாநாம் மங்களம்’ என்று ஆரம்பித்த
படியே முடிக்கிறார்.

கல்யாணநாம் அவிகலநிதி: — மங்களங்களுக்கு
கெல்லாம் குறைவற்ற நிதியாக இருக்கிறார்.
இவளே நிங்காத, செல்வம் நிறைந்திருப்பவள்.

காபி காரூண்ய ஸீமா—ஒப்பற்ற கருணைக்கு
எல்லா நிலமாயிருப்பவள். இவளைக் காட்டிலும்
கருணையுள்ளவர்களே இல்லை. மற்றவர்களெல்
லாம் இவள் கொடுத்த கருணையைப் பெற்று
கருணையுள்ளவர்கள் என்று பெயர் படைத்த
வர்கள்.

நித்யா மோதா—நித்யமாய் ஆனந்த ஸ்வரூப
மாக இருப்பவள். ‘ஆமோதா’ என்றால் ஆனந்தம்.

நிகமவசஸாம் மௌளி மந்தாரமாலா—வேத
வாக்குகளின் தலைக்கு ஆபரணமான மந்தார
புஷ்பங்களால் செய்யப்பட்ட மாலை போன்றவள்,
‘வேதங்களின் தலை ‘மறை முடி’ எனப்படும்
உபநிஷத்துக்களால் பிரதிபாதிக்கப்படுகிற பெரு
மையையுடையவள். ‘ஆமோத’ என்பதற்கு
‘வாஸுனை’ என்றும் அர்த்த முண்டு ‘நித்யாமோதா

மந்தாரமாலா' என்று சேர்த்து, 'நித்யமான வாஸனையுள்ள மந்தாரமாலை' போன்றவள் என்றும் பொருள் கூறலாம். பிராட்டியின் மென்மை, அழகு. வாஸனை, தைவிகத்தன்மை இவைகளுக்கு மந்தாரபுஷ்பத்தை ஒருவாறு உபமானமாகச் சொல்லலாம்.

ஸம்பத் திவ்யா மதுவிஜயிந:—மதுவை ஜயித்த பகவானுடைய திவ்ய ஸம்பத்தாக இருக்கிறாள். 'நின் திரு'

ஸந்நிதத்தாம் ஸதா மே—எல்லாக்காலத்திலும் எனக்கு அருகிலே முன்பாக ஸந்நிதி செய்தருள வேண்டும் என்று பிராட்டியின் ஸாந்நித்யத்தைப் பிரார்த்தித்தார்.

ஸா: — இருபத்துமூன்று சுலோகங்களாக வர்ணிக்கப்பட்ட பெருமையையுடைய அந்தப் பிராட்டி.

ஏஷா—இவள் இதோ என் கண்முன்னால் இருப்பவள்.

பகவானைத் தன் மனதிலேயே வைத்து தியானத்திலிருந்த துருவனுக்கு மேலும் அருள் புரியும் பொருட்டுப் பகவான் எதிரே வந்து நின்ற போதும் துருவன் கண்ணைத் திறக்கவில்லை. அவன் தன்னைப் பார்க்கவேண்டும் என்று அவனுடைய தியானத்தைக் கலைப்பதற்காக பகவான் அவன் மனதிலிருந்த ரூபத்தை மறைத்தார்.

உடனே துருவன் கண்ணைத் திறந்து பகவானை
ஸாக்ஷாத்கரித்துத் துதிக்கத் தொடங்கினான்.
அதே போல் இங்கும் ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன் இது
வரையில் மாநஸிகமாகப் பிராட்டியைக் கண்டு
அவளைத் துதித்து வந்தவர் கண்ணால் காண
விருப்பம் கொண்டு 'மாநஸ ஸாக்ஷாத்காரத்துக்கு
விஷயமாக இருந்த அந்த நீ என் கண் முன்பும்
தோன்ற வேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தவாறே
ஸ்வாமி கண்முன்னே ப்ரத்யக்ஷமாக நின்றவாறே
'ஏஷா' (இதோ நிற்கின்ற இவள்) என்று கூறு
கிறார்.

திருமங்கையாழ்வாருக்கு திருவிந்தனார் எம்
பெருமான் விஷயமாக ஏற்பட்ட அனுபவம் இங்கே
அநுஸந்திக்கத்தக்கது. 'சிந்தை தன்னுள் நீங்கா
திருந்த திருவே..... சிந்தை தன்னுள் முந்தி
நின்றீர், சிறிதும் திருமேனி இந்த வண்ணம்
என்று காட்டீர்' என்று கூறி, பிரார்த்தித்தபடி
வராததினால் ஏற்பட்ட வெறுப்பினால் 'வாழ்ந்தே
போம் நீரே' என்று அருளிச்செய்கிறார்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியோ அவ்விதம் வெறுப்படை
யாமல், 'ஸா' (அவள்) 'ஏஷா' இதோ கண்முன்
காட்சியளிக்கிறாள் என்கிறார்.

ஸகலபுவந்ப்ரார்த்தநா காமதேநு: — உலகி
லுள்ள எல்லா மக்களுடைய பிரார்த்தனையையும்
நிறைவேற்றிவைப்பதில் காமதேநு போல் இருக்
கிறாள். தாம் பிரார்த்தித்தவாறே கண்முன்

ஸேவைஸாதித்ததுபோல், கேட்டார். கேட்டதையெல்லாம் சுரந்து அளிப்பாள் பிராட்டி என்று லக்ஷ்மியின் மாத்ருத்வப்ரயுக்த வாத்ஸல்யத்தை அருளிச்செய்கிறார். (24)

Lakshmi is the inexhaustible treasure of auspiciousness and the utmost limit of indescribable compassion. She is the Eternal Bliss and adorns like a garland of Mandara flowers, the heads of the Vedas (Upanishads). She is (again) the Divine wealth of (Vishnu) the conqueror of Madhu, and is the Kamadhenu (the all-yielding Divine Cow) in granting the wishes of all (the people in) the world. May that Lakshmi dwell for ever in my heart ! (24)

இவ்வாறு பிராட்டியின் ஸ்தோத்ரத்தைச் செய்வதற்கும் அவள் ஸாக்ஷத்காரத்தைச் பெறுவதற்கும் தம்மிடமுள்ள குணவிசேஷம் என்ன என்பதையும், இந்த ஸ்தோத்ரத்தைப் படிப்பவர்களுக்கு வரும் லாபத்தையும் கடைசி சுலோகத்தால் அருளிச்செய்கிறார்.

उपचितगुरुभक्तेः उत्थितं वेङ्कटेशात्

कलिकलुषनिवृत्त्यै कल्पमानं प्रजानाम् ।

सरसिजनिलयायाः स्तोत्रमेतत् पठन्तः

सकलकुशलसीमासार्वभौमा भवन्ति ॥ २५ ॥

ஸ்வாமி ஸ்ரீமாந் நிகமாந்த மஹாதேசிகள் - ஸ்ரீதூப்புல்

உபசிதகுருபக்தே:

உத்திதம் வேங்கடேசாத்
கலிகலுஷ நிவ்ருத்த்யை
கல்பமாநம் ப்ரஜாநாம் ।

ஸரஸிஜநிலயாயா:

ஸ்தோத்ரம் ஏதத் படந்த:
ஸகலகுசலஸீமா

ஸார்வபௌமா பவந்தி ॥

(25)

உபசித குருபக்தே: - வளர்க்கப்பட்ட ஆசார்ய

பக்தியையுடைய

வேங்கடேசாத் - வேங்கடேசனிடமிருந்து

உத்திதம் - தோன்றியதும்

ப்ரஜாநாம் - ஜனங்களுடைய

கலிகலுஷ நிவ்ருத்த்யை: - கலிகாலத்தால் ஏற்பட்ட

தோஷத்தைப் போக்குவதற்கு

கல்பமாநம் - சக்தியுள்ளதாக இருப்பதுமான

ஏதத் - இந்த

ஸரஸிஜநிலயாயா: - தாமரையில் வளிப்பவளான

ஸ்தோத்ரம் - ஸ்தோத்ரத்தை

[ஸ்ரீதேவியினுடைய

படந்த: - படிக்கின்றவர்கள்

ஸகல குசலஸீமாஸார்வபௌமா: - எல்லா கேஷமங்

களுடைய எல்லைநிலத்துக்கு சக்ரவர்த்திகளாகவே

பவந்தி - ஆகிறார்கள்.

உபசிதகுருபக்தே: வேங்கடேசாத்:—குருபக்தி
மிகுந்திருப்பவரான - வேங்கடேசன் என்கிற திரு
நாமமுடைய ஸ்ரீ வேதாந்ததேசிகனால்.

'வேங்கடேசன்' என்கிற சொல் ஸ்வாமி தேசி
கனுடைய அவதார ரஹஸ்யத்தை வெளிப்படுத்து

கிறது. 'வேங்கடேசாவதாரோ஽யம் தத்கண்டாம் சே஽தவா பவேத்' என்கிறபடியே ஸ்வாமி தேசிகன் திருவேங்கடமுடையானுடையஸாஷாத் அவதாரமாகவே கூறப்படுகிறது.

'குருபக்தி மிகுந்தவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்ரம்' என்பதால் இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் கூறப்பட்ட விஷயங்கள் ஸம்ப்ரதாயமாக குருபரம்பராக்ரமமாக வந்தவை, ஆதலால் நம்பத்தக்கவை என்பது காட்டப்படுகிறது.

உத்திதம்—எழுந்தது. இதனால் குருபக்தியால் தோன்றிய ஸ்தோத்ரமேயல்லது, தம் முயற்சியால், தன்னால் எழுதப்பட்டதல்ல என்று கர்த்ருத்வத்யாகம் செய்யப்படுகிறது.

கலிகலுஷநிவ்ருத்யை கல்பமாநம் ப்ரஜாநாம்— மக்களுக்குக் கலிகாலத்தால் உண்டாகும் தோஷத்தைப் போக்க சக்தியுள்ளதும், 'ப்ரஜாநாம்' என்பதால் பிறந்திருப்பவர்கள் எல்லோரும் இதைக் கற்க உரிமையுடையவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. கலிதோஷம் நீங்குவதற்குக் காரணமாகிறது என்பதால் படிப்பவர்கள் பிரார்த்திக்காவிட்டாலும் கலிதோஷங்கள் ஸ்தோத்ரத்துக்கு முன் நிற்கமாட்டாமல் தாமாகவே விலகிவிடுகின்றன என்று ஸூசிக்கப்படுகிறது.

ஸரஸிஜநிலயாயா: ஏதத் ஸ்தோத்ரம்—தாமரை மங்கையான பிராட்டியைப் பற்றியதான இந்த ஸ்தோத்ரம்.

‘ஏதத் ஸ்தோத்ரம்’—ஸ்தோத்ரம் அமைந்த சீர்மையைப் பார்த்து திருவுள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் ‘இந்த ஸ்தோத்ரம்’ என்று அருளிச் செய்கிறார். ஸ்தோத்ரத்தில் சொற்களின் சேர்க்கை பதங்களின் இனிமை, லக்ஷ்மீ தத்வத்தைப்பற்றி நம் விசிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாயத்தில் தேறின அர்த்தங்கள், ஸ்ரீ மந்த்ரத்தையே தம் முள் கொண்ட சுலோகங்கள் எல்லாம் இங்கு நினைக்கப்படுகின்றன.

படந்த:—படிக்கின்றவர்கள். அர்த்தஜ்ஞான மில்லாமல் சுலோகங்களை மட்டும் படித்தாலே போதும். மந்த்ரம்போல் ஜபம் செய்யச் செய்ய மேன்மேலும் பயனளிக்கக்கூடியது.

ஸகலகுசலஸீமா ஸார்வபௌமா: பவந்தி—எல்லா மங்களங்களுடைய எல்லைநிலத்தளவும் சக்ரவர்த்திகளாக ஆகிறார்கள். ஒரு நாட்டில் தலைநகரத்தை மட்டும் காப்பாற்றிவைத்துக் கொண்டு, சுற்றிலும் எல்லைப் பிரதேசத்திலுள்ள பகுதிகளைக் காக்க சக்தியற்ற அரசர்கள் போலன்றிக்கே இவர்கள் எல்லை நிலம்வரை ஆட்சி செலுத்தும் சக்ரவர்த்திகளாக ஆகிறார்கள். இவர்களுக்கு மங்களங்கள் மேன்மேலும் வளர அவற்றையெல்லாம் ஏற்றுக் சக்ரவர்த்திகளாக இருக்கிறார்கள்.

‘மாநாதீதப்ரதிதவிபவா’ (அளவு மீறி நிற்கும் பிராட்டியின் ஐச்வர்யம்) என்று மங்களமாக

ஆரம்பித்த ஸ்தோத்ரம் 'ஸகலகுறாலஸீமா ஸார்வபௌமா பவந்தி' (எல்லையற்ற மங்களங்களை யெல்லாம் அனுபவிக்கும் சக்ரவர்த்திகளாக ஆகிறார்கள்) என்று மங்களத்தில் முடிவது மிகவும் ரஸமாக இருக்கிறது. மங்களதேவதையே ஆரம்பத்திலும் நடுவிலும் முடிவிலும் இருந்து ஸகலமங்களங்களையும் கொடுத்தருளுகிறார்.

This Stotra of the Lotus-mansioned (Lakshmi) has risen from Venkatesa who has a full grown devotion to Acaryas and it is capable of dispelling the faults of the Kali Age in all persons. Those that read this Stotra of Lakshmi will become paramount sovereigns and enjoy the highest happiness and prosperity. (25)

इति श्रीस्तुतिः

कवितार्किकसिंहाय कल्याण गुणशालिने ।

श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्त गुरवे नमः ॥

கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹாய கல்யாண குணசாலினே ।
ஸ்ரீ மநே, வேங்கடேசாய வேதாந்த குரவே நம: ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்
ஆண்டாள் ரங்கமன்றார்

ஸ்ரீ விஷ்ணுசித்த குலநந்தந கல்பவல்லீம்
ஸ்ரீ ரங்கராஜ ஹரிசந்தந யோக த்ருச்யாம் |
ஸாக்ஷாத் க்ஷமாம் கருணயா கமலாமிவாந்யாம்
கோதாமநந்ய சரண: சரணம் ப்ரபத்யே ||

[கோதாஸ்துதி]